

ADVERTIMENT: La versió informàtica dels textos de les actes de les sessions realitzades per l'Ajuntament en Ple s'ofereixen a través d'Intranet amb finalitats exclusivament informatives, i es troben transcrits en els llibres habilitats legalment, protocol·litzats amb la rúbrica del President i el segell de la Corporació, que en tot cas prevalen en cas de divergència amb la versió electrònica. El present document és una versió de l'Acta de la reunió realitzada per l'Ajuntament en Ple en la data que s'indica, de la qual s'han extret les referències a dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal que no comptin amb el consentiment de les persones afectades o amb habilitació en una norma amb rang legal.

**ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA REALITZADA PER L'AJUNTAMENT EN PLE EL DIA
30 D'OCTUBRE DE L'ANY 2014 - SESSIÓ NÚM. 11/2014 -**

ALCALDE - PRESIDENT

SR. JORDI BALLART i PASTOR

REGIDORS/ES ASSISTENTS

SR. AMADEU AGUADO i MORENO
SRA. ALMUDENA ALMAGRO VARGAS
SR. JOAQUIM BIGORDÀ i AMAT
**SRA. M^a. TERESA CASALS i CIENFUEGOS-
JOVELLANOS**
SR. PEDRO DOMÍNGUEZ NEVADO
SRA. M. GRÀCIA ESCABIA i RUIZ
SR. JUAN ANTONIO GALLARDO LEÓN
SRA. EVA HERRERO ALONSO
SR. JOSÉ MANUEL JIMÉNEZ CÁRDENAS
SRA. CARME LABÒRIA i ROJAS
SRA. LLUÏSA MELGARES AGUIRRE
SR. CARLES ORIACH i FONT
SRA. MARIA ÀNGELES PEINADO SÁNCHEZ
SR. ANTONI PERARNAU i BURGÉS
SR. ANTONIO E. PEREIRA REBOLLAR
SR. MANUEL PÉREZ DÍAZ
SRA. MONTSERRAT PLAYÀ i CAMPS
SR. ALEJANDRO RODRÍGUEZ ULLOA
SR. ANTONI SALVADÓ NAYACH
SRA. EVA SALVADOR i CUENCA
SR. PERE SOLER i CAMPINS
SRA. JOSEFINA SOLER i CARRERA
SR. GABRIEL TURMO i SAINZ
SRA. CRISTINA VALVERDE i MOLINA
SR. ALFREDO VEGA LÓPEZ
SRA. MARIONA VIGUÉS i JULIÀ

SECRETARI GENERAL Accidental

SR. ISIDRE COLÀS i CASTILLA

INTERVENTOR

SR. FÈLIX GÓMEZ i MUNNÉ

Al Saló de Plens de la Casa Consistorial de la ciutat de Terrassa, a trenta d'octubre de l'any dos mil catorze, es reuneix l'Ajuntament en Ple per realitzar en primera convocatòria Sessió Ordinària, sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. Alcalde-President de la Corporació, Jordi Ballart i Pastor.

Assisteixen els Regidors i Regidores que al marge s'anomenen, assistits tots ells pel Sr. Isidre Colàs i Castilla, Secretari General Accidental de la Corporació.

També hi és present el Sr. Fèlix Gómez i Munné, Interventor de Fons Municipal.

Oberta la sessió per la Presidència, quan són les set de la tarda del dia de la data, es procedeix en primer lloc a l'aprovació de l'Acta de la reunió realitzada el dia 25 de setembre d'enguany (número 9/2014), la qual és aprovada per unanimitat.

Tot seguit es procedeix a la substanciació dels assumptes que conformen l'Ordre del Dia de la present sessió, començant per aquells que componen la seva PART RESOLUTIVA.

ÀREA DE PLANIFICACIÓ URBANÍSTICA I TERRITORI

Epígraf 2) Aprovació del Text Refós del Pla especial Urbanístic de l'Hípica Can Fleca.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- APROVAR el contingut del document del Text refós del Pla Especial urbanístic Hípica Can Fleca, que s'haurà de trametre, per duplicat, a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, per tal que procedeixi a la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, i amb els requeriments exigits en compliment de l'article 17.6 del Reglament de la Llei d'Urbanisme, aprovat per Decret 305/2006, de 18 de juliol.

SEGON.- NOTIFICAR el present acord al promotor.

Epígraf 3) Aprovació de la reclamació a la Generalitat de Catalunya (Departament de Territori i Sostenibilitat) del pagament de la subvenció atorgada en data 1 de juliol de 2010 a l'Ajuntament de Terrassa per import màxim de 300.000 €, per desenvolupar les actuacions previstes al Programa d'Adequació. Urbanització Les Martines. Terrassa (Vallès Occidental).

Pren la paraula la Sra. Labòria, qui comença recordant que l'any 2009 la Generalitat de Catalunya va aprovar una llei de regularització i millora de les d'urbanitzacions amb dèficits urbanístics, amb la finalitat d'afavorir la finalització de les obres d'urbanització i la dotació dels corresponents serveis amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida dels seus residents, així com d'assolir la seva integració en el municipi, en el marc d'un desenvolupament urbanístic sostenible. D'una banda, la llei estableix que el Departament de Política Territorial i Obres Públiques haurà de fer pública anualment la convocatòria per poder sol·licitar la participació dels ajuntaments de Catalunya en aquest fons. La Sra. Labòria puntualitza que només hi ha hagut dues convocatòries, la de l'any 2009 i la de l'any 2010. L'any 2009 l'Ajuntament de Terrassa va participar en el concurs d'adjudicació de les subvencions per tres urbanitzacions, Pla del Bon Aire, Font de l'Espardenyera i Les Martines, que reunien les condicions exigides per l'esmentada Llei 3/2009, de 10 de març, per a la concessió de les subvencions corresponents. Això no obstant, mitjançant Resolució dictada en data 16 de desembre de 2009 per part de la Direcció General d'Arquitectura i Paisatge del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, es van desestimar les peticions de subvencions per manca de disponibilitat pressupostària. L'Ajuntament es va tornar a presentar novament l'any 2010, per les tres mateixes urbanitzacions. Aleshores es va concedir subvenció en el cas de Les Martines, per l'import màxim de 300.000 €. La resolució de concessió disposà que el pagament de la subvenció es faria fraccionadament: l'any 2010, 69.696,97 €, l'any 2011, 115.151,52 €, i l'any 2012, 115.151,51 €. La Generalitat de Catalunya, l'any 2011, va fer efectiva a favor d'aquest Ajuntament la bestreta corresponent a l'annualitat de 2010, per l'indicat import de 69.696,97 €. La pròpia Generalitat ha reconegut que l'Ajuntament ha aportat tota la documentació i que ha pagat, i per tant és una despesa avançada pel propi Ajuntament. Resta, per tant, per rebre, 230.000 €. Per aquests motius, es planteja avui instar al govern de la Generalitat de Catalunya la posada en marxa per part del Departament competent, de les mesures de finançament previstes a la Llei 3/2009, de 10 de març, de regularització i millora d'urbanitzacions amb dèficits urbanístics, així com que el govern de la Generalitat de Catalunya estableixi, en el pressupost vigent, de forma urgent i prioritària, la dotació econòmica adequada i suficient per fer front al

pagament als ajuntaments beneficiaris dels ajuts ja justificats, és a dir dels imports pendents de cobrament.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Pereira per tal de confirmar i reforçar els arguments exposats per la Sra. Labòria. El Grup del PPC donarà suport al present dictamen, per tal que la Generalitat aboni les quantitats pendents, en base a la llei de l'any 2009, esmentada també per la Sra. Labòria. A més, ha estat la pròpia Generalitat la que ha creat les condicions financeres per aportar les subvencions corresponents. Així, doncs, és la pròpia Generalitat la que no compleix amb allò que es pretenia amb l'esmentada llei.

Pren la paraula a continuació el Sr. Oriach, per tal de puntualitzar que si bé la Sra. Labòria ha recordat els antecedents de la present proposta, el pagament corresponent a l'any 2010 es va fer efectiu el 2011. Això és degut a què quan es va concedir, al juliol de 2010, no hi havia consignació pressupostària. Hi ha doncs plurianualitats que es van consignar en pressupostos següents. Això suposa una mala gestió en el seu moment, i no pas per part de l'Ajuntament de Terrassa. Sigui com sigui, l'Ajuntament de Terrassa ha de percebre els diners que una altra administració, la Generalitat de Catalunya, li deu. Per tant, òbviament, el Grup de CiU, en tant que Regidors i Regidores de l'Ajuntament de Terrassa, han de donar-hi suport, tot i denunciant que no es van fer bé les coses en el seu moment. El Sr. Oriach vol fer, però, una puntualització respecte a l'acord segon del dictamen. Si al juliol de 2010 es va concedir una subvenció sense la consignació pressupostària corresponent, la qual cosa no és correcta, tampoc és correcte imputar ara les quantitats en el pressupost vigent, quan queden dos mesos per tancar l'exercici. Per al Grup de CiU fóra molt més lògic, i això faria que votés a favor d'aquest acord segon, que és l'únic que l'impedeix donar suport al conjunt del dictamen, que es consignés en el pressupost de l'any vinent, i no en el de 2014, que ja està pràcticament esgotat.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels acords que conformen la part dispositiva del present dictamen. Els acords Primer, Tercer i Quart són aprovats per unanimitat. L'acord Segon és aprovat amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	.....	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- INSTAR al Govern de la Generalitat de Catalunya la posada en marxa per part del Departament competent, de les mesures de finançament previstes a la Llei 3/2009, de 10 de març, de regularització i millora d'urbanitzacions amb dèficits urbanístics.

SEGON.- INSTAR al Govern de la Generalitat de Catalunya que en el pressupost vigent estableixi, de forma urgent i prioritària, la dotació econòmica adequada i suficient per fer front al pagament, als ajuntaments beneficiaris dels ajuts ja justificats, dels imports pendents de cobrament.

En el cas de l'Ajuntament de Terrassa, resta per cobrar, de la subvenció atorgada en data 1 de juliol de 2010 , l'import de 230.303,03 €, corresponent a les bestretes segona i tercera de les anualitats 2011 i 2012.

TERCER.- ESTUDIAR emprendre les accions legals oportunes conjuntament amb els ajuntaments afectats per la manca de cobrament dels ajuts esmentats.

QUART.- NOTIFICAR aquests acords:

- Al Govern de la Generalitat de Catalunya
- Als diferents grups parlamentaris del Parlament de Catalunya
- A l'Àrea de Millora d'Urbanitzacions de la Subdirecció General d'Arquitectura i Millora de les Àrees Urbanes de la Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana, del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya
- Als Ajuntaments beneficiaris dels ajuts corresponents a les convocatòries dels anys 2009 i 2010.

Epígraf 4) Aprovació definitiva de l'expedient de declaració de parcel·la sobrera i alienació directa d'una porció de sòl de titularitat municipal emplaçada darrera la finca del carrer Pardo Bazán núm. 158.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- DECLARAR parcel·la sobrera la finca de propietat municipal que es descriu a continuació:

“URBANA: Porció de sòl, de forma triangular, amb una superfície de cinc metres quadrats i seixanta-cinc decímetres quadrats (5,65 m²), amb qualificació urbanística d'illa tancada, (Clau A3.0). LIMITA: Pel Nord i per l'Oest amb la finca del carrer de Pardo Bazán núm. 158, per l'Est amb la prolongació del carrer d'Antoni Bros i pel Sud amb la finca del carrer d'Antoni Bros núm. 149.”

SEGON.- APROVAR la venda directa de la parcel·la sobrera de propietat municipal de 5,65 m² descrita a l'acorden Primer, al propietari de la única finca de titularitat privada que hi confronta al carrer d'Antoni Bros núm. 151, darrera la finca del carrer de Pardo Bazán núm. 158, el [...], per l'import de 4.224,65 €, més les despeses i impostos que es derivin d'aquesta transmissió, en concret les despeses notariales, de Registre de la Propietat (tant d'immatriculació de la finca com d'inscripció de l'alienació) i fiscals (Impost de transmissions patrimonials) que hauran de ser assumides per l'esmentat interessat.

TERCER.- NOTIFICAR els presents acords al [...] i requerir-lo per tal que en el termini màxim de dos mesos des que el sigui notificat el present acords, comparegui davant el Notari que l'Ajuntament indicarà per tal d'atorgar la corresponent escriptura de compravenda.

QUART.- DISPOSAR que l'import resultant de l'alienació que s'aprova mitjançant l'acord Tercer s'adscriu al Patrimoni Municipal de Sòl i d'Habitatge.

CINQUÈ.- CONDICIONAR l'efectivitat dels presents acords a la efectiva immatriculació a favor d'aquest Ajuntament, de la finca descrita a l'acord Primer.

SISÈ.- FACULTAR a la Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Planificació Urbanística i Territori la Sra. Carme Labòria i Rojas, o a qui la substitueixi en el càrrec per tal de firmar i atorgar tots els documents que siguin necessaris per a l'efectivitat d'aquests acords.

Epígraf 5) Ratificació del Decret núm. 7.770, de 24 de setembre de 2014, on es disposa la participació a la convocatòria prevista en la resolució de 24 de juny de 2014 del “Real Patronato sobre Discapacidad” per a la concessió dels Premis Reina Sofia 2014, d’accessibilitat universal de municipis.

Pren la paraula el Sr. Pereira per tal d’assenyalar que la Memòria a la qual es fa esment recull el conjunt d’actuacions efectuades en el camp de l’accessibilitat universal en el municipi de Terrassa. Aquest conjunt d’actuacions permet sentir-se’n orgullosos, tot i que encara resta molt per fer. El Sr. Pereira afegeix que no queda reflectit l’esforç i l’ímpetu, des del cor i des del patiment, que han demostrat tots i cadascun dels membres de les entitats que s’han abocat per assolir, i continuar cercant, la plena accessibilitat a la qual tenen dret tots els ciutadans de Terrassa, sigui quin sigui el repte que hagin d’afrontar. És per això que el Grup del PPC considera que ja des del començament, per aquesta empenta i aquest afany demostrats, les entitats poden donar-se ja per guanyadores. El Sr. Pereira conclou manifestant que el Grup del PPC, com no podria ser d’una altra manera, donarà suport a la ratificació dels presents acords.

L’Ajuntament en Ple aprova per unanimitat dels Regidors i Regidores presents la ratificació dels acords següents:

PRIMER.- PARTICIPAR en la convocatòria prevista en la Resolució de 27 de juny de 2014, del “Real Patronato sobre Discapacidad”, per a la concessió dels Premis Reina Sofia 2014, d’accessibilitat universal de municipis, mitjançant la presentació de la “MEMÒRIA DEL CONJUNT DE LES ACTUACIONS EFECTUADES EN EL CAMP DE L’ACCESSIBILITAT UNIVERSAL EN EL MUNICIPI DE TERRASSA”.

SEGON.- FACULTAR a l’Alcalde president de la Corporació municipal, senyor JORDI BALLART I PASTOR, per tal que, en virtut de les facultats que legalment té conferides, en especial per l’article 53.1 del Text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d’abril, actuï en nom i representació de l’Ajuntament de Terrassa.

TERCER.- RATIFICAR els presents acords en el pròxim Ple de l’Ajuntament.

QUART.- TRAMETRE a la Secretaria General del Real Patronato sobre Discapacidad, la sol·licitud de participació en la convocatòria per a concessió dels Premis Reina Sofia 2014, d’accessibilitat universal de municipis.

Epígraf 6) Aprovació de la proposta de Conveni a subscriure entre l’Agència de l’Habitatge de Catalunya i l’Ajuntament de Terrassa per a l’ampliació de les aportacions econòmiques pel desenvolupament del sector Ca n’Anglada en el marc del Conveni signat el 12 de setembre de 2012.

Pren la paraula la Sra. Labòria per tal d’informar en relació al present dictamen, tot indicant en primer lloc que representa el primer pas d’una nova etapa en el procés d’esponjament del barri de Ca n’Anglada. Fins ara s’han aprovat per part de l’Ajuntament en Ple un seguit d’acords i d’instruments jurídics que feien referència a l’execució de la primera fase de l’esponjament, que comprèn els tres primers edificis: el bloc número 7, que ja es va enderrocar, el número 8, que s’enderrocarà en les properes setmanes, i el bloc número 9, que s’enderrocarà a principis de l’any vinent. Ara s’endega una nova fase, un nou pas decisiu en el procés de real·lotjament del conjunt de

188 habitatges que es reparteixen entre les quatre illes de la zona nord del barri de Ca n'Anglada. Fa una mica més de dos anys, al setembre de 2012, es va aprovar en aquest mateix Ple la proposta de Conveni Marc de col·laboració entre l'Ajuntament i la Generalitat per a l'execució de la primera fase de l'esponjament. Aquell conveni recull el compromís de les dues administracions per tal de tirar endavant l'execució d'aquest ambiciós projecte de transformació del barri. En aquell conveni, a banda d'implicar la col·laboració de les dues administracions en l'execució de la primera fase, que es troba en la seva recta final, es recollia també el seu compromís de donar continuïtat a l'actuació, més enllà d'aquesta primera fase. En conseqüència, es contemplava la possibilitat d'establir aquesta continuïtat, mitjançant nous convenis complementaris per al desenvolupament de la continuïtat del projecte. Després d'un procés de negociació amb l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, s'ha pogut assolir un acord que fa possible aquesta continuïtat i que es reflecteix en la proposta de conveni que avui es presenta al Ple. En essència, continua assenyalant la Sra. Labòria, el conveni contempla una nova consignació pressupostària per part de les dues administracions, al 50%, d'un total de tres milions d'euros. L'import d'aquesta aportació es preveu en relació a l'execució d'una segona fase, que començarà amb un dels tres primers edificis. Els tres edificis que queden són tres blocs, amb dues escales cadascun. S'afrontaria, doncs, l'actuació en un d'aquests blocs, el que es troba en un estat més degradat constructivament i que per tant cal donar prioritat a la seva actuació. Es tracta de l'edifici situat al Passatge Prudència números 2 i 4, format per dues escales. En aquest edifici es trobava, a la seva planta baixa, l'antic mercadal de Ca n'Anglada. Tenint en compte el nombre d'habitatges a real·lotjar, uns 36, el desenvolupament de l'actuació es preveu al llarg de dos exercicis, 2015 i 2016. És per això que l'aportació de l'Ajuntament, d'1,5 milions d'euros, es reparteix en un milió l'any 2015 i mig milió l'any 2016. Entre la primera fase, que ara s'està acabant, i que abasta un total de 72 habitatges, i aquesta segona fase, s'haurà assolit un real·lotjament del 60% del total. Quedaran dos blocs, constituïts també per dues escales cadascun, amb 80 habitatges en total. Per tant, quedaria per fer un altre conveni, després del què avui el Ple tingui a bé aprovar, pel 40% restant. A més del buidat total i de l'enderroc de l'edifici, el conveni també contempla un mecanisme pel qual es podrà avançar el real·lotjament d'habitatges dels dos edificis que queden pel final, en un supòsit que es considera prioritari: en el cas d'aquelles famílies que no tinguin càrregues hipotecàries i que tinguin problemes d'accessibilitat per mobilitat reduïda. S'ha estudiat i s'ha posat a sobre de la taula una nova fórmula, innovadora, que contempla el trasllat dels propietaris i residents que es trobin en aquesta situació a habitatges de real·lotjament al parc públic reservat dins la mateixa actuació, a Torressana, mitjançant una fórmula transitòria de règim de lloguer, sense càrrec per a les persones que s'han de real·lotjar i pel temps necessari fins que s'executi el projecte, quan correspongui. Aquest habitatge provisional podria acabar essent l'habitatge definitiu en règim de propietat quan s'hagi aprovat el seu projecte. Aquesta nova fórmula es pretén estendre el màxim possible a les famílies que ho necessitin en aquest procés de real·lotjament. S'intentarà atendre totes aquelles situacions que per la seva necessitat i problemàtica de mobilitat ho requereixin. Per tant, conclou la Sra. Labòria, avui es planteja una nova fita decisiva en aquest difícil i complex projecte, però també, a la vegada, tan important i transcendent per al barri i per a la ciutat.

El Sr. Pereira es mostra d'acord amb la Sra. Labòria en la prioritat que representa per a la ciutat i per al barri i els seus residents l'actuació proposada. Una actuació pensada per als residents d'aquests habitatges, que en la seva majoria són gent gran i sovint amb problemes de mobilitat. Aquesta situació requereix una actuació prioritària, que s'emmarca en les fases del procés iniciat l'any 2012. El Sr. Pereira destaca que allò que ha fet l'Agència Catalana d'Habitatge és preveure, que no garantir, la proposta d'un pressupost per a l'any 2015 d'una partida d'1,5 milions d'euros. El Sr. Pereira reitera que es parla de preveure, no de garantir. El Grup del PPC donarà recolzament a la proposta de conveni subscrit entre l'Agència Catalana d'Habitatge i l'Ajuntament pel que fa a aquestes aportacions econòmiques. No obstant, el Sr. Pereira voldria veure reflectit amb

les màximes garanties que aquest pressupost, amb les quantitats esmentades, sigui aportat, per tal que no pugui passar que s'aturi aquest procés. El Sr. Pereira puntualitza que aquest cas no té a veure amb el que s'ha plantejat en un punt anterior, en relació a unes subvencions pendents de cobrament. No obstant, tot deriva d'un pressupost que ni tan sols està aprovat encara, i que és conegut per tothom que comença amb problemes de liquiditat. El Sr. Pereira desitja que aquest procés continuï per la via del bon enteniment que fins ara ha seguit. Però no per això el Grup del PPC deixarà de reclamar les màximes garanties de què es compleixi al cent per cent, i que no quedin serrells pendents que puguin perjudicar als veïns residents.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

Primer.- APROVAR inicialment, en tots els seus termes, la Proposta de Conveni a subscriure entre l'Agència de l'Habitatge de Catalunya i l'Ajuntament de Terrassa per a l'ampliació de les aportacions econòmiques pel desenvolupament del sector Ca n'Anglada en el marc del conveni signat el 12 de setembre de 2012.

Segon.- SOTMETRE el Conveni que s'aprova inicialment en l'acord anterior a informació pública pel termini d'un mes, a comptar des de l'endemà de la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona. Un cop transcorregut aquest termini si no es presenten al·legacions ni propostes modificatives en contra del mateix, s'entendrà aprovat definitivament a tots els efectes.

Tercer.- FACULTAR a la Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Planificació Urbanística i Territori competent en matèria d'urbanisme, o a qui la substitueixi en el càrrec, per tal de firmar i atorgar tots els documents que siguin necessaris, fins i tot d'esmena i de rectificació, per a la plena efectivitat dels presents acords.

Quart.- NOTIFICAR el contingut d'aquests acords a l'Institut Català del Sòl, a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya i a la Societat Municipal d'Habitatge.

ÀREA D'HISENDA I SERVEIS GENERALS

Epígraf 7) Aprovar la declaració d'especial interès o utilitat municipal de diverses obres i en conseqüència concedir les corresponents bonificacions en l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal, que a continuació s'indican, i determinar que gaudiran de les bonificacions en la quota de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres, que en cada cas s'indicarà.

Annex	Concepte d'aplicació bonificació	Import total bonificat
1	Obres en les que concorren circumstàncies socials, culturals, historicoartístiques o de foment de l'ocupació	2.489,04€

2	obres promogudes per l'Estat, la Comunicat Autònoma o la pròpia administració municipal, directament o mitjançant un ens depenents, per tal de ser destinades a satisfer serveis públics i/o d'interès públic	2.246,74€
3	obres executades per iniciativa pública referents a habitatges de protecció oficial o habitatges declarats protegits quan més del 80% de la superfície destinada a habitatge estigui acollida al règim de protecció oficial	
4	per ser obres de reparació i rehabilitació d'edificis continguts en les fitxes del Catàleg del Pla especial de protecció d'edificis i conjunts històrico-artístics, quan afectin els elements protegits de l'edifici.	
5	per ser obres destinades a la rehabilitació dels paraments exteriors i elements comuns	8.054,71€
6	per ser obres destinades a la millora o sostenibilitat del medi ambient	
7	per ser obres de rehabilitació afectats per patologies estructurals	
8	per ser obres d'arranjament i embelliment de façanes.	7.060,96€
9	per ser instal·lacions de plaques solars, panells fotovoltaics i receptors d'energies eòliques.	
10	per ser obres realitzades per particulars en immobles d'ús residencial que siguin o hagin de ser el seu habitatge habitual i que tinguin una antiguitat superior a 25 anys	2.567,58€

SEGON.- No declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 11 , en considerar que no concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2 del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2 de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres no gaudiran de bonificació de la quota de l'esmenta't impost.

TERCER.- Doni's trasllat de l'acord anterior a tots els interessats, i efectui's la publicació corresponent en el Butlletí Oficial de la Província

Epígraf 8) Acordar demanar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques la ampliació del període de reintegrament dels saldos deutors resultants de les liquidacions definitives de la participació en tributs de l'Estat dels anys 2008 i 2009.

Pren la paraula el Sr. Vega, qui recorda que el resultat en les participacions de l'Estat dels anys 2008 i 2009 va ser negatiu per als ajuntaments. En concret, en el cas del de Terrassa, i sumant els dos anys, el resultat va ser d'uns 19 milions, que s'estaven retornant en deu anys. Ara hi ha la possibilitat d'ampliar aquest període de retorn en deu anys més, a partir de la Llei de 12 de setembre. El que es planteja avui és que donat que hi ha aquesta possibilitat, i que l'Ajuntament de Terrassa compleix els requisits que demana la norma, acollir-se a aquesta major flexibilitat en el retorn d'aquests diners.

Intervé seguidament el Sr. Turmo, qui considera significatiu destacar que gràcies novament a una mesura del govern de l'Estat, que permet l'ampliació del període de reintegrament

dels saldos deutors, es milloraran les finances d'aquest Ajuntament i d'altres que s'hi puguin adherir. Per tant, tota mesura que faciliti i millori les finances municipals, o que faciliti un millor pressupost municipal, només es pot valorar en positiu. El Sr. Turmo afegeix que en la sessió plenària d'avui, per la coincidència de dictàmens, s'ha aprovat abans la necessitat de reclamar un deute més, dels que ja ens té acostumat, de la Generalitat de Catalunya amb la ciutat de Terrassa. La seva prioritat n'és una altra: l'estelada. I això provoca deutes amb les finances municipals. En canvi, hi ha un altre govern, el de l'Estat, que ve governant i que mitjançant reformes està millorant la situació econòmica del país i també de les finances municipals. Per això el vot del Grup del PPC serà favorable al present dictamen. El Sr. Turmo considera important destacar aquesta mesura del govern de l'Estat.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

Primer.- Demanar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques la ampliació del període de reintegrament dels saldos deutors resultants de les liquidacions definitives de la participació en tributs de l'Estat dels anys 2008 i 2009 a l'empara de l'establert a la disposició addicional única del Reial Decret Llei 12/2014 de 12 de setembre.

Segon.- Notificar l'acord anterior al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques través dels canals que s'estableixin.

Epígraf 9) Aprovació de la rectificació de l'Inventari de Béns i Drets de propietat municipal a 31 de desembre de 2013.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- Aprovar la rectificació de l'Inventari de Béns i Drets de propietat municipal a 31 de desembre de 2013 que s'adjunta al present dictamen.

SEGON.- Comunicar al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya l'adopció de l'anterior acord.

Epígraf 10) Adoptar els acords relatius al compliment dels terminis previstos legalment per al pagament de les obligacions de l'Ajuntament de Terrassa, en data 30 de setembre de 2014.

Pren la paraula el Se. Vega, qui informa que l'Ajuntament està complint amb els terminis, i en concret s'està pagant als proveïdors en una mitjana de 21 dies.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

Primer.- Prendre coneixement dels informes que s'acompanyen emesos respectivament per la Tresorera i l'Interventor Municipal, sobre el compliment dels terminis previstos legalment per al pagament de les obligacions de l'Ajuntament de Terrassa.

Segon.- Ordenar que en el termini de 15 dies a comptar a partir de l'endemà de l'adopció del present acord, es procedeixi a la publicació en el Tauler d'edictes i en el web municipal, de la informació agregada de les factures i altres documents justificatius de prestacions realitzades, agrupant-los segons el seu estat de tramitació, amb el contingut següent:

Que a data 30 de setembre, a l'Ajuntament de Terrassa, no hi ha cap obligació reconeguda pendent de pagament amb una antiguitat superior a 30 dies.

Tercer.- Ordenar la publicació en el portal web de l'Ajuntament del període mig de pagament a proveïdors de l'Ajuntament de Terrassa corresponent al tercer trimestre del 2014, que ha estat de 21,06 dies.

Quart.- Que es faci trasllat dels presents acords i dels informes referits a l'acord primer, als òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda, i de l'Administració Autònoma en matèria de tutela financera dels Ens Locals.

Cinquè.- Facultar al Tinent d'Alcalde de l'àrea d'Hisenda i Serveis Generals, o qui legalment el substitueixi, per tal que pugui signar qualsevol document necessari per al compliment i efectivitat dels anteriors acords.

ÀREA DE SERVEIS A LES PERSONES, COHESIÓ I BENESTAR SOCIAL

Epígraf 11) Aprovació definitiva de l'Ordenança de Bases de convivència democràtica de la ciutat

Pren la paraula el Sr. Pérez, qui comença manifestant el seu desig de què avui es tanqui per fi un procés que està essent llarg en el temps. El Sr. Pérez no vol reobrir avui un debat que ja va ser dens i intens el passat mes de juny. Per tant, el dictamen d'avui només pretén donar resposta a l'al·legació i a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup del PPC. Avui, afegeix el Sr. Pérez, s'intentarà tancar un procés llarg, que es va encetar a l'inici del present mandat, amb la demanda d'un pla de xoc, de la reforma de l'Ordenança de bon govern, i a la reiterada petició en diferents sessions plenàries de la instal·lació de càmeres de videovigilància en diferents indrets de la ciutat, des de la visió de què hi ha un suposat alt nivell d'actes d'incivisme i de vandalisme. A finals de l'any passat va ser quan es va encetar un procés més intens, que s'ha prolongat al llarg d'enguany. Al mes de juny passat es va presentar al Ple l'aprovació inicial de la present Ordenança. En l'últim moment, el Grup del PPC va presentar una esmena a la totalitat, fonamentada bàsicament en què aquesta modificació de l'Ordenança no és la correcta, no és la que necessita la ciutat, perquè no és una veritable ordenança per fer front, més des de la sanció que des de la pedagogia, al vandalisme i a l'incivisme que d'una manera creixent colpegen la ciutat. Això és el que es planteja a l'encapçalament de l'esmena del Grup del PPC. El Sr. Pérez recomana al Grup del PPC que miri la Memòria del servei de Via Pública dels últims anys, i veurà que aquest suposat creixement del vandalisme i de l'incivisme que colpegen la ciutat, va a la baixa i no a l'alça. Al capdavant, el que planteja el Grup del PPC amb la seva esmena és limitar-se a regular conductes i a preveure sancions, tot endurant-les. Aquest és l'aspecte més rellevant i significatiu de l'esmena a la totalitat. Donat que, a més, entenent que aquests actes estan creixent, plantegen l'elaboració d'un pla de xoc. El Sr. Pérez afegeix que si hom va repetint que hi ha comportaments incívics es pot crear una percepció subjectiva de conflictivitat social. En relació al que planteja el Grup del PPC, el Sr. Pérez

considera que si el seu model es basa en la norma, en l'increment de les sancions, li recomana que miri el que ha passat en aquelles ciutats on la resposta a l'incivisme ha estat l'increment de les multes. El Sr. Pérez es refereix al cas de Barcelona, amb la modificació de la seva ordenança i l'increment de les sancions. Si el Grup del PPC de Terrassa pensa que amb més multes s'acabarà l'incivisme, si pensa que l'incivisme s'ha de pagar amb diners, aquesta és una diferència substancial amb el que planteja la modificació de l'Ordenança de Terrassa. Per això aquesta Ordenança rep el nom de Bases per la convivència democràtica. És un marc de referència per garantir els drets de la ciutadania i la convivència cohesionada, amb paritat i en equitat, i amb tot un seguit d'actuacions que tenen com a finalitat impulsar la correlació i la corresponsabilitat en la gestió de l'espai públic. Per això, i a diferència de l'esmena a la totalitat del Grup del PPC, l'Ordenança parla d'hores de compromís social, abans que de sancions econòmiques. També parla d'apostar per les persones i per la pedagogia. Parla de la mediació com a eina de canvi de valors i actituds respecte a l'espai públic. I també, fonamentalment, i erigint-se en un eix central de la seva estructura, fa una aposta per la transparència, pel foment per la democràcia ciutadana. I per això la creació del Consell Ciutadà de Convivència Democràtica. Per tant, es tracta de dues cares d'una mateixa moneda, però dues cares molt diferents, amb premisses i conceptes molt diferents respecte al que és l'espai públic. Per això no s'incorpora cap dels aspectes de l'al·legació del Grup del PPC, perquè s'està parlant de principis diferents. El Sr. Pérez reitera que no té intenció de reobrir un debat que ja ha estat molt participat, al llarg de tot aquest procés de sis mesos, amb entitats veïnals, amb eixos comercials, amb gremis, etc. L'Ordenança ha estat presentada a diversos consells de participació de la ciutat, i ha tingut, a més, la complicitat i el seguiment del Grup de CiU. Per tot plegat, el Sr. Pérez espera que avui s'aprovi definitivament la modificació de l'Ordenança.

Intervé seguidament la Sra. Peinado, qui recorda que ja al Ple del mes de juny el Grup del PPC va anunciar que presentaria al·legacions durant el període d'exposició pública, com així ha estat. Aquest Grup ha presentat dues al·legacions. Una constitueix un text alternatiu íntegre a l'Ordenança inicialment aprovada. L'objectiu d'aquest text alternatiu, amb independència del que li hagi semblat al Sr. Pérez, era subsanar els vicis i defectes que patia la proposta de l'equip de govern, que va ser aprovada inicialment. La segona al·legació era una proposta de modificació de determinats articles, que feien referència a la responsabilitat dels pares per les infraccions comeses pels seus fills menors. La Sra. Peinado recorda que la redacció aprovada inicialment havia estat declarada nul·la pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya respecte d'altres ordenances municipals, com ara la de Barcelona, que la contemplaven exactament en els mateixos termes. Per tant, aquesta al·legació ha estat estimada, com no podia ser d'altra manera. En cas contrari, hagués suposat una autèntica temeritat. La Sra. Peinado continua assenyalant que en la mesura en què l'Ordenança inicialment aprovada queda pràcticament igual, perquè no s'ha acceptat cap dels suggeriments del Grup del PPC, per a aquest Grup l'Ordenança segueix tenint els mateixos vicis i defectes que assenyalava en el Ple del mes de juny. Aquests defectes, en síntesi, i en primer lloc, són que l'estructura de l'Ordenança és absolutament complexa. La seva redacció és molt ambigua, imprecisa, fosca, i enrevessada. I això va en perjudici del ciutadà, que necessita normes clares, transparents i intel·ligibles. És intervencionista i dogmàtica. És jurídicament contradictòria en alguns dels seus articles i en ocasions presenta una deficient tècnica jurídica. En la mesura en què el govern manté aquests vicis i defectes, tot i que políticament ja no serà possible discutir-ho, encara hi ha retrets jurídics a fer. La Sra. Peinado anuncia que, probablement, el Grup del PPC recorrerà l'Ordenança per la via administrativa. Tot i que el Grup del PPC no esperava que el govern aprovés la totalitat del seu text alternatiu, perquè no el veia predisposat a un canvi tan radical, sí que esperava poder obrir un debat o un diàleg en el qual alguns dels seus suggeriments fossin valorats. La Sra. Peinado manifesta la seva decepció al respecte, ni que fos com a reconeixement de l'esforç fet del Grup del PPC. És força complicat que amb quatre Regidors un Grup municipal pugui elaborar una nova ordenança. I per això esperava que com a reconeixement a aquest esforç, el

govern obrís, si més no, una via de diàleg per intentar recollir algunes de les idees plantejades. La proposta d'Ordenança del Grup del PPC és una ordenança de civisme, que preveu unes sancions en la mesura que es produeixin unes determinades conductes. Però també contempla unes mesures substitutòries. Per tant, no només es pensa en sancionar, sinó també en establir unes mesures substitutòries de les sancions. També recull una tasca pedagògica o informativa per part de les administracions públiques, per tal que la societat es mogui dins dels valors del respecte, en el sentit més ampli de la paraula. Per tant, la Sra. Peinado no entén què vol dir el Sr. Pérez quan parla de què el Grup del PPC no accepta mesures substitutòries de les sancions. En la proposta d'Ordenança del Grup del PPC s'hi recullen. No les anomena hores de compromís social, perquè entén que això no significa absolutament res. Se les anomena com a mesures substitutòries de sanció, perquè això és el que són. En realitat, en la proposta d'Ordenança de l'equip de govern, aquest fa el mateix. Es parla molt de pedagogia i de convivència, quan en realitat està preveient la imposició de sancions. Si la intenció és, doncs, imposar sancions, cal que es digui clarament a la ciutadania: que hi ha una sèrie de conductes que no estan admeses a la nostra societat, i que front aquestes conductes hi haurà una reacció de l'administració sancionant-les. Si la societat admet com a mesura pedagògica que aquestes sancions siguin substituïdes per diverses mesures, s'ha de dir clarament. La Sra. Peinado pregunta perquè es parla d'hores de compromís social, quan són mesures substitutòries d'una sanció. Cal que l'equip de govern parli clarament, sense eufemismes.

La Sra. Playà comença confirmant que avui es tanca un llarg procés, i no vol reobrir un debat que ha estat completament participatiu. Tot i així, la Sra. Playà considera que la Sra. Peinado s'equivoca quan diu que no hi ha hagut diàleg. Això és mentida. S'ha disposat de mig any per mantenir aquest diàleg, i el Grup del PPC l'ha evitat, sense que hi hagi fet ni una mica d'esforç. Aquest Grup ha evitat en tot moment, durant mig any, participar el si de la comissió que ha treballat, amb gran esforç, aquesta Ordenança, per poder arribar-hi a acords. Al mes de juny passat, quan el Ple va aprovar inicialment aquesta Ordenança, el Grup de CiU va posar de manifest que finalment la ciutat disposa d'una ordenança sobre la convivència, que vol promoure el bon veïnatge, el civisme i el respecte entre la ciutadania i la corresponsabilitat en la gestió de l'espai públic. El Grup de CiU considera que és una ordenança que significa l'acceptació de l'espai públic com un marc d'entesa i equilibri entre els drets i els deures de la ciutadania. El Grup de CiU va participar de forma molt activa en la seva elaboració, perquè entén i comparteix la filosofia que se'n desprèn de l'ordenança. Han estat sis mesos de treball, compartits amb l'Àrea de Serveis a les Persones. Tothom que hi va participar, polítics i tècnics, treballant de manera transversal, i van saber trobar la mida i el consens, tenint com a referència el que necessita la ciutat, i evitant els interessos de discurs partidista. Avui s'arriba al moment de l'aprovació definitiva. El Grup del PPC ha presentat una esmena a la totalitat, que els diferents Grups municipals s'han llegit fil per randa. La Sra. Playà no comparteix aquesta esmena, ja que d'ella en surt un text totalment nou que menysprea el document ja aprovat inicialment per aquest Ple, així com el procés de treball consensuat i participat per raó de la seva elaboració. La Sra. Playà demana a l'equip de govern que comenci ja l'aplicació de l'Ordenança, amb el calendari que ja està establert, i en faci un seguiment curós, amatent i assenyat de la mateixa.

El Sr. Pérez comença recordant les paraules de la Sra. Peinado, quan ha dit que l'Ordenança manté els mateixos vicis i defectes. El Sr. Pérez considera que si un vici o un defecte d'aquesta Ordenança és respectar la voluntat ciutadana de participar en l'ordenament de la ciutat per assolir bons nivells de convivència, benvingut sigui el vici o el defecte. Si un vici de l'Ordenança és no tenir afany punitiu, benvingut sigui el vici. Si és un vici el voler promoure l'espai públic com un bé comú, benvingut sigui. El Sr. Pérez lamenta que el Grup del PPC no tingui aquest tipus de vicis. Pel que fa al debat i al diàleg, el Sr. Pérez recorda els sis mesos transcorreguts, amb reunions amb entitats, i amb totes les portes obertes. I el Grup del PPC no hi ha participat. La Sra. Peinado ha dit

també que el seu Grup ha estat capaç de fer una ordenança nova, una ordenança que el Sr. Pérez ha llegit, tot i que dubta que la Sra. Peinado hagi llegit també l'Ordenança aprovada inicialment al mes de juny. El Sr. Pérez assenyala, en tot cas, que el Grup del PPC ha copiat literalment la seva ordenança de la de l'Ajuntament de Castelldefels, com així ho reconeix explícitament. En canvi, el Grup del PPC acusa al govern d'haver copiat l'ordenança de Barcelona, acusació que el Sr. Pérez rebutja. El Sr. Pérez pregunta a la Sra. Peinado si ha compartit la seva ordenança amb les associacions de veïns de la ciutat, amb els eixos comercials, amb els diferents gremis. És evident que no. Aquest Grup, en l'últim moment de l'exposició al públic, ha presentat un text alternatiu, després d'haver-se autoexclòs del procés de debat obert. La Sra. Peinado diu que el seu document està format per normes clares. El Sr. Pérez confirma que són normes molt clares, ja que el Grup del PPC es mou en la línia de "la letra con sangre entra". Aquesta és la gran diferència entre les dues ordenances. A més, la Sra. Peinado intenta ridiculitzar les hores de compromís social, que estan plantejades com una eina per cohesionar la ciutat, pensades i destinades envers les entitats de la ciutat, com ara Càritas o Creu Roja. El Sr. Pérez reitera que pensa que la Sra. Peinado no s'ha llegit l'Ordenança. La Sra. Peinado tampoc ha dit res respecte al que opina sobre el Consell Ciutadà de Convivència Democràtica, que ni tan sols apareix en la seva ordenança. La mala sensació que li va quedar al Sr. Pérez després del debat del mes de juny passat, li ha quedat confirmat avui. Per tant, el millor que es pot fer és passar a la votació per tal que l'Ordenança sigui aprovada definitivament d'una vegada. Si el Grup del PPC troba algun indicatiu d'inconstitucionalitat en l'Ordenança, sempre el pot impugnar davant les instàncies judicials corresponents. El Sr. Pérez conclou dient que ha posat en marxa un mesurador de les referències que el Grup del PPC fa a l'estelada. Avui ja en són dues.

La Sra. Peinado demana al Sr. Pérez que no s'inventi coses. Quan la Sra. Peinado parla de vicis i defectes, els ha definit perfectament. Per això torna a repetir que els vicis i els defectes de l'Ordenança són que la seva redacció és molt ambigua, imprecisa, fosca i enrevessada. És intervencionista i dogmàtica. Jurídicament contradictòria en alguns dels seus articles i en ocasions presenta una deficient tècnica jurídica. A més, la seva estructura és especialment complexa. Això són vicis i defectes, i la Sra. Peinado els ha delimitat clarament. Si el Sr. Pérez no els ha entès, aleshores la Sra. Peinado comprèn perquè no els veu: perquè no sap el que són vicis i defectes. En quant a si el Grup del PPC ha llegit o no l'Ordenança, la Sra. Peinado assegura que per arribar a descobrir que conté una sèrie d'articles que han estat declarats nuls pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i que a més coincideixen amb els mateixos articles de l'ordenança de Barcelona, és necessari haver-la llegit de principi a fi. Perquè no és fàcil trobar la nul·litat d'alguns articles en una ordenança tan extensa. La Sra. Peinado reitera que no hi ha hagut diàleg ni debat perquè la resta de Grups municipals mai han volgut considerar la posició del Grup del PPC, des del primer moment. El debat que volia el govern era el que ja tenia predeterminat des de bon començament, sense introduir cap tipus de novetat ni de consideració. Quan s'acota d'aquesta manera el diàleg no hi ha possibilitat de comunicació. Per tant, el Grup del PPC només ha tingut una alternativa: la presentació d'un text alternatiu. La resta de Grups ni tan sols han considerat la possibilitat d'asseure's amb el Grup del PPC i considerar el seu treball. D'aquesta manera mostren molt poc d'allò que pretenen ensenyar amb aquesta Ordenança. En quant al que ha dit la Sra. Playà, tenint en compte que CiU és abanderat de l'eufemisme, a la Sra. Peinado no li estranya gens que hagi acompanyat en aquest procés a l'equip de govern.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	EN CONTRA

ICV-EUiA (3 vots) ..... A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

Primer.- Aprovar l'Informe proposta de tractament de les al·legacions presentades pel Sr. Gabriel Turmo Sainz, el Sr. Alejandro Rodríguez Ulloa, i la Sra. Maria Ángeles Peinado Sánchez, regidors i regidora, respectivament, d'aquesta Corporació municipal, integrants del Grup Municipal del PPC, al text de l'Ordenança de Bases de Convivència Democràtica a la Ciutat aprovat inicialment per acord de l'Excm. Ajuntament de data 26 de juny de 2014.

Segon.- APROVAR DEFINITIVAMENT l'Ordenança de Bases per a la Convivència Democràtica de la Ciutat, que substituirà, un cop entri en vigor, l'ordenança vigent de bon govern i convivència i l'ordenança vigent sobre la utilització de la via pública, aprovades pel ple municipal en data 23 de febrer de 1995 i 25 d'octubre de 1990, respectivament; d'acord amb el text que s'adjunta i que incorpora les correccions ortogràfiques, d'estil i de llenguatge inclusiu; la subsanació dels errors materials detectats, així com de la introducció de modificacions derivades de l'estimació parcial d'una de les esmenes presentades en el període d'exposició pública.

Tercer.- Que es procedeixi a la publicació en el Butlletí Oficial de la Província del text íntegre de l'Ordenança aprovada definitivament.

JUNTA DE PORTAVEUS

Epígraf 12) Donar compte de les Declaracions i Acords eventualment aprovats per la Junta de Portaveus, si s'escau.

1. Declaració institucional condemnant la mort de dones víctimes de maltractaments i violència.

En compliment del que preveu l'acord aprovat per la Junta de Portaveus, i del qual se'n va deixar constància en la sessió de l'Ajuntament en Ple de 25 de març de 2004, pren la paraula el Sr. Jiménez Cárdenas, qui pronuncia les següents paraules com a condemna de la mort de dones víctimes de maltractaments i violència.

« L'Ajuntament de Terrassa expressa una vegada més el seu rebuig vers la violència masclista i condemna enèrgicament l'assassinat de quaranta-dues dones a mans de les seves parelles o ex-parelles, produït durant aquest any 2014. Nou d'aquestes morts han estat a Catalunya.

» La violència masclista, en l'àmbit de la parella és, com recorda el Consell d'Europa, la primera causa en el món de mort i d'invalidesa permanent entre les dones de 16 a 44 anys, molt per sobre del càncer, els accidents de trànsit o les guerres. En la base de la violència contra les dones trobem el masclisme, una actitud de menyspreu envers les dones, que no són considerades com a iguals, sinó com a persones dependents, sense capacitat de decisió sobre les seves pròpies vides.

» Les polítiques públiques contra la violència masclista són una responsabilitat ineludible per a totes les administracions, tan legalment com moralment. Des de fa més de vint anys, l'Ajuntament de Terrassa treballa contra la violència masclista, a través de l'assessorament a les dones, la sensibilització social, la prevenció de les actituds sexistes entre la població jove i la formació de professionals que intervenen en la detecció, tractament i recuperació de les dones.

» Sens dubte, s'ha aconseguit que aquesta problemàtica surti a la llum, i que cada cop hi hagi més persones que no toleren actituds i conductes violentes contra les dones. Malgrat tot, és evident que cal reforçar aquests mecanismes, especialment ara, en un moment social tan complex, en què la crisi econòmica amenaça el benestar de les persones, i a més a més alimenta la desafecció social i crea fractures, personals i familiars, que poden incrementar les actituds sexistes i masclistes, que desemboquen, malauradament, en una augment de la violència contra les dones.

» Per tot això, aquest Ajuntament rebutja i condemna qualsevol tipus de violència contra les dones, i manifesta la seva voluntat de continuar treballant per a què Terrassa sigui una ciutat lliure de violència masclista.»

Tot seguit, i en compliment de l'esmentat acord de la Junta de Portaveus, la Presidència anuncia que es passarà a mantenir un minut de silenci, atès que malauradament durant el mes en curs s'han produït víctimes mortals de la violència contra les dones.

2. Declaració institucional de les ciutats constructores de pau.

« L'any 1984, l'Assemblea General de les Nacions Unides va establir que “tots els pobles tenen dret a la pau” i que els Estats tenen l'obligació de protegir-lo i fomentar-lo mitjançant polítiques orientades “a l'eliminació de l'amenaça de la guerra, especialment la guerra nuclear, a la renúncia de l'ús de la força en les relacions internacionals i a l'arranjament de les controvèrsies internacionals per mitjans pacífics”

» La societat civil organitzada, mitjançant la Declaració de Drets Humans Emergents de 2007 va afirmar que “tots els éssers humans i els pobles en què s'integren tenen dret a que la vida humana quedi garantida per un sistema social en què els valors de pau i solidaritat siguin essencials i en què els conflictes es resolguin mitjançant el diàleg i altres formes d'acció social pacífiques”

» El juny de 2010 el Consell de Drets Humans de l'ONU va destacar “la important tasca que realitzen les organitzacions de la societat civil per a promoure el dret dels pobles a la pau i per codificar aquest dret” i després de refermar que “els pobles del nostre planeta tenen un dret sagrat a la pau”, la materialització del qual “constitueix un deure fonamental de tot Estat”, va demanar al seu consell assessor que preparés “un projecte de declaració sobre el dret dels pobles a la pau”.

» La implicació de les ciutats del nostre país en la defensa i promoció de la pau té un llarga trajectòria. Els municipis han desenvolupat programes de promoció de pau i solidaritat des del convenciment que, com a administració més propera a la ciutadania, tenen un paper clau en el foment de la cohesió social, la promoció del diàleg i la solució pacífica dels conflictes, la convivència ciutadana i el respecte als drets humans. Així mateix, els programes de sensibilització i educació per la pau que es duen a terme són una eina de primer ordre per al foment de la pau, la justícia, la igualtat i la equitat.

» Actualment, el procés mundial de construcció de pau es desenvolupa en un context de guerres convencionals i d'accions d'agressió vers les poblacions, on prevalen els fonamentalismes, les polítiques d'exclusió social i les idees d'extermini dels que es consideren enemics. És per això que els municipis participants en aquest projecte volen redoblar els seus esforços per sensibilitzar les seves poblacions sobre aquest tema i donar a conèixer les experiències dels activistes per la pau per a la prevenció de conflictes, els acords de pau i el manteniment d'una pau duradora.

» En aquest context:

1. Afirmem el nostre compromís amb la pau mundial i amb la solució pacífica de les controvèrsies, tot rebutjant qualsevol ús de la força armada que no sigui en exercici de la legítima defensa.
2. Manifestem el nostre compromís amb els constructors de pau: persones i entitats de la societat civil que treballen per assolir un món més just i equitatiu, com a forma de prevenció de conflictes latents; o que ho fan com a mediadors i facilitadors entre les parts en un conflicte obert, sigui nacional o internacional.
3. Ens comprometem a fer de la cultura de pau una eina per a promoure polítiques públiques que facin de les nostres ciutats espais de llibertat, convivència i de cohesió social.
4. Demanar a tots els governs a establir polítiques públiques de suport a la pau, i en particular a les persones i entitats constructores de pau, a escala nacional i internacional.
5. Instem a totes les administracions competents a crear un entorn propici perquè els constructors de pau puguin treballar lliures d'obstacles i d'inseguretat.
6. Donem suport al Consell de Drets Humans de les Nacions Unides en la seva tasca de codificació i divulgació del dret humà a viure en pau i demanem als governs a no donar suport polític, econòmic o de qualsevol altre tipus a tot govern que estigui infringint el principi de prohibició de l'ús de la força armada.»

PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Epígraf 13) Intervenció de l'Associació de veïns de Montserrat, per tal de plantejar propostes d'actuació en relació a la situació actual de crisi al barri i a la ciutat.

Pren la paraula el Sr. Antonio Cazorla López, qui en nom de l'Associació de Veïns de Montserrat pronuncia les següents paraules:

« Hoy, hace aproximadamente cuatro años y cuatro meses, esta persona vino disfrazada haciendo una serie de propuestas, vestido en ese momento de senador griego. Hoy, como veis, vengo como una persona normal y corriente. En aquella ocasión vine vestido de senador griego porque era muy importante que ustedes se dieran cuenta de que la forma en que se estaban realizando los temas de ciudad no los estaba viviendo como una auténtica democracia. Hoy venimos a recordarles que la situación actual, en la cual estamos viviendo nos lleva a hacer diferentes propuestas, que voy a pasar a leer algunas de ellas.

» A pesar del discurso que desde nuestra pequeña comunidad defendimos en su momento y que fue tachado por alguno de sus dirigentes (el Teniente de Alcalde Sr. Labòria) como uno de los mejores discursos que se habían escuchado en 30 años en este Ayuntamiento por parte del movimiento vecinal, parece ser que se lo han tomado a broma, no haciendo caso a las críticas que se hicieron en positivo.

» En nuestra comparecencia ya hacíamos hincapié en la necesidad de convertir nuestra ciudad en un núcleo, de nuevo, de recuperación de la industria. Es decir, durante 30 años se había llevado una política para convertir la ciudad de Terrassa en una ciudad de servicios. Se consiguió, y

lo estamos pagando caro, especialmente las clases trabajadoras y las clases medias, que están desapareciendo de la ciudad. Hoy, cada día, tenemos muchísimos más pobres que hace cuatro años.

» Procurar que las grandes empresas nos tuvieran en cuenta y convertirnos en una ciudad de servicios y industrial. Quisiera que en algún momento los partidos aquí presentes pudieran decir si han creado alguna comisión para intentar, por todos los medios, que Terrassa sea una ciudad tenida en cuenta precisamente para su reindustrialización. Porque la situación es cada día más inaguantable en nuestros barrios.

» Como viene siendo costumbre, aprovechamos nuestra presencia en esta casa para recordar unas antiguas pero no menos importantes reclamaciones, que hace cuatro años eran vigentes, y a pesar de todo siguen estando a la orden del día. En esta ocasión queremos hablar de los cambios que estamos experimentando en nuestra ciudad, y cómo afectan éstos a nuestros barrios, ya que la política de desahucios no ha parado, ni ha cambiado en nada. No hay soluciones respecto a los pisos vacíos que existen y que aumentan en nuestros barrios y en toda la ciudad. Quiero decir también con esto, y además hago una denuncia pública para que en este Ayuntamiento se tenga en cuenta, que los ciudadanos estamos recibiendo robos continuos de los contadores de agua. ¡Qué triste es ir a poner una denuncia, y saber que Mina de Terrassa sabe perfectamente que en un año se han robado más de 1.400!. Es decir, Mina Pública de Aguas está cometiendo un error que no se puede permitir desde un ayuntamiento, porque está obligada a denunciar y a cooperar con la ciudadanía a través de su ayuntamiento. No denuncian porque eso acarrea problemas, problemas de gastos. Por lo tanto, creo que este Ayuntamiento debería tomar cartas en el asunto, y si es necesario que esa empresa sea municipal al cien por cien. Y no la dejemos en manos de cuatro señores, que ponen un dinero, y se dedican a pasar por completo del problema de las personas que se quedan sin agua. Además, hay muchísimas personas a las que les cortan el agua por no poder pagar. Y estas personas tienen que ir a las fuentes a buscarse la vida. Y la ausencia de pobreza energética y la disponibilidad de agua son fundamentales para una buena convivencia. Nosotros ya hemos sufrido, en el barrio de Montserrat, tres incendios en bloques, por el robo de la luz. Las compañías no quieren saber nada en absoluto. Luego eso supone un gasto de la comunidad de ese bloque de una enorme cantidad, como pueden ser 3.000 €.

» Como consecuencia de toda la mala vivencia que estamos experimentado en estos últimos años, de haber destruido toda la labor de ocho años anteriores de trabajo social en el barrio, de garantizar la buena convivencia, de garantizar que en el barrio no hubiera problemas entre las diferentes etnias que estamos allí habitando, y lograrlo, legalizando todas las comunidades, los bancos están cometiendo un delito de primer orden. El mes que viene hay una reunión en Barcelona, donde se reúnen los fiscales y abogados, por una denuncia que ha puesto la asociación de vecinos a todos los bancos. Esta asociación quiere saber si el coste de estos abogados, lo que cueste, porque llegaremos hasta el final cueste lo que cueste y pase lo que pase, si este Ayuntamiento o los grupos políticos aquí presentes están dispuestos a ayudar económicamente a la los vecinos para sufragar los costes que ha supuesto meterse en toda esta problemática. De todas formas, nosotros haremos la campaña que tengamos que hacer, a través de Facebook y de todas las organizaciones que hay a nivel estatal para recoger dinero. Pero yo quisiera saber si este Ayuntamiento se va a posicionar, con todos sus grupos políticos, para hacer que esa labor se lleve a la práctica. No es una denuncia civil. Es una denuncia, porque están ejerciendo terrorismo financiero contra la población, y apoyado por el gobierno, es decir terrorismo de Estado. Y eso no se puede aguantar. ¡Cómo me he alegrado, por primera vez en la historia de Catalunya, de la democracia, cuando observo que para un determinado tema se reúnen en la Generalitat ni más ni menos que todos los alcaldes, menos cinco que todos sabemos quienes son, aunque no es un reproche porque cada uno es libre de hacer lo que quiera! Aproximadamente unos 900 alcaldes de

Catalunya se reunieron. ¿Para qué? ¿Para el derecho a decidir? ¿Para el derecho a la independencia? Señores, yo apoyo radicalmente el derecho a decidir. Yo, personalmente, apoyo el derecho a la independencia. Pero también queremos que esos partidos y esos alcaldes se reúnan para conseguir que las Diputaciones, que todos, PPC, CiU, ICV-EUiA i PSC, sabemos lo que son, desaparezcan. Todos sabemos lo que son: cementerios de elefantes. Tenemos nuestras comunidades autónomas. Hay que traspasar los poderes. ¡Qué bueno habría sido, en algún momento de la historia, que los alcaldes de toda Catalunya se hubieran reunido para eliminar las Diputaciones! ¡Qué bueno habría sido! ¡Maravilloso! Pero no hemos tenido lo que hay que tener, o las ideas.

» Y luego, posteriormente, respecto al derecho a decidir, tengo que decir una cosa. Yo entendía siempre el “seny català” como una forma de pensamiento según el cual en algún momento de la vida hay que ponerse uno a pensar y pensar. Pero cuando un President de la Generalitat se compromete a hacer el derecho a decidir de todo el pueblo de Catalunya, con el apoyo de casi toda la sociedad, excepto una pequeña parte, ¡qué vergüenza!. Ahora he dado con la palabra totalmente adecuada para el *seny*, pero el *seny* del Sr. Mas: ¡falta de *collons*! Sr. Mas, usted lo que no tiene es *collons*. Y ahora no nos pongan la zancadilla de hacernos ir a votar. ¿A votar qué? No podemos estar de acuerdo con esto. Esto es una burla al pueblo.

» Hay más cosas que querría recordar. Por la situación que hay en los diferentes pueblos de la Península Ibérica, hay que decir que tenemos un gobierno que, la verdad, es un gobierno de piratas. El que tenga vergüenza lo que tiene que hacer es marchar de ese partido. Que funden otro, si son honrados. Pero los partidos que estáis abocados a temas de corrupción, y yo creo que la mayoría, si no todos, los que estáis aquí, sois personas honradas, por favor dejad estos partidos, dimitid, convertiros todos en independientes. No se puede ir detrás de un partido cuando cogen a un ladrón y el secretario general llega con él al juzgado. ¿Qué dice esta persona cuando llega al juzgado? Que todo el partido va detrás con ellos. Porque el secretario general representa eso. Pero eso no lo ha hecho sólo CiU. También lo ha hecho el PSC. Y antiguamente lo hizo también el PSOE. Y eso no se puede hacer. Porque cuando la ciudadanía ve eso, si cuando cogen a un ladrón le acompaña el secretario general, piensa ¿quién habrá detrás?. Han convertido España en la Jamaica del 1700, un país de los piratas. Y los que van con su bandera por el mundo, reclamando España, España, España, su bandera no es esa, es la de Suiza, donde se ha ido Botín, porque aunque se haya muerto su alma se ha ido al Paraíso, pero al fiscal, porque en el otro no hay nada. Allí podrá mangonear con todos los millones que le ha robado al pueblo.

» Quiero decir, y hago estas recomendaciones, señores, porque yo hace cuatro años les dije que vendría un tsunami, que os barrerá. Y ese tsunami ya ha venido en diferentes olas. Pero el próximo que se acerca será peor, si no hacéis lo que os estoy diciendo, refundar vuestros partidos, eliminar la suciedad, hacer como hacían las viejas, sacar la manta, sacudirla, golpearla y dejarla al sol 24 horas para que se cure de nuevo. Porque necesitamos realmente partidos que si son cristianos crean y ejerzan de cristianos, que no digan que son cristianos, vayan a la iglesia a darse golpes en el pecho pero al mismo tiempo se está llevando el dinero a Suiza. Si hablo del socialismo, digo lo mismo: refundación del partido. Hace mucho tiempo que lo vengo diciendo. Si no hay una refundación del partido socialista, el Sr. Alcalde, el Sr. Ballart, será el gerente que cierra una empresa en Terrassa. Refúndanse. Haga lo que se tiene que hacer. Lo que hacemos todos. Llegar un momento y decir: vamos a pensar de nuevo, qué es lo que está pensando realmente la ciudadanía. No les tengan miedo. Todo lo contrario, saldrán reforzados. Pero solamente saldrán reforzados con ideas nuevas, que pueden ser muy viejas pero que son válidas. Porque el marxismo no es una herramienta de iglesia, es una herramienta de análisis. Y quienes mejor lo hacen son los empresarios. La mayoría de ellos reconocen perfectamente el marxismo. Pero no lo llevan a la práctica a nivel social. Lo que sí quiero decirles, señores del PP, es que por favor si son honrados

dimitan de ese partido, porque es una vergüenza. Y a los del PSC, como no son del PSOE, recomiéndenle a su partido hermano que por favor se refunde, que hagan lo mismo, que saquen la manta y toda la basura que hay. Y a los de CiU les digo exactamente igual. No se puede tolerar que un Sr. Honorable President de la Generalitat, Sr. Jordi Pujol, se ponga en un Parlament a darle una bronca, y diciéndole que si tira del árbol, si empieza a tirar y empiezan a caer nidos, el árbol se puede caer y entonces va a explotar la cosa. ¡Pero si la cosa va a explotar igual!. Pues si usted es señor y honorable: ¡diga usted!. Como usted es el presidente honorable, es como Alí Babá y sus cuarenta ladrones. Diga usted la palabra mágica y que de una vez nos digan dónde está el tesoro. Porque España no tiene crisis, es que nos han robado, los banqueros, las multinacionales, y ahora nos están robando cuatro piratas que están en los gobiernos. Yo lo único que les pido es que hagan una reflexión en profundidad, porque el próximo tsunami, de seguro, barrerá a más de un partido, no sólo de Terrassa sino de Catalunya y de España.

» Y no quiero decir nada más. Muchas gracias. Esta asociación ha estado siempre al servicio de la política, de lo social. Y cuidado, aunque se piense que estoy militando, y es cierto, no voy a decir donde, muchos de ustedes ya lo sabrán, no busco cargos en ningún sitio. Porque mi cargo está en mi asociación de vecinos, defendiendo no sólo a los vecinos de Montserrat, sino a los vecinos de toda la ciudad, de Catalunya y de todos los pueblos de la Península Ibérica. Y ahora termino diciéndoles, por favor, que comprendan que después de haber hecho las declaraciones que he hecho, me queda una cosa por decir. Este ayuntamiento ha sido premiado en varias ocasiones por su honradez a la hora de sus declaraciones en lo económico. Yo les pido que hagan una auditoría, pero metan también a las empresas que están alrededor y al propio Ayuntamiento. En todas aquellas empresas que colaboren con el ayuntamiento, porque el ayuntamiento tiene que poner dinero, que esa auditoría se haga. No le tengan miedo, porque ya han sido premiados. Por lo tanto no tiene que haber ningún temor. Esa auditoría es necesaria para que la ciudad sepa que la honradez existe. Y, por último, comunicarles que hay un tema que es fundamental: ¿qué se hace para entrar a trabajar en el Ayuntamiento? ¿Cómo se entra? Hay dos formas: concurso público y oposición. ¿Hay alguna otra tercera? Lo pregunto a todos. ¿Hay alguna otra tercera vía para entrar a trabajar en el Ayuntamiento? Pues yo les digo que sí. Porque el anterior Alcalde, no el Sr. Ballart sino el anterior, junto con otras personas que están por aquí dentro del Ayuntamiento, a mi me propusieron entrar a trabajar en el Ayuntamiento. Yo no quise. Es más, para decir la verdad, estuve una hora, para comprobar la realidad. A la hora volví al jefe de personal y le dije: “bórrame y hazme una carta como que no he pasado los pasos que corresponden”. Y esa carta por supuesto la tengo. Por lo tanto, no quiero, fuera. Déme la carta que cojo mi carnet de paro, mi ayuda y se ha acabado. Ya me buscaré yo la vida como pueda. Quiero decirles que sería conveniente que se llevara a la práctica lo que ya he dicho anteriormente. ¿Y para qué vamos a hablar más? Me despido de ustedes y les doy las gracias por escucharme. Sé que habrá sido para ustedes incómodo. Pero sepan también que hay muchas personas aquí dentro en el Ayuntamiento, Regidores y el propio Alcalde, que tienen mi aprecio y mi reconocimiento como persona. Han intentado hacer cosas buenas, pero por detrás no les han dejado. Por eso les he pedido lo que les he pedido. Muchas gracias. No hace falta que me contestéis. No lo consideréis ningún desprecio, pero tengo mi mujer en cama y tengo que irme. No me voy a quedar a oír las contestaciones. Muchísimas gracias a todos y lo siento. Para otra vez será.»

Pren la paraula tot seguit la Sra. Melgares, qui comença la seva intervenció donant la benvinguda a l'associació de veïns i donant les gràcies per la intervenció del Sr. Cazorla, que amb la seva força i les seves ganes demostra que el que vol és que millori la ciutat. Les qüestions que ha plantejat, tot i que són difícils, han de ser contestades, encara que el Sr. Cazorla hagi hagut de marxar. El Sr. Cazorla i la pròpia associació saben quina és la tasca que duu a terme al barri la Sra. Melgares, com a Regidora, conjuntament amb els veïns. Va ser la pròpia Sr. Melgares qui va

acompanyar al Sr. Cazorla a la Fiscalia. En aquesta feina, doncs, la Sra. Melgares està al costat dels veïns. En relació a les crítiques, que de bona fe i amb tota raó ha fet el Sr. Cazorla, sobre l'habitatge i l'ocupació, la Sra. Melgares manifesta que aquests són dos temes prioritaris per a l'Ajuntament de Terrassa: les polítiques de creació d'ocupació i de reactivació econòmica, d'empreses i eixos comercials, formats principalment per petits comerços, que també pateixen directament la crisi. Una altra de les prioritats és l'atenció a la situació precària de moltes famílies. Tot això se suma al fet que l'Ajuntament ha de cobrir, en molts casos, les retallades aplicades en sanitat o en educació per part d'altres administracions, que no tenen les mateixes prioritats que l'Ajuntament de Terrassa, és a dir la igualtat dels ciutadans. Respecte a la problemàtica de l'habitatge, la Sra. Melgares manifesta que la política que s'està duent a terme per part de l'Ajuntament de Terrassa no es fa ni a la resta de Catalunya ni a la resta d'Espanya, ni tampoc a Europa. Es necessiten pisos per a la gent que els han perdut. I per això, perquè es coneix el territori, la problemàtica i la situació de les famílies, es va decidir que no es podia continuar amb la mateixa situació. Es va fer un recompte de tots els pisos buits de les entitats bancàries i es va valorar la problemàtica de les ocupacions i dels subministraments. La política de l'Ajuntament de Terrassa és la de multar els pisos buits de les entitats bancàries. Això no ho fa ningú, i és una política que un dia tindrà els seus fruits. De fet ja els està tenint. L'Ajuntament de Terrassa ja està cobrant multes. Les entitats bancàries estan començant a cedir alguns pisos. Aquesta és la política més important que pot fer una administració, la d'intervenir en relació als drets bàsics de les persones. L'administració pública, que durant tant de temps no ha intervingut en el mercat en relació a béns de primera necessitat, ha d'intervenir. Quans els pisos de les entitats bancàries estan buits és perquè no estan al preu que la gent pot pagar. Aquest preu arribarà, tot i que possiblement arribarà molt tard, perquè els hi sortirà més car a les entitats bancàries pagar les multes imposades per l'administració i fer front a les obligacions imposades pels tribunals, que posar els pisos a un preu raonable. Això és intervenir i fer polítiques de veritat. S'està lluitant contra el poder financer, tot i que pugui semblar una afirmació populista. El que està fent l'Ajuntament és allò al que llei l'obliga, no només al de Terrassa sinó a tots els ajuntaments. No cal refundar lleis ni inventar, ni mentir a la gent. Els ajuntaments estan obligats a fer el que està fent l'Ajuntament de Terrassa, i és l'única política que veritablement donarà pisos a preus que les famílies podran pagar, sense rebre ajudes. L'Ajuntament de Terrassa també concedeix ajudes, i fa tota una gestió per evitar que molta gent quedi greument endeutada, perquè no sigui desnonada. En tots els casos que arriben a l'Ajuntament en relació a qüestions hipotecàries, no es duu a terme cap desnonament, perquè es fan els tràmits i les gestions adients, perquè no es permet que hi hagi més pisos buits i més gent al carrer. Una altra qüestió és la del lloguer, que és on es troba ara el problema de veritat: la gent no pot pagar els preus que es demanen. Amb els seus ingressos, que gràcies a la reforma laboral moltes vegades, fins i tot treballant, no arriben als 700 €, no es pot pagar el lloguer i els subministraments bàsics. Els preus, per tant, han de baixar. I el preu no pot ser superior al 30% dels ingressos de les famílies. Pel que fa a les polítiques econòmiques, la Sra. Melgares assenyala que la política industrial de l'Ajuntament de Terrassa, la consolidació i la revitalització del teixit industrial de la ciutat, amb la creació de nous llocs de treball, també és una de les seves prioritats. Conjuntament amb sindicats i organitzacions s'impulsen polítiques de recolzament a l'emprenedoria i a l'empresa, amb iniciatives en àmbits com ara la internacionalització, la formació, la innovació, la consolidació empresarial i el cooperativisme. S'ha creat una oficina d'atenció a l'empresa, per facilitar i simplificar l'inici d'activitats econòmiques. S'ha posat l'èmfasi especial en la indústria, a més dels ajuts i bonificacions que avui mateix s'han explicat amb motiu de l'aprovació de les ordenances fiscals. Avui mateix també s'ha aprovat una taxa que grava les multinacionals, essent el primer ajuntament d'Espanya que ho fa. Això és fer política. També hi ha bonificacions per la creació d'ocupació, com ha explicat el Sr. Vega en el Ple extraordinari anterior. La Sra. Melgares continua assenyalant que, com deia el Sr. Cazorla, el sistema polític està qüestionat. S'està vivint una crisi sense precedents. Fins i tot quan s'aconsegueixi sortir de la crisi, la petjada serà tan gran que la població quedarà greument afectada.

Els objectius que es van assolir al llarg de tres dècades, sobretot en relació al benestar i a la igualtat d'oportunitats, les retallades neoliberals portaran cap a la desigualtat. Les polítiques neoliberals, basades en la desigualtat, en no gravar les grans fortunes, privatitzant i retallant en l'atenció a les necessitats bàsiques, obliguen ara a fer un salt qualitatiu. Cal fer una reforma constitucional, per fer un pas de gegant vers una democràcia de qualitat. L'estafa immobiliària ha estat un gran xoc, i de cop han sortit a la llum totes les deficiències del sistema institucional, també dels partits polítics, i del sistema electoral, de la falta de vigilància interna i externa, tant en el procés com en les decisions polítiques. S'ha de donar pas a una democràcia més participativa, amb mecanismes de primàries i reformes com a vies de millora, amb debat i millora radical de la transparència en la política, reformar l'administració, combatre la corrupció, i sobretot controlar i impulsar l'activisme de la societat civil. La societat civil és plural i diversa. Els fenòmens socials també. Cal ser molt sincer amb la ciutadania, ja que en la pràctica res és tan eficaç com en els discursos que ho prometien. Cal dir la veritat als ciutadans. Per això és desitjable fomentar el control i la participació ciutadana, perquè només la política pot sanar la política. Una participació sostinguda en el temps, transformadora de la política actual. Per a què aquesta participació sigui eficaç, ha d'estar informada. I això implica reconèixer el conflicte, i fer política ciutadana del que coneixem, admetent que les preferències de la ciutadania poden divergir, essent igualment legítimes. Per això està el debat, la negociació, l'acord, en definitiva la participació i la transparència. Els canvis són, conclou la Sra. Melgares, tan necessaris com possibles.

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Epígraf 14) Presentada pel Grup municipal de CiU, en relació a la situació actual de les zones de contenidors, freqüència de recollida, capacitat, neteja, sistema de gestió i control de qualitat.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« La gestió de la neteja de les ciutats, de la recollida de residus i la seva adequació a les necessitats i la demanda reals, exigeixen una gestió de qualitat que ha de passar forçosament per accions de foment de la qualitat dels serveis, programes d'avaluació, de millora continua i de revisió de la planificació del servei per tal d'adaptar el model de recollida a la realitat de cada barri, zona i carrer. Així mateix, calen programes d'educació i foment de la coresponsabilitat de l'Ajuntament, l'empresa que efectua el servei i la ciutadania.

» Mantenir neta la ciutat és una responsabilitat compartida entre els ciutadans i els serveis de neteja municipals. El civisme i la complicitat de la ciutadania en la cura dels espais públics ha de ser la peça bàsica sobre la qual s'ha d'articular un model comú de convivència en els espais públics de Terrassa. La col·laboració ciutadana, per tant, és necessària per mantenir una bona imatge de la ciutat. Tots els esforços en la neteja viària són insuficients sense la col·laboració de les persones.

» Fa uns mesos la ciutadania tenia coneixement de la implantació d'un nou model de recollida de residus municipals mitjançant el canvi progressiu dels contenidors de càrrega posterior per uns de més grans i de càrrega lateral, substituint el sistema actual en els sectors de major densitat de població de la ciutat. La mesura, demanada fa anys pel Grup Municipal de Convergència i Unió, ha comportat millores basades principalment en l'adaptació d'aquest serveis al dia a dia de la ciutat, a l'optimitzar recursos alliberats amb la implantació d'aquest sistema.

» Tot i això i, especialment els mesos d'agost i setembre, diferents punts on hi ha ubicats els contenidors de càrrega posterior presenten un aspecte de deixadesa i brutícia evidents. Les queixes que més habitualment ens trasllada la ciutadania estan relacionades amb bateries de contenidors convertides en petites deixalleries pel munt de trastos que hi ha de tota mena, restes de brutícia que cauen quan es buiden els contenidors i no es cullen, pudor dels contenidors per manca de neteja d'aquests...

» A la vista d'això, recentment s'han implantat una sèrie de mesures de reorganització d'alguns serveis principalment en el de recollida de mobles i estris vells que estan donant bons resultats, disminuint el termini de resposta en la recollida d'aquests objectes voluminosos dipositats de manera incorrecta.

Per tots aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

Primer.- Incorporar els mecanismes de gestió necessaris per tal d'esmenar les deficiències del servei allà on es detectin.

Segon.- Fer molt visibles en les zones d'ubicació dels contenidors el telèfon gratuït de la neteja i el reciclatge (900720135), i l'horari de recollida dels residus allà on calgui.

Tercer.- Preveure en els propers pressupostos, una partida per millorar la neteja de les zones de contenidors.»

Pren la paraula el Sr. Bigordà, qui comença agraint a l'equip de govern, i en especial a la Sra. Labòria, la bona predisposició per fer possible una transacció sobre la proposta de CiU. Mantenir neta la ciutat és una responsabilitat compartida entre els ciutadans i els serveis de neteja municipals. És competència dels serveis de neteja fer una gestió que fomenti cada dia més les accions necessàries per millorar la qualitat del servei. No es pot exigir civisme als ciutadans si no es comença des de l'Ajuntament a oferir un servei en què el punt més important del mateix no sigui el foment de la millora contínua. El Grup de CiU, davant de l'evidència de què la neteja de la ciutat s'estava deteriorant, va començar una campanya de participació i denúncia, i la va dir *Terrassa bruta*. Aquesta campanya va ser posada en marxa per a què els ciutadans fessin arribar les seves queixes, per tal de traslladar-les a l'equip de govern per a què prenguéssin consciència de la gravetat del problema i els solucionés amb la màxima urgència possible. Degut a les diferents queixes que s'han rebut, es posa en evidència que el punt més negre del servei de neteja és el manteniment de les zones d'ubicació dels contenidors. Això suposava el 72% de les queixes que va rebre el Grup de CiU. El Sr. Bigordà es mostra convençut de què sense que suposi més inversió per part de l'Ajuntament, el problema es pot solucionar. Des del mes de juliol es va implantar a diverses zones de la ciutat el nou model de càrrega lateral. Una de les millores que suposa és que els vehicles de càrrega lateral poden recollir les deixalles dels contenidors només amb una sola persona, el conductor del vehicle. Això suposa que les dues persones que amb aquest nou sistema no es necessiten es podrien dedicar millor a la neteja de les zones dels contenidors. És evident que això no ha estat com ho desitjaria el Grup de CiU. A banda de la deixadesa de les zones on encara es fa la recollida amb els antics vehicles, les zones amb nous contenidors es pot comprovar que també comencen a estar deteriorades. El primer acord de la proposta que presentava el Grup de CiU era el de fer un estudi intern urgent de la situació actual de les zones de contenidors, i actualitzar contínuament els protocols que marquen la periodicitat de la recollida, mitjans personals i tipus de deixalles. Les situacions canvien cada dia: capacitat dels contenidors, neteja dels mateixos, zones

d'ubicació, etc. S'ha de millorar molt el control de qualitat i la gestió del servei. L'estudi que es proposava fer permetria incorporar els canvis necessaris per esmenar les deficiències evidents del servei. El Sr. Bigordà es mostra d'acord en retirar el primer acord de la Proposta de Resolució inicial del Grup de CiU, ja que l'equip de govern es compromet a incorporar els mecanismes de gestió per tal d'esmenar les deficiències del servei allí on hagin estat detectades. És molt necessari, i el Grup de CiU ja ho ha plantejat en diferents sessions plenàries, que en les zones on estan ubicats els contenidors, es col·loqui en llocs visibles tota la informació necessària, com ara el telèfon gratuït de la neteja i el reciclatge, i l'horari de recollida dels residus allà on calgui. El tercer acord planteja preveure en els propers pressupostos una partida per millorar la neteja de les zones de contenidors. El Sr. Bigordà conclou manifestant la seva satisfacció, ja que amb la transacció assolida serà possible l'aprovació dels acords esmentats.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Pereira, qui assenyala que després de moltes reiteracions, posicionaments, plantejaments i propostes, per fi s'ha arribat a un acord per incorporar els mecanismes de gestió necessaris per tal de corregir les deficiències del servei allí on es detectin. Aquests mecanismes podrien ser els propis dels plans que en el seu dia el Grup del PPC ja va plantejar. Aquest Grup es congratula de què s'avanci vers la correcció de les deficiències de les zones d'ubicació dels contenidors més antics, així com les que presentin els nous de càrrega lateral. El Sr. Pereira posa l'èmfasi en què no s'han de fer neteges puntuals, sinó periòdiques i consolidades, repetides amb la freqüència que estableixin els mecanismes que s'apliquin. El Sr. Pereira considera, però, que no s'hauria de consignar en el proper Pressupost una partida per millorar aquestes deficiències, si això suposa alterar qualsevol de les altres partides, com per exemple les de serveis socials. N'hi hauria prou amb presentar un pla que presenti una coalició entre l'eficàcia i l'eficiència.

La Sra. Labòria agraeix també la predisposició del Grup de CiU per arribar a un acord. L'Ajuntament de Terrassa ja disposa en l'actualitat de la informació a la qual feia referència el primer acord de la proposta inicial del Grup de CiU, i per això es va demanar la seva retirada: sobre la ubicació dels contenidors, la seva capacitat, la freqüència de recollida, la freqüència de neteja, i sobre els sistemes de gestió. Aquestes són eines imprescindibles per poder fer la programació diària del servei, tenint en compte els recursos humans i materials disponibles. La Sra. Labòria remarca que la situació actual és d'escassetat de recursos, alhora que existeixen normatives d'àmbit supramunicipal que limiten de vegades la capacitat de reacció de l'equip de govern. Això no obstant, observades algunes situacions produïdes, principalment durant el període de vacances, en què els recursos són encara més escassos degut a les vacances del personal de l'empresa, s'han pres mesures per reorganitzar el servei, que estan donant bons resultats, especialment en la rapidesa de recollida dels objectes voluminosos dipositats de manera incorrecta per part d'alguns ciutadans. Hi ha d'haver una trucada prèvia al telèfon gratuït per poder informar els ciutadans sobre quins dies han de treure aquests mobles o objectes. Hi ha ciutadans, però, que no ho fan, ja sigui per desconeixement o per incivisme. En tot cas, l'equip de govern vol reforçar aquesta actuació ràpida. Per al govern municipal, la neteja i el manteniment de la ciutat són prioritaris. També és conscient de què cal millorar els serveis, i per això s'estan adoptant mesures per reorganitzar-los, amb l'establiment de formes de treballar integrals, a través del programa *Terrassa Barris en marxa*, o la implantació del propi sistema de recollida de residus de càrrega lateral. En els sectors on s'ha implantat aquest servei, i com a conseqüència, hi ha un repàs diari previ a la recollida de càrrega lateral. En general no hi ha tants problemes d'entorn. És fàcil comprovar que les bateries de contenidors estan en més bon estat. La Sra. Labòria vol agrair l'esforç que fan els treballadors d'Eco-Equip en l'execució de les seves tasques, que sovint són poc valorades pels ciutadans. Es tracta d'un col·lectiu que s'hi està esforçant molt, i que ha patit retallades de personal, i per tot plegat cal agrair-los la feina que fan. La Sra. Labòria afegeix, però, que no li agrada la campanya

que ha iniciat CiU, amb desqualificacions suposadament enginyoses que l'únic que fan és donar una mala imatge de la ciutat: *cutre Terrassa, disseny sense seny, i ara Terrassa bruta*. La Sra. Labòria considera que el que cal fer és treballar plegats, fent propostes constructives per millorar i per sentir-se orgullosos de la ciutat. La Sra. Labòria remarca també, com ho ha fet el Sr. Bigordà, la responsabilitat compartida. Cal millorar la consciència dels ciutadans, i per fer-ho s'ha endegat, per una banda, una campanya informativa, i per una altra una per fer veure als ciutadans que no han de tenir aquests comportaments incívics. Conscients de què cal implementar més millores, el govern municipal està treballant perquè a la proposta de Pressupost municipal de 2015 hi hagi un increment de l'aportació a la societat Eco-Equip, per a la millora i ampliació dels seus serveis. La Sra. Labòria discrepa en aquest punt amb el Sr. Pereira. Per millorar el servei calen més recursos. La Sra. Labòria convida als diferents Grups municipals a una sessió específica per explicar el funcionament del servei, les seves freqüències, els protocols, i tota la informació relativa a la recollida i la neteja.

El Sr. Pereira matisa que el Grup del PPC estaria d'acord en donar un impuls econòmic i tecnològic a tot allò que suposi una millora per a la ciutat, però partint de la base de conciliar l'eficàcia i l'eficiència per tal de fer possible que els recursos es puguin redestinar. Si ja hi ha una partida consolidada per a la millora de la neteja i el manteniment, sempre que no afecti a la resta de necessitats bàsiques de la ciutat, benvinguda sigui.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 15) Presentada pel Grup municipal de CiU, manifestant el rebuig al projecte de llei de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2015.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« El Govern espanyol va presentar al Congrés dels Diputats, el 30 de setembre de 2014, el projecte de llei de Pressupostos Generals de l'Estat per al 2015.

» Un any més la proposta de pressupostos que planteja el Govern espanyol suposa una nova asfíxia i reducció de la inversió de l'Estat a Catalunya. Concretament, per a l'any 2015 la inversió a Catalunya serà del 9,5% del total, el percentatge més baix dels darrers 17 anys, situant a Catalunya com el territori de l'Estat amb menys inversió en termes relatius. Des que Mariano Rajoy és president del Govern espanyol les inversions estatals a Catalunya han disminuït un 58%. La qual cosa s'afegeix al baixíssim nivell d'execució de la inversió pressupostada que habitualment pateix Catalunya.

» Mentre que Catalunya genera gairebé el 20% del PIB del conjunt de l'Estat espanyol representant un 16% de la població, la inversió que rebrà és menys de la meitat del que li correspondria d'acord amb el seu pes en el PIB global. La inversió de l'Estat a Catalunya cau encara més que la de l'any passat, quan va ser del 9'6%. És impossible reactivar l'economia espanyola amb uns pressupostos que asfixien el territori que més dinàmic i que més riquesa genera. Els recursos del model de finançament autonòmic i les transferències de l'Estat a les Comunitats Autònomes (polítiques actives d'ocupació, dependència, etc.) pel 2015 són un 18% inferiors a les del 2012. Aquesta és una política que atempta directament contra l'estat del benestar, ja que són les comunitats autònomes les que presten la gran majoria de serveis socials com ara la sanitat, l'educació o l'atenció a les persones dependents.

» Els pressupostos de l'Estat per al 2015 no donen resposta a cap de les 23 mesures d'àmbits com l'economia, les polítiques socials o les infraestructures que el president Mas va traslladar a Mariano Rajoy a la reunió que van mantenir el passat mes de juliol. Aquests pressupostos van completament en la direcció contrària de la voluntat de diàleg amb Catalunya que Mariano Rajoy ha manifestat darrerament.

» La ciutat de Terrassa representa de l'ordre del 3% de la població de Catalunya, i per tant una atribució proporcional del dèficit fiscal català a la nostra ciutat implica una hemorràgia fiscal d'entre 250 milions d'euros (calculats segons el peculiar mètode De la Fuente basat en el flux benefici, validat pel Ministeri) i 550 milions d'euros (segons els càlculs de la Generalitat i mitjançant el mètode del flux monetari). Aquestes xifres representen un dèficit d'entre 1157 € i 2546 € per cada terrassenca /terrassenc

Per tots aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

PRIMER.- Rebutjar el projecte de llei de Pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2015 per tractar-se d'uns pressupostos centralistes i antisocials, que van en contra la reactivació econòmica, que situen Catalunya i per tant, Terrassa, a la cua en inversió relativa i que no responen a les necessitats de Catalunya i de Terrassa.

SEGON.- Instar al Govern espanyol a reformular els pressupostos generals de l'Estat, incrementant la inversió a Catalunya, territori que genera gairebé el 20% del PIB, així com també les transferències de l'Estat a les comunitats autònomes, les quals són les que presten la gran majoria de serveis socials.

TERCER.- Donar trasllat d'aquests acords al President del Govern de la Generalitat, al President del Govern espanyol i als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats i el Senat.»

Pren la paraula la Sra. Vigués, qui comença dient que el govern espanyol va presentar, fa escassament un mes, els Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2015. Son uns pressupostos que redueixen encara més la inversió de l'Estat a Catalunya. Concretament, per a l'any 2015, la inversió a Catalunya serà del 9,5% del total, el percentatge més baix dels darrers quinze anys. Des que Mariano Rajoy és president del govern espanyol, les inversions estatals a Catalunya han disminuït un 57,9%. Aquesta pobre inversió crida encara més l'atenció si es té en compte que Catalunya genera gairebé el 20% del PIB del conjunt de l'Estat. Catalunya, per tant, rep una inversió que és gairebé la meitat del que li correspondria d'acord amb el seu pes en el PIB global. És impossible reactivar l'economia espanyola amb uns pressupostos que asfixien el territori que més riquesa genera. Mirant amb més detall els recursos del model de finançament autonòmic, afegeix la Sra. Vigués, i les transferències de l'Estat a les comunitats autònomes, en polítiques actives d'ocupació, en dependència, etc., per l'any 2015 són un 18% inferiors als del 2012. Aquesta és una política que atempta directament contra l'Estat del benestar, ja que són les comunitats autònomes les que presten la majoria de serveis socials, com ara la sanitat, l'educació o l'atenció a les persones dependents. Si es mira el dèficit fiscal en el cas concret de Terrassa, la ciutat representa de l'ordre del 3% de la població de Catalunya, i per tant una atribució proporcional del dèficit fiscal català a la nostra ciutat implica una hemorràgia fiscal d'entre 250 milions d'euros (calculats segons el peculiar mètode De la Fuente basat en el flux benefici, validat pel Ministeri) i 550 milions d'euros (segons els càlculs de la Generalitat i mitjançant el mètode del flux monetari). Aquestes

xifres representen un dèficit d'entre 1.157 € i 2.546 € per cada terrassenca/terrassenc. Aquests pressupostos signifiquen també que els terminis d'execució i de finalització d'importants infraestructures per a Terrassa, el Vallès Occidental i Catalunya, s'ajornen tres vegades més del previst per la infrainversió que fa el govern. La Sra. Vigués posa com a exemple el nou retard en els terminis del Quart Cinturó, que s'anuncia ara que es finalitzarà l'any 2018. Aquest és l'enèsim retard en l'execució d'aquesta obra. Aquesta infraestructura és vital, com així ho diuen tots els agents econòmics de la ciutat, per possibilitar un estalvi logístic a les empreses, per millorar la seva competitivitat i per dinamitzar l'activitat econòmica de Terrassa, que històricament marca taxes d'atur per sobre de les mitjanes de la comarca, de la província i de Catalunya. Per tot plegat, la Sra. Vigués demana el posicionament favorable de tots els Grups municipals a aquesta Proposta de Resolució, de rebuig d'uns Pressupostos Generals de l'Estat que tornen a castigar Catalunya.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Pérez, qui agraeix al Grup de CiU que faci possible poder opinar sobre els Pressupostos Generals de l'Estat. El Sr. Pérez espera, però, que el seu propi Grup no hagi de presentar una Proposta de Resolució en relació als Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, ja que els defineix com a antisocials i que no atenen el territori, en funció de les inversions que li pertocarien a Terrassa. Però aquest no és avui el debat. Pel que a la present Proposta de Resolució, el Sr. Pérez desitjaria que aquests fossin els últims pressupostos del Partit Popular a nivell de l'Estat. Probablement ho seran, perquè l'any proper hi hauran eleccions, i tal vegada el tsunami del que parlava abans el Sr. Cazorla afectarà al conjunt de l'Estat. El Sr. Pérez coincideix en la qualificació que fa la Proposta de Resolució dels pressupostos com a centralistes i antisocials. El Sr. Pérez vol centrar-se en la dimensió antisocial dels mateixos. En el fons, tant aquests com els anteriors, contribueixen a expulsar a milers i milers de ciutadans del sistema. Estem vivint una tragèdia social molt important. Davant d'aquesta tragèdia social, el ministre Sr. Montoro, quan presentava públicament els pressupostos, ho feia acompanyant-los d'una música celestial: tot creix, tot millora, l'atur es redueix, comença a créixer l'ocupació, etc. Però en realitat, el que hi ha al carrer, el que percep la major part de la ciutadania, és que estem pitjor que fa sis anys, que l'anterior, que l'altre, etc. I que aquests pressupostos no representen els interessos de la majoria social. Mentrestant, hi ha una majoria social que està abocada a aquest abisme, i els joves se'n van del país a la recerca de feina. El Sr. Pérez posa el cas personal del seu fill, que acaba de tornar de fer la verema a França, igual que ho feia el seu avi. Fa dos anys que el Partit Popular anunciava que volia presentar un pla d'ocupació juvenil. Segurament no tindrà temps de fer-ho abans de què acabi la present legislatura. Però mentrestant les pensions es congelen, no s'aborda la Llei de la dependència o no es fa front a la pobresa energètica. Una pobresa amb una afectació a nivell de l'Estat espanyol de gairebé 1,2 milions de famílies, i que a Terrassa també es podria quantificar en atenció als ajuts que els serveis socials donen per atendre les famílies amb talls de subministraments per impagament de talls de gas, electricitat, etc. Les polítiques actives d'ocupació, a nivell de l'Estat, s'han reduït des de l'any 2012 gairebé en un 34%. Mentrestant les famílies continuen perdent el seu habitatge, sense que s'incrementin partides pressupostàries o es facin modificacions legals per atendre el problema. Mentrestant passa tot això, hi ha una minoria social que s'està enriquint, que està rebent grans beneficis. El Sr. Pérez es refereix al rescat del sector bancari, al rescat de les autopistes, o el pagament entre tots al Sr. Florentino Pérez de 1.350 milions d'euros per la seva indecència del cas de la plataforma Castor. Aquesta és la minoria social que s'està beneficiant i enriquint de la situació de crisi. Mentrestant, també hi ha fons d'inversió o *fons voltor*, que estan comprant habitatges a moltes comunitats, quan hi ha una molt greu situació de desnonaments i de pèrdua d'habitatges. Per tant, el Sr. Pérez no pot compartir uns pressupostos que apliquen una teràpia, una medecina letal per a moltes famílies de Terrassa, de Catalunya i de l'Estat espanyol. Alhora, aquests pressupostos són profundament centralistes, en contra de les comunitats autònomes i en contra de l'administració local. L'ajustament del dèficit s'imposa a les comunitats autònomes i als ajuntaments, que són justament els garants de l'estat social, els qui apliquen les

polítiques socials, de resistència i de contenció en relació a l'estat del benestar. El Sr. Pérez, a la vista del 9,5% de la inversió destinada a Catalunya, comparteix les declaracions al Congrés del Diputat d'IU, Sr. Joan Coscubiela, quan deia que són uns pressupostos cada vegada més obsessiva i malaltissament anticatalans. Sembla que es vulgui posar més benzina a la convivència i instrumentalitzar l'ambient social que hi ha a Catalunya, penalitzant els recursos per infraestructures, destinant-hi només la meitat de l'aportació de Catalunya al PIB espanyol. Això és mesquí i antidemocràtic. És evident que s'han d'incrementar les inversions en infraestructures de Catalunya, tot i que el Sr. Pérez no comparteix que la prioritat sigui el Quart Cinturó.

El Sr. Rodríguez comença dient que aquesta és una proposta de caire supramunicipal. El Grup del PPC ha mantingut que aquestes propostes, en la mesura que no són competència de l'Ajuntament, no han de fer perdre el temps ni del Ple ni dels ciutadans. El Sr. Rodríguez, però, sí vol aportar una sèrie de dades que el Grup de CiU no recull en la seva proposta. Per exemple, la inversió de Foment a Catalunya per a l'any 2015 serà de 1.029 milions d'euros, que és un 19,2% més que l'any 2014, i un 126,5% per sobre de la mitjana nacional d'Espanya. La partida assignada per a carreteres a Catalunya serà de 174,4 milions d'euros, que és un 24,7% més que l'any 2014. La inversió en ferrocarrils a Catalunya serà de 638,5 milions d'euros, que és un 27,2% més que 2014. La inversió en ports serà de 143 milions d'euros, essent la segona comunitat autònoma que té més inversió en aquest àmbit. La inversió en aeroports a Catalunya serà de 72,5 milions, un 11% més que l'any 2014. El Sr. Rodríguez afegeix que el Partit Popular entén que no es poden fer uns pressupostos únicament en funció de la població d'allà on s'inverteix, o bé de l'aportació que fa al PIB de l'Estat. El Sr. Rodríguez afegeix que el Partit Popular no pot rebre lliçons d'un partit que encara no ha presentat el projecte de pressupost per a l'any 2015, essent el segon any que va tard en presentar-lo, si és que finalment el pot presentar. El Sr. Rodríguez, per tant, vol plantejar una qüestió a la Sra. Vigués, tot i que aquesta no li podrà contestar perquè els Pressupostos de la Generalitat no estan fets. A Catalunya, la província que més aporta és Barcelona. La Generalitat, en canvi, no elabora el seu Pressupost en funció de si Barcelona és la que més aporta o la que té més població. La Generalitat fa les inversions en funció de les necessitats del territori. El govern espanyol fa el mateix. A més, el Grup de CiU, en la seva Proposta de Resolució, no té en compte conceptes tan importants com el Fons de Liquiditat Autònoma o el pla de pagament a proveïdors. Caldria doncs, recordar, qui està pagant permanentment a les farmàcies de Catalunya: el govern central. El Grup de CiU intenta donar un toc municipal a la seva Proposta de Resolució, fent referència a Terrassa i exposant uns números que no argumenten ni justifiquen de cap manera. Aquests càlculs els hi dona un dèficit personal per a cada ciutadà de Terrassa. Que CiU, que és qui governa la Generalitat, i que deu, a dia d'avui, més de 20 milions d'euros a l'Ajuntament de Terrassa, i per tant a tots els seus ciutadans, faci aquest plantejament és d'una parcialitat i d'una manca de municipalisme preocupants. Pel que fa a Terrassa, els Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2015 preveuen dotze milions d'euros per al Quart Cinturó, per començar el tram de Viladecavalls a Olesa. Un projecte important, que ha de desenvolupar el govern actual espanyol del Partit Popular, perquè a l'anterior govern del Sr. Zapatero li va caducar l'expedient. Ara és l'actual govern qui ha de portar a terme aquesta infraestructura. El Sr. Rodríguez demana al Sr. Pérez que a més d'anar al Palau de la Generalitat a cridar a favor de la independència, al costat del Sr. Mas, aprofiti també per reclamar els més de 20 milions que li deu a Terrassa.

Intervé tot seguit el Sr. Vega, qui comença dient que els Pressupostos Generals de l'Estat afecten a tots els terrassencs, de moltes maneres, per les seves inversions, que enguany no hi són, i també mitjançant la incidència sobre el propi Pressupost municipal. Per tant, potser el tema no és supramunicipal. En tot cas és de vital importància, i és bo que se'n parli en aquest Ple. El Sr. Vega, però, comparteix algunes de les coses que ha dit el Sr. Rodríguez. La Generalitat no és el millor exemple a nivell pressupostari. El Sr. Vega anuncia que el Grup del PSC votarà a favor de la

Proposta de Resolució, tot compartint la visió que donava la Sra. Vigués. És evident que aquests pressupostos no tenen en compte les necessitats de Terrassa ni de Catalunya. Cal recordar l'incompliment reiterat, des de l'any 2012, de la Disposició Addicional Tercera de l'Estatut de Catalunya de 2006. Aquest any representa prop d'un 60% de reducció respecte al 2011. Si es compten els darrers tres anys, des del 2012, d'incompliment d'aquesta Disposició, sumarien més de 5.000 milions d'euros de deute de l'Estat a Catalunya en aquestes inversions. Per tant, són uns pressupostos que no són bons ni per a Terrassa ni per a Catalunya. A més, són uns pressupostos injustos i que consoliden la desigualtat. Mentre es retalla en un 15% la partida pels aturats, que és el principal problema que té el país, s'anuncia una reforma fiscal que estalviarà 9.000 milions. El Sr. Vega pregunta d'on sortiran aquests 9.000 milions, i respon que sortiran de les retallades en sanitat, en educació i en prestacions socials. Per tant, són uns pressupostos perjudicials per Terrassa i per Catalunya, i són profundament injustos i consoliden la desigualtat. El Sr. Montoro ha presentat els pressupostos de 2015 com els de la recuperació. El Sr. Vega considera que la pregunta hauria de ser *la recuperació per a qui?*: pels aturats, pels funcionaris (que tenen el sou congelat), pels pensionistes (que veuran com baixen les seves pensions), pels 2,5 milions de persones en risc d'exclusió? El Sr. Vega conclou dient que aquests no són els pressupostos que el país necessita, i per això el Grup del PSC donarà suport a la Proposta de Resolució.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Vigués, qui comença dient al Sr. Rodríguez que ningú es pot posar medalles, com fa el Regidor del Grup del PPC, quan s'anuncien inversions, perquè les infraestructures són insuficients, perquè es dilaten en el temps, perquè són mesures estètiques que no acaben res. El tema del Quart Cinturó suposa gairebé una paràlisi de la inversió: dotze milions d'euros per al tram Olesa – Viladecavalls són insuficients. El Partit Popular va tard i de cara a la galeria, només per dir, com ha fet el Sr. Rodríguez, que fa alguna cosa. Els diners pressupostats, per exemple, pel tram Terrassa – Granollers, són només per iniciar un nou estudi. La Sra. Vigués considera vergonyós i incomprensible que l'Estat faci inversions milionàries en trens d'alta velocitat amb ràtios de viatgers minsos i deficitàries. És vergonyós que es continui centrant en una infraestructura improductiva com és l'AVE, amb un baix retorn de la inversió i poc alineada amb una política de reducció del dèficit. En canvi, oblida el transport de rodalies, la millora del qual és vital per a Catalunya, i en concret per al Vallès Occidental. Tot i el compromís de millora assumit per la ministra de Foment amb el Conseller Santi Vila, els pressupostos no hi destinen cap partida. També és vergonyós que els pressupostos no contemplin mesures que permetin guanyar competitivitat a les empreses, reinvertir, reindustrialitzar; que contempli la reducció dels costos de la Seguretat Social, o la reducció del cost energètic, ara que l'Estat ha impugnat la normativa catalana sobre pobresa energètica. El Partit Popular sempre parla de la legalitat, i no denuncia que l'Estat estaria incomplint, un any més, la Disposició Addicional Tercera de l'Estatut, que contempla que Catalunya hauria de tenir un percentatge d'inversió pública equivalent al seu pes en el PIB, és a dir rebre de retorn el 20% del total de la inversió pública, en comptes del 9,5%. Caldrà veure, a més, quin serà el percentatge d'execució. Que la inversió del govern central a Catalunya no és una prioritat ho demostren també les xifres d'inversió per habitant, 145 €, quedant com l'última comunitat autònoma peninsular on menys inverteix l'Estat. Balears i Canàries tenen dades encara pitjors, però en ser illes no són comparables amb les comunitats autònomes peninsulars. Sorpren que la mitjana d'inversió a Catalunya sigui d'aquests 145 €, mentre que a Extremadura en siguin 335 €; o 423 € a d'altres llocs com ara Melilla. La Sra. Vigués pregunta al Grup del PPC si encara li estranya que tanta gent vulgui un Estat nou. Catalunya genera prou recursos com per a què la població no pateixi de la manera en què ho està fent.

Intervé a continuació el Sr. Pérez, qui comença assenyalant que el comptador de referències a l'estelada ja va per quatre. Pel que fa a la intervenció del Sr. Rodríguez, el Sr. Pérez considera que el Regidor del Grup del PPC convindrà amb ell en què és injust i irrisori l'increment

del pressupost de l'Estat en la seva responsabilitat de cara al cofinançament de la Llei de la dependència, que s'incrementa en un 0,4%. El Sr. Pérez demana al Grup del PPC que expliqui això a moltes famílies de la ciutat que tenen el dret reconegut però que no hi tenen accés. També el convida a què reivindicui, conjuntament amb el propi Sr. Pérez, que la partida dedicada a polítiques d'habitatge, a nivell de l'Estat, és de 580 i escaig de milions, i que traslladi això a la ciutat, en la qual en els últims quatre o cinc anys hi ha hagut més de 3.000 desnonaments, i per tant pèrdua d'habitatges a Terrassa. També li demana al Sr. Rodríguez que expliqui als més de 22.000 aturats de Terrassa que la reducció del foment de l'ocupació, de les polítiques actives d'ocupació, és del 34%. O que expliqui que la reducció del pressupost d'educació ha estat del 15%, o la reducció en cultura. L'únic que s'ha incrementat ha estat la càrrega financera del deute, cap als bancs, cap a la indemnització de la plataforma Castor, o pel rescat de les autopistes. Aquest és el component antisocial al qual es referia el Sr. Pérez en la seva anterior intervenció. Sobre el component centralista, la Sra. Vigués ja se n'ha referit.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

Epígraf 16) Presentada pel Grup municipal de CiU, plantejant el suport actiu de l'Ajuntament de Terrassa al procés participatiu previst per al 9 de novembre.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« El passat 25 de setembre el Ple Municipal de l'Ajuntament de Terrassa va aprovar una moció de suport del món local a la convocatòria de consulta sobre el futur polític de Catalunya realitzada d'acord amb la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, avalada pel Consell de Garanties Estatutàries, i aprovada amb el vot de 106 diputats del Parlament, després d'haver seguit totes les passes que la legislació vigent determina. D'acord amb aquesta normativa, el M. Hble. President Artur Mas va convocar mitjançant Decret la consulta sobre el futur polític de Catalunya.

» Per donar suport a la mateixa, les alcaldesses i els alcaldes de Catalunya i els presidents de la pràctica totalitat dels ens locals de Catalunya es van manifestar públicament el dissabte 4 d'octubre fent lliurament de la moció aprovada en suport a la consulta del poble de Catalunya.

» El Govern central, amb la voluntat de que la consulta convocada d'acord amb la llei del Parlament de Catalunya de consultes populars no referendàries i de participació ciutadana no es pogués realitzar, va sol·licitar amb una rapidesa inusitada un informe del Consell d'Estat i va interposar recursos d'inconstitucionalitat contra alguns preceptes de la llei i contra el Decret de convocatòria de la consulta. Els recursos van ser acceptats immediatament pel Tribunal Constitucional i en conseqüència, va suspendre temporalment l'eficàcia jurídica de les normes aprovades.

» Davant d'aquesta voluntat entorpidora i de bloqueig per part del Govern Central i la inequívoca voluntat del poble de Catalunya de poder-se expressar votant el seu futur, el Govern català ha decidit realitzar un procés participatiu que es celebrarà en la data prevista del 9 de novembre, amb les mateixes preguntes que s'havien aprovat per la celebració de la consulta inicial.

» L'article 7è del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, estableix que les entitats locals serveixen amb objectivitat els interessos públics que els són encomanats i actuen d'acord amb els principis d'eficàcia, descentralització, desconcentració, coordinació i participació. Així mateix, l'article 144 de l'esmentat Decret Legislatiu estableix que els principis d'actuació que han de presidir les relacions dels ens locals amb l'administració de la Generalitat són els de cooperació, la col·laboració i l'assistència recíproques per al millor compliment de les funcions.

» Els ajuntaments de Catalunya fa temps que apliquen el criteri essencial d'apropar a la ciutadania les eines per fer possible la seva participació i traduir-la de forma real a l'acció política de l'Ajuntament; per aconseguir-ho s'han creat canals per facilitar la participació universal, a partir de la idea que tothom que vulgui participar pugui fer-ho acompanyat d'una acció instigadora des de la mateixa institució.

» D'altra banda, els municipis han fomentat també el reconeixement de la importància de la participació ciutadana en una societat democràtica i la necessitat d'adequar els mitjans per fer-la efectiva a la diversitat i característiques personals de la ciutadania.

Per tos aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

Primer.- Mostrar el suport de Ajuntament de Terrassa al procés participatiu previst per al 9 de novembre, per expressar de forma unívoca i a les urnes la voluntat de votar del poble de Catalunya, i poder pronunciar-se lliurement sobre el futur de Catalunya dins l'exercici dels drets democràtics.

Segon.- Promoure des de l'Ajuntament la difusió de les campanyes informatives institucionals.

Tercer.- Informar a través de la web municipal de tots els aspectes del procés participatiu relatius als ciutadans de Terrassa.

Quart.- Informar a les oficines de la Plaça Didó i a les oficines municipals de Districte sobre el procés participatiu del 9 de novembre.

Cinquè.- Establir un acord amb la Creu Roja per tal de procedir el 9 de novembre al transport dels ciutadans que ho necessitin i de persones malaltes com habitualment es fa en les eleccions ordinàries.

Sisè.- Habilitar informadors el mateix dia 9 de novembre als col·legis electorals habituals per tal que indiquin a la gent on han d'anar a votar segons l'adreça del DNI.

Setè.- Informar als casals de la gent gran dels llocs de votació.

Vuitè.- Adequar el sistema de transport d'autobusos per tal que els ciutadans puguin desplaçar-se fàcilment als llocs de votació per exercir el seu dret al vot.

Novè.- Realitzar qualsevol altra acció anàloga que pugui facilitar l'exercici del vot.

Desè.- Comunicar aquest acord al president de la Generalitat de Catalunya i a la presidenta del Parlament de Catalunya. »

Pren la paraula el Sr. Oriach, qui comença recordant les paraules del Sr. Vega en l'anterior debat sobre l'aprovació de les ordenances fiscals, quan deia que el debat sobre les ordenances i sobre el Pressupost municipal estan molt condicionats per les mesures compensatòries que sovint ha de prendre l'Ajuntament allà on l'Estat i la Generalitat no arriben. La present Proposta de Resolució es podria anomenar "de mesures compensatòries per allò que no ens deixen fer ben fet". El que s'està demanant és un seguit de mesures, la majoria de les quals plantegen fer tasques d'informació. S'ha arribat a un moment respecte del procés que segueix el poble català que és de prohibició absoluta de l'expressió per part de l'Estat. S'ha acabat trobant una solució que no és la que es voldria, tampoc CiU. Però no deixen cap altra alternativa. El Parlament de Catalunya va anar al Congrés dels Diputats a demanar autorització per fer un referèndum legal. La resposta va ser no. El Parlament de Catalunya va impulsar una Llei de consultes basada en uns articles de l'Estatut, no recorreguts ni impugnats ni declarats inconstitucionals per cap mena d'ens estatal, per poder impulsar una consulta no vinculant sobre el futur de Catalunya, perquè és evident que hi ha un cert caliu per parlar d'aquests temes. No, tampoc es pot parlar d'això. Al final és planteja un procés participatiu en el qual, malauradament, no hi hauran totes les garanties democràtiques que tothom voldria. Però que, com a mínim, pot servir per copsar l'opinió dels ciutadans de Catalunya. No implica res més que això. A la ciutat de Terrassa s'han fet processos participatius diverses vegades, en relació als pressupostos d'inversions. Ara la Generalitat de Catalunya n'impulsa un, que no és res més que preguntar què voldria la ciutadania de Catalunya per al seu futur polític, el del seu país, quin tipus de relació vol amb l'Estat espanyol. Sembla que tornaran a dir que no. El Sr. Oriach pregunta què volen impugnar ara. S'ha acabat en un procés que no és el que agradaria, malauradament. A Terrassa hi haurà dotze punts de votació, dotze col·legis electorals, amb les meses corresponents, que a més no són els col·legis habituals. El que es demana a la Proposta de Resolució és que l'Ajuntament de Terrassa, seguint amb allò que es va aprovar fa un mes en aquest mateix Ple, posi mesures compensatòries, que són bàsicament les d'informació, més informació i més informació. Molta gent anirà al seu col·legi electoral habitual i se'l trobarà tancat. Molta gent no podrà arribar a aquests dotze punts de votació, perquè estan molt més apartats dels seus domicilis. Es demana que es faciliti tot plegat. Molta gent pot tenir dubtes durant el procés. Es proposa que s'informi. Per tant, el que es demana és molt simple: mesures compensatòries per allò que l'Estat impedeix de fer: que el poble parli, no per decidir res però com a mínim per orientar les polítiques que ha de seguir el país, aquelles que al govern central no li fa il·lusió que es facin. L'Estat parla d'una majoria silenciosa, però tampoc la deixa expressar-se. CiU vol que parli, tant la "minoria cridanera", com la qualifica el govern de l'Estat, com la majoria silenciosa. Però s'ha de fer de la millor manera possible. Si l'Ajuntament de Terrassa pot fer alguna cosa per millorar aquest procés, el Sr. Oriach demana que ho faci.

El Sr. Pérez vol fer diverses consideracions. En primer lloc, no està malament recordar quina ha estat la crònica que el mateix Sr. Oriach ha fet. L'objectiu inicial era fer un referèndum. Tot seguit, una consulta, que al capdavant suposava iniciar un procés democràtic per decidir una nova relació entre Catalunya i Espanya. I fer-ho de l'única manera que es pot fer: donant la paraula a la ciutadania. No hi ha cap altra manera de resoldre el conflicte que amb l'exercici del dret a decidir, i per tant votant, i amb totes les garanties. La consulta és la solució. Davant d'això, el Grup

d'ICV-EUiA no accepta ni acceptarà succedanis ni drecceres, siguin les que siguin. El dret a decidir no és propietat ni de un partit, ni de la majoria d'un govern. El dret a decidir és del conjunt de la pròpia societat catalana, que ha estat la que molt intel·ligentment ha anat marcant l'agenda dels governs i dels partits polítics. Una segona reflexió és que el Grup d'ICV-EUiA volia fer una aportació a la Proposta de Resolució del CiU, i que aquest Grup no l'ha acceptat. Es tracta de posar de manifest que la responsabilitat de la suspensió de la consulta és del govern del Partit Popular, amb la complicitat d'altres partits del Congrés de Diputats, que han fet ús de tots els mitjans jurídics al seu abast, reflectint una actitud antidemocràtica i centralista. El President de la Generalitat de Catalunya va proposar substituir la consulta per un procés participatiu. També va plantejar altres elements, com ara la convocatòria d'unes eleccions plebiscitàries, amb una llista única. El Grup d'ICV-EUiA no avala aquesta decisió, perquè un procés participatiu no és una consulta, ja que no compta amb les garanties democràtiques exigibles que puguin permetre conèixer l'opinió de la ciutadania amb tota la credibilitat internacional. El debat participatiu no ha comportat un debat plural, ni comportarà un procés deliberatiu ni un contrast d'opinions. Per tant, malauradament, aquest procés no acabarà interpel·lant a una part important de la ciutadania. Hi ha un altre aspecte que el Sr. Pérez vol remarcar. El que és fonamental és que hi hagi una massiva mobilització ciutadana com a expressió de la voluntat de decidir. El 9 de novembre s'ha de poder expressar aquesta voluntat de diferents formes. Una a través del procés participatiu convocat pel govern, tot i que sembla que el dictamen del "Consejo de Estado" pot implicar més dificultats. Una altra és mitjançant la campanya unitària de denúncia contra l'actitud del govern del Partit Popular. El Sr. Pérez demana també al govern de la Generalitat, i per tant al seu President, la màxima transparència, la màxima claredat i la màxima valentia. El Sr. Pérez ha estat coneixedor del nombre de col·legis electorals a la seva pròpia ciutat (tot i que podria haver buscat la informació a través de les pàgines corresponents d'internet) arran de la informació que el Sr. Oriach ha facilitat avui en el Ple, i no pas a partir de la relació lleial i sincera que han de tenir les administracions. Per tant, pertocava, atès que per part del Grup d'ICV-EUiA hi ha tota la predisposició, haver-ho fet d'una altra manera. Per això el Sr. Pérez reclama valentia per aportar tota la col·laboració que un ajuntament pot donar. Però el que no es pot fer és traslladar aquesta valentia a qui no acaba convocant el propi procés. Al Sr. Pérez li agradaria sentir del President de la Generalitat que aquest procés participatiu no substitueix la consulta, sinó que és un instrument d'expressió, una vegada més de protesta, de mobilització social, i el valor del qual és la participació i no tant el resultat. No fóra correcte que del resultat del procés participatiu del 9-N es pogués desprendre un mandat democràtic amb efectes posteriors. Per tot l'exposat, el Grup d'ICV-EUiA ofereix la seva total col·laboració. El Sr. Pérez demana la votació separada dels diferents acords que integren la Proposta de Resolució, per tal de poder expressar clarament a quins punts dóna suport el Grup d'ICV-EUiA i en quins s'abstindrà.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Peinado, qui comença anunciant que avui no es referirà al nacionalisme, tot i que consideri que es tracta d'una de les teories més perniciosos i que terminen per anul·lar l'individu. La Sra. Peinado, per descomptat, no comparteix aquesta teoria. Avui no es referirà al sorprenent procés de transformació de CiU, que després de trenta-sis anys torejant l'Estat i el poble català, ara es mostra com el major defensor de l'independentisme, malgrat que en les eleccions autonòmiques de 2012 la independència de Catalunya no formava part del seu programa electoral. La Sra. Peinado tampoc es referirà a l'íntima contradicció de Convergència i companyia, perquè a dia d'avui no se sap si serà Convergència i Unió, Convergència i ERC o Convergència i PSC. Si per un costat s'atribueix a si mateixa ser el defensor de la democràcia, de la transparència, i de moltes coses més, el cert és que el seu principi de capçalera és l'astúcia, i la seva finalitat és enganyar l'Estat. La Sra. Peinado cita les paraules de Victor Hugo, quan deia que "Donde no hay más que una mañosa astucia, necesariamente hay mezquindad. Decir astutos, equivale a decir mediocres." La Sra. Peinado cita també a Mateo Alemán, quan deia: " Quien quiere

mentir, engaña, y el que quiere engañar, miente”. I és en això en el que es basa, malauradament, el procés de CiU, en la mentida, l’engany i la mediocritat. La Sra. Peinado anuncia que avui es referirà a la legitimitat i a la legalitat. Per un costat, l’eufemisme del dret a decidir del poble de Catalunya, i fins i tot la independència, són aspiracions polítiques legítimes. I aquesta aspiració és legítima precisament perquè la Constitució espanyola i el sistema democràtic donen cabuda a la defensa d’aquestes aspiracions polítiques legítimes. Ara bé, per a què aquesta aspiració es transformi en un dret realitzable i tangible, cal que el procés s’ajusti a la legalitat constitucional. En definitiva, no n’hi ha prou amb què l’aspiració política sigui legítima, sinó que també és necessari que el procés per dur-la a terme també sigui legítim, o ajustat a la legalitat vigent. Defensar el contrari, que qualsevol aspiració política, per legítima que sigui, pugui dur-se a terme de manera il·legal, és tant com defensar que la finalitat justifica els mitjans. I això no és democràtic. Aquest és precisament el gran inconvenient del referèndum, consulta, procés participatiu o com vulguin anomenar-lo, que s’ha inventat el govern de la Generalitat. És un procés que no s’ajusta al nostre ordenament jurídic, tal i com està plantejat, i no està emparat en el marc constitucional. Per tant, l’única conclusió és que aquest procés o consulta és il·legítim, il·legal i profundament antidemocràtic. Les forces que donen suport a la consulta parlen d’un procés de participació per conèixer l’opinió dels catalans. La Sra. Peinado es pregunta aleshores per a què es disposa del Centre d’Estudis d’Opinió. Ja se sap l’opinió que dona el poble de Catalunya a la doble pregunta. En l’últim baròmetre d’opinió es va fer aquesta doble pregunta, i per tant es coneix perfectament el resultat, que era que una minoria deia “sí” i “sí”. La Sra. Peinado afegeix que no té cap sentit gastar tants diners en un procés de participació al qual els mateixos que el promouen no donen cap importància, i que l’únic que pretén és conèixer una opinió que no serveix per a res, quan estan gastant uns diners ingents en un Centre d’Estudis d’Opinió per al mateix. La Sra. Peinado demana que es faci servir aquest Centre i que es deixi als demés tranquils.

El Sr. Aguado comença constatant el gran error que està cometent el Partit Popular dia a dia. S’està parlant del procés del 9-N a cops de propostes de resolució en aquest Ple des de fa dos anys. Però cal constatar aquest gran error del PP, fins i tot avui. I cal esperar que el Sr. Rajoy, demà, no faci de l’informe del Consell d’Estat, emès avui, un element vinculant, perquè no ho és. Cometeria un gran error prohibint la mobilització del 9-N, una mobilització popular i democràtica. El Sr. Aguado demana al Partit Popular que no continuï cometent errors, errors quan estan al govern i quan no hi eren, muntant taules arreu d’Espanya contra l’Estatut de Catalunya, autèntic brou de conreu dels moments que està vivint ara el nostre país. El Sr. Aguado demana també diàleg al President Mas. Davant d’un procés participatiu, no són maneres que tot un ajuntament, en aquest cas el de Terrassa, hagi d’actuar en forma i contingut davant un procés participatiu que emana del govern de la Generalitat. Un ajuntament, davant d’aquest moviment, no pot prendre decisions en base a la Proposta de Resolució d’un partit que dona la casualitat que és el mateix que governa la Generalitat. El Sr. Aguado també troba poc seriós que a partir de la presentació d’aquesta Proposta de Resolució l’equip de govern se n’assabenti de què són dotze els col·legis, els espais, que estaran disponibles el dia 9 de novembre, quan l’Alcalde de la ciutat, reiteradament i per escrit, ha demanat al govern de la Generalitat aquesta informació, i encara no li ha estat facilitada. Potser aquesta és la feblesa d’aquest procés participatiu. Com a govern de la ciutat, cal garantir la legalitat i exigir responsabilitat tot exercint-la. Terrassa, i el Sr. Oriach ho esmentava, té el referent de ser de les primeres ciutats en encetar consultes ciutadanes, però ho ha fet a partir d’un Decret de l’Alcalde, d’una instrucció, d’una responsabilitat, d’una legalitat, d’uns espais. Això és el que li manca a aquest procés participatiu, que és un procés de país. Hores d’ara, el responsable del país encara ha de dir què cal fer. El Grup de CiU demana tot un seguit de coses per mitjà d’una Proposta de Resolució, que el Grup del PSC demanarà que es votin separatament. Quan es barreja allò privat amb allò públic, s’han d’exercir responsabilitats i legalitats, i per altra banda no donar l’esquena a la participació. Al Sr. Aguado li agradaria que aquesta participació, aquesta mobilització, fos del tot

pública. És a dir, que emanés d'una clara instrucció i d'un decret, del qual es derivessin decrets en el món municipal. Aquesta seria la millor garantia de què el 9-N, sigui quina sigui la mobilització que es faci, estigui garantit que serà una activitat democràtica total. El Sr. Aguado no ho veu ara així.

Intervé seguidament el Sr. Oriach, qui comença dient que li ha semblat entendre de la part final de la intervenció de la Sra. Peinado que conèixer l'opinió de la gent no importa o no serveix per a res. El Sr. Oriach es pregunta si és això realment el que ha dit una representant política de la ciutadania, com la Sra. Peinado. El que ha dit la Regidora del Grup del PPC és molt greu. El Sr. Aguado ha dit que s'ha assabentat avui dels punts de votació. El Sr. Oriach recorda que des del principi s'ha dit que serien els instituts públics de secundària. Si es compten, i el Sr. Oriach els enumera, en surten dotze, i això se sabia. Si l'equip de govern no sap quins són els instituts públics de Terrassa, fóra preocupant. El que no se sabia és si n'hi haurien més. Això és cert. Però que aquests dotze ho serien, ho sabia tothom. Els papers sortiran, i les coses es faran bé. Però quan les coses es fan amb molta antelació, hi ha algú que ho impugna tot, no perquè sigui il·legal, sinó per aconseguir una suspensió cautelar *sine die*, en funció del que diu el Tribunal Constitucional. Aquest tribunal ja no és només un òrgan polititzat, sinó que és un tribunal polític, amb un president militant d'un partit, i amb uns membres nomenats a dit. Tot plegat amb una falta absoluta de garanties democràtiques. El Sr. Oriach continua manifestant que es troba saturat de la intervenció de la Sra. Peinado. El Sr. Oriach pensava que els temps en què anava a l'esplai i es cantava la cançó que deia "Sovint, amic, massa sovint, sento que som poble oprimat, que ha begut dolços vins d'oblit i al compàs de la por es va destruir", ja havien passat fa molts anys. Però sembla que no. Sembla que som un poble oprimat encara ara, al que no li deixen parlar. El Sr. Oriach reitera que es tracta només d'una pregunta, de la qual es vol saber la resposta. Es tracta d'una qüestió tan important, car la sobirania d'un país és quelcom tan transcendent, que no n'hi ha prou amb una enquesta. Es vol que participi el màxim de gent possible. S'hauria volgut fer amb totes les garanties. Es va demanar permís al Congrés dels Diputats, que pot autoritzar referèndums a una part de l'Estat espanyol, i no ho va deixar fer. El Sr. Oriach recorda que sí ho va autoritzar en el cas de l'Estatut de Catalunya. La Llei de consultes, per la seva banda, està suspesa, però no ha estat declarada il·legal. Està suspesa, però, amb uns terminis que no permeten aplicar-la el 9-N. El Sr. Pérez ha dit que hagués volgut que la consulta fos la prevista inicialment. El Sr. Oriach s'hi mostra d'acord. Però no es tracta d'una qüestió de covardia, sinó de què seguir empenyent aquella via, de moment suspesa, hagués suposat posar als funcionaris entre l'espasa i la paret. I això no es pot fer: que els funcionaris s'enfrontin a una possible suspensió per l'exercici de la funció pública. El govern de Catalunya no ho pot permetre. Sí que ho poden permetre els polítics, disposats a assumir tots els costos que facin falta, però no es pot traslladar aquesta responsabilitat a ningú més. És una responsabilitat dels responsables polítics i de ningú més, i en això seran conseqüents. Pel que fa a la petició de votació separada, el Grup de CiU hi està obert, per tal de veure en què pot col·laborar l'Ajuntament de Terrassa. El Grup de CiU ha presentat aquesta proposta amb tota la bona voluntat del món, creient que cap dels punts que s'hi exposen trasllada cap responsabilitat a l'Ajuntament. Fins i tot el Sr. Oriach s'ofereix a introduir una major flexibilitat, i que en comptes d'informadors ho facin els voluntaris, per tal que puguin estar en els col·legis electorals orientant a la gent. Que es puguin posar cartells que no siguin retirats per presumptes vinculacions a una taca groga que sembla ser que també és il·legal. Només es demana poder informar bé, poder facilitar que la gent s'hi acosti als col·legis electorals. Això no posa l'Ajuntament en cap situació compromesa. Al contrari, el posa al costat del poble, dels ciutadans de Terrassa.

El Sr. Pérez comença dient que tot escoltant la Sra. Peinado, i les seves cites literàries, n'ha recordat una altra, de l'escriptor Eduardo Galeano: "La justicia es como las serpientes, sólo muerde a los descalzos." Això és el que està prenent el Partit Popular. El problema no és jurídic,

és de persecució política. El Sr. Pérez demana a la Sra. Peinado que no vingui amb la bandera de les lleis i de la Constitució, perquè el problema no és jurídic. I aquí només hi ha una responsabilitat, uns responsables, els que estan apareixent com a enemics de la democràcia, els que estan prohibint el dret a expressar una voluntat, sigui quina sigui. Si el Partit Popular pensa que amb la suspensió del Decret de convocatòria per part del Tribunal Constitucional, o de la possible impugnació del procés de participació, n'hi ha prou per liquidar un moviment sobiranista, o per liquidar la voluntat d'una majoria de la ciutadania, té un greu problema de miopia política.

La Sra. Peinado comença dient, en referència al Sr. Aguado, que és cert que el Partit Popular, en el seu moment, va denunciar i va organitzar una reivindicació contra l'Estatut de Catalunya, perquè considerava que era inconstitucional. I va demostrar que, en efecte, l'Estatut de Catalunya era inconstitucional. Per tant, el Partit Popular tenia raó. Ara bé, del procés d'inconstitucionalitat, que va acabar l'any 2010, la Sra. Peinado va aprendre dues coses. Una és que com a societat no ens podem permetre un sistema que frustra a la població. Els estatuts d'autonomia tenien, i això ho va derogar el PSOE quan estava en el govern, un recurs previ d'inconstitucionalitat abans de posar-los a referèndum a la població. Aquest tràmit el va eliminar el PSOE. Per tant, no hi havia aquesta possibilitat revisió. La Sra. Peinado no hi està d'acord amb aquesta supressió. Quan a la societat se li dóna a votar qualsevol llei o qualsevol estatut, han de ser impecables, absolutament indiscutibles, d'acord amb la Constitució de principi a fi. La segona cosa que la Sra. Peinado va aprendre és que alguns van veure que la frustració és rendible electoralment, tot i que a curt i mitjà termini. I això es pagarà. Això és el que estan fent algunes forces polítiques: buscar contínuament la frustració de la població per treure'n una rendibilitat política i electoral. I això no ens ho mereixem. La Sra. Peinado afegeix que el Sr. Oriach té una confusió tremenda, que l'obligaria a donar-li una lliçó magistral de dret, tot i que ha decidit no fer-ho. CiU té un servei jurídic propi. Hauria d'anar allí i estar-s'hi el temps que calgués per aclarir tot un seguit de conceptes jurídics que el Sr. Oriach és incapaç d'entendre i expressar. Pel que fa a la intervenció del Sr. Pérez, la Sra. Peinado manifesta que no és una qüestió de voluntat política, sinó d'ordenament jurídic. Si el que està plantejant el Sr. Pérez és que es busqui la voluntat política per incomplir la llei, aquesta és la base de tota corrupció. La Sra. Peinado no pensa que els partits que donen suport al procés de participació creguin que la corrupció és bona. Però sí pensa que no mesuren, que no es donen compte de les conseqüències dels discursos que plantegen alegrement. La Sra. Peinado afegeix que CiU vol fer veure a tota la població que el procés de participació del 9-N és quelcom diferent a la consulta que estava convocada i prevista en el Decret que ha estat suspès. CiU es basa en què mentre no hi hagi una resolució administrativa que convoqui el suposat nou procés de participació del 9-N, l'Estat no el podrà recórrer, perquè front allò que no existeix no s'hi pot fer res. No obstant, la Sra. Peinado considera que CiU no es dóna compte de què està caient en el seu propi parany. Mentre no hi hagi un Decret de convocatòria del suposat procés de participació, no hi haurà manera d'esbrinar què distingeix aquest procés de la consulta originària, o per considerar-lo com un procés diferent de la consulta inicialment convocada, per moltes rodes de premsa que faci o per molts vídeos que pengin a la xarxa. Així, el govern, necessàriament, cada vegada que CiU faci alguna cosa, ho atribuirà a actes fraudulents d'execució de la Llei de consultes o del Decret ja suspès pel Tribunal Constitucional, i per tant ho recorrerà. En definitiva, l'astúcia de CiU només ha demostrat la seva mediocritat. Per tot el que ha estat exposat, el Grup del PPC votarà en contra de la Proposta de Resolució, perquè pretén que l'Ajuntament de Terrassa participi en un procés il·legítim, il·legal i profundament antidemocràtic. El Grup del PPC adverteix a l'equip de govern municipal, tot i que és innecessari fer-ho perquè ja ho sap, de què no pot autoritzar ni disposar l'ús de cap equipament, ni realitzar actuacions encaminades a facilitar una consulta que ha estat suspesa pel Tribunal Constitucional. A més, el govern ha manifestat avui que continuarà recorrent els últims actes administratius dictats per la Generalitat. Per això, la Sra. Peinado demana al govern municipal que actuï amb prudència. Els membres del Grup de CiU són temeraris, però el govern municipal no ha

de seguir el seu exemple. Però si, ingènuament, ha considerat que aquest procés és quelcom diferent a la consulta, la Sra. Peinado li recorda que a data d'avui no ha estat convocat cap procés de participació. Si el que no existeix no es pot impugnar, com defensa CiU, el que no existeix tampoc es pot executar.

El Sr. Aguado afegeix a les paraules de la Sra. Peinado que en relació al que no existeix tampoc es pot demanar al Consell d'Estat que n'opini. I del que no existeix tampoc es pot fer un informe no vinculant i prendre una decisió en contra d'una mobilització. El Sr. Aguado no vol continuar debatent sobre aquest tema amb la Sra. Peinado, atès que durant dos anys se n'ha parlat abastament del dret a decidir en aquest saló de Plens, i s'ha tingut l'oportunitat de saber què en pensa cadascú, no només sobre el dret a decidir sinó sobre la democràcia, sobre Catalunya, la seva cultura, la seva llengua, etc. Pel que fa a la intervenció del Sr. Oriach i la seva sorpresa davant el fet que l'equip de govern no sabés els punts de votació, el Sr. Aguado insisteix en què no ho sap. No n'hi ha cap document. L'Ajuntament de Terrassa no pot ser còmplice del joc del gat i el ratolí que el President de la Generalitat vulgui plantejar. L'equip de govern no pot accionar la maquinària municipal sobre percepcions, imaginant quin és el joc que planteja el President. El Sr. Mas va fer una roda de premsa el dia 14 d'octubre dient que la Generalitat posaria a disposició els seus equipaments, incloent-hi instituts, casals i centres cívics. Avui el Sr. Oriach ha anunciat que els punts de votació en seran dotze, i per tant avui tothom se n'ha assabentat que seran els instituts de secundària. Però se sap perquè ho ha dit el Sr. Oriach, o algun mitjà de comunicació. El Sr. Aguado demana que se sigui seriós en tot aquest tema. La voluntat del Grup del PSC és la mateixa que ja va expressar a l'anterior sessió plenària: no donar l'esquena a la democràcia, a cap procés participatiu. Però estem davant un procés respecte del qual s'estan esperant instruccions, o un decret, o tot allò que sempre ha d'esperar un ajuntament en relació a un esdeveniment participatiu, electoral, etc. El Sr. Oriach ha parlat d'informadors voluntaris. El Sr. Aguado pregunta, aleshores, perquè ha d'actuar l'Ajuntament. No s'han de buscar, doncs, implicacions més enllà del voluntariat, que és molt respectable. El sentit de la votació del Grup del PSC en els diferents acords clarificaran tot allò que el Sr. Aguado acaba d'exposar: voluntat de defensar la democràcia, voluntat de no obstruir res, però voluntat de complir la legalitat i de què s'instrueixi l'Ajuntament sobre un procés tan important com el del dret a decidir.

Intervé seguidament el Sr. Oriach, qui anuncia al Sr. Aguado que li arribaran els papers que reclama, i podrà treballar-hi. Però quan els papers arribin, la sessió ordinària del Ple ja s'haurà celebrat, i per tant el Consistori no es podrà pronunciar ni dir que vol donar suport al que pugui passar el 9-N, que serà d'aquí deu dies. Per tant, el Grup de CiU ha considerat que és bo portar al Ple la present Proposta de Resolució, per tal que es pugui pronunciar i acordi prendre accions. A la proposta se'n plantegen algunes mesures concretes, i es deixa un punt obert per prendre d'altres accions anàlogues per facilitar l'exercici del vot. A la Sra. Peinado li agrada jutjar els coneixements jurídics del Sr. Oriach. El propi Sr. Oriach assenyala que no en té cap coneixement jurídic formal, format a la universitat, tot i que suposa que la Sra. Peinado no està insinuant que per dedicar-se a la política cal ser llicenciat en dret. Això coartaria el dret de representació a moltíssima gent. Els que no són llicenciats en dret també tenen opinions, encara que a la Sra. Peinado no l'importin gaire. Aquestes opinions es poden aportar al Ple, i haurà de ser un jutge, no la Sra. Peinado, qui digui si són encertades o no. El Sr. Oriach s'ofereix a mantenir algun dia un debat sobre les lleis naturals, punt en el qual potser podria donar alguns consells a la Sra. Peinado. Però el Sr. Oriach no jutjarà si la Sra. Peinado és ignorant o no en base als seus coneixements. Cadascú s'ha preparat pel que s'ha preparat i pel que li agrada fer. I això no pot ser motiu per qüestionar la capacitat d'algú per ser representant públic. Les paraules de la Sra. Peinado constitueixen una acusació molt greu i una manca de respecte considerable. I en el debat de la present Proposta de Resolució, la Sra. Peinado ja n'ha fet dues, de faltes de respecte. El Sr. Oriach

recorda les paraules que ha pronunciat avui el Sr. Cazorla sobre l'avinguda d'un tsunami. Segurament hi ha moltes coses que els polítics no fan bé. El Sr. Oriach explica que aquest estiu va veure, davant del Parlament d'Islàndia, un monument a la desobediència civil. Li va estranyar una mica i va llegir-ne la inscripció. Es tracta d'una inscripció que remet a la Declaració dels Drets de l'Home i del Ciutadà, que formen part del Preàmbul de la Constitució francesa, i per tant un text perfectament legal. El text diu: "quan el govern viola els drets del poble, la insurrecció és per al poble, i per a cada part del poble, el més sagrat dels drets i el més indispensable dels deures". Al capdavant, s'intenten fer les coses bé, i es prova, i es torna, i es reitera, i s'intenten fer tant bé com es pot. Però si persistentment es coarta la veu del poble i s'impedeix que parli, el poble acabarà saltant. Ja ha passat i pot tornar a passar.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució. El Sr. Turmo, en nom del Grup del PPC, formula el sentit del seu vot contrari a tots els acords "per responsabilitat i compromís democràtic amb la nostra ciutat, Terrassa, amb la nostra terra, Catalunya, i la nostra nació, Espanya".

El resultat de la votació és el següent:

Els acords Primer, Segon, Tercer, Quart i Desè, són aprovats amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

L'acord Cinquè és aprovat amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	.....	ABSTENCIÓ
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

Els acords Sisè, Setè i Vuitè, són desestimats amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	.....	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	ABSTENCIÓ

L'acord Novè és aprovat amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	.....	ABSTENCIÓ
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	ABSTENCIÓ

Epígraf 17) Presentada pel Grup municipal del PPC, relativa al desenvolupament i implantació a Terrassa del servei del "botó vermell", en matèria de seguretat ciutadana i destinat al sector del comerç.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que la seguretat ciutadana, el civisme i la convivència han de ser valors prioritaris, juntament amb altres, per als Ajuntaments i que, a més a més, des de l'àmbit competencial municipal es poden desenvolupar polítiques que els promoguin i garanteixin.

» Atès que sense seguretat no podem parlar de llibertat i que per tant la seguretat com a valor, com a dret fonamental ha d'estar entre els prioritaris d'una acció de govern.

» Atès que ens trobem en un moment on la ciutadania exigeix proximitat i eficiència a les administracions públiques i que els Ajuntaments constitueixen l'administració més propera als ciutadans.

» Atès que des d'aquest Ajuntament s'impulsen actuacions com "open government" i "open data", on les noves tecnologies de la informació i comunicació són un element indispensable.

» Atès que les noves tecnologies també possibiliten nous instruments, aplicacions, recursos tècnics etc... que es poden emprar per millorar i reforçar les polítiques preventives a l'àmbit de la seguretat ciutadana.

» Atès que l'Ajuntament de Badalona ja ha desenvolupat una aplicació novedosa per a dispositius mòbils, anomenada "botó vermell", en matèria de seguretat ciutadana, destinada al sector del comerç de la ciutat amb l'objectiu de millorar les seves condicions de seguretat, que possibilitarà que en situacions de perill, emergència etc l'usuari de l'aplicació pugui avisar de manera discreta a la Policia Municipal reclamant la presència i assistència d'una patrulla.

» Atès que resultaria un bon instrument, en matèria de seguretat ciutadana i pel sector del comerç local, impulsar a Terrassa el servei esmentat del "botó vermell", gratuït i de fàcil aplicació.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER.- Desenvolupar i implantar a Terrassa el servei del "botó vermell", en matèria de seguretat ciutadana, destinat al sector del comerç de la ciutat amb l'objectiu de millorar les seves condicions de seguretat, que possibilitarà que en situacions de perill, emergència, etc l'usuari de l'aplicació pugui avisar de manera discreta a la Policia Municipal reclamant la presència i assistència d'una patrulla. El "botó vermell" s'articularà com una aplicació per a dispositius de telefonia mòbil amb caràcter gratuït pels comerciants.

SEGON. Facultar a l'Il·lm. Senyor Alcalde-President de l'Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar la documentació necessària per l'execució de l'acord anterior.»

Pren la paraula el Sr. Rodríguez, qui comença dient que el Ple torna ara a debatre una proposta municipal, sobre la qual té competències, i que intenta millorar les condicions de vida dels ciutadans de Terrassa. El Grup del PPC entén que la seguretat ciutadana, el civisme i la convivència han de ser valors prioritaris, i també entén que sense seguretat no es pot parlar de llibertat. La ciutadania exigeix sempre proximitat a les administracions públiques, i els ajuntaments són

l'administració més propera als ciutadans. L'Ajuntament de Terrassa fa un esforç, i segurament el continuarà fent, en conceptes com ara l'*open government*, o l'*open data*, i en la implantació de noves tecnologies. El Grup del PPC sempre reconeix la tasca que fa l'equip de govern en aquest sentit. Per tant, el Grup del PPC pretén portar també les noves tecnologies, de la informació i de la comunicació, al terreny de la seguretat, tant important per als ciutadans de Terrassa. El Sr. Rodríguez posa l'exemple de l'Ajuntament de Badalona, governat pel Partit Popular, que ha desenvolupat una aplicació de telefonia mòbil que se'n diu "botó vermell". Es tracta d'una aplicació específica per als comerciants de Badalona, i que el Grup del PPC demana avui per a la ciutat de Terrassa, que permet donar avís a la policia municipal de la localitat en cas de què o bé estiguin patint un robatori o una situació d'emergència, d'una forma discreta i silenciosa. Es tractaria d'una aplicació per a dispositius mòbils gratuïta, que desenvoluparia l'Ajuntament de Terrassa amb els costos de seguretat. La petició del Grup del PPC, recollida a l'acord primer, es fa sense terminis, per tal que sigui més fàcil assolir un acord amb l'equip de govern.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Playà, qui comença mostrant la seva sorpresa davant el to de la Proposta de Resolució, ja que aquesta vegada el Grup del PPC presenta una proposta diferent, en quant al seu contingut i acords, a les seves propostes anteriors, en les quals acostumaven a aixecar suspicàcies entre la ciutadania respecte la pretesa manca de seguretat a Terrassa. No només el Grup de CiU, sinó el conjunt de Grups municipals, expressen la seva satisfacció pel fet que el Grup del PPC ha complert amb la paraula donada pel Sr. Turmo, al mes de juliol passat, en el sentit d'expressar el seu compromís formal de no presentar propostes de resolució indicant els espais públics en els quals hi havia problemes de vandalisme i d'incivisme, i plantejant la instal·lació de càmeres de videovigilància, com acostumava a fer. En aquest sentit, doncs, s'ha avançat positivament, i la Sra. Playà li ho agraeix. En relació als problemes de l'incivisme i el vandalisme, avui mateix s'ha debatut i s'ha aprovat l'Ordenança de Bases de convivència democràtica, en la qual hi han treballat alguns Grups municipals. El Grup de CiU està d'acord en la idea fonamental de què la seguretat ciutadana, el civisme i la convivència, han de ser valors prioritaris per als ajuntaments. Però la qüestió de la seguretat és tan sensible i tan personal que es fa molt difícil valorar-la de forma objectiva. Al capdavall, els ajuntaments són els ens que estan més a prop dels problemes, i estan també, per tant, en millor posició per participar activament en llur resolució. Per això és important que es porti a terme la prevenció primària. L'instrument de seguretat del botó vermell podria arribar a ser una de les eines, tot i que el Grup de CiU ha copsat, en base a dades comprovables, o per les manifestacions del propi Conseller Sr. Espadaler en una visita de treball a Terrassa, que la ciutat no té un elevat percentatge de victimització i que, a més, aquesta es troba en clara davallada. És a dir, es registren menys robatoris, així com menys intents de robatori o altres fets delictius. Les forces de seguretat que actuen a la ciutat estan fent bé la seva feina. Però tot i ser un fet positiu per a la ciutat, la Sra. Playà també creu que no es pot baixar la guàrdia. El Grup de CiU té clara consciència de què s'ha de seguir treballant des de la prevenció i l'anticipació, per tal d'evitar la comissió de delictes, i així ho deixa palès en cadascuna de les seves intervencions i en el treball en el si del Consell Municipal de Seguretat Ciutadana, en el qual hi participa activament. Per això la Sra. Playà pensa que el que proposa el Grup del PPC podria representar un instrument útil per a la ciutadania, i considera que pot arribar a ser una eina més pel benestar dels ciutadans, però no ha estat encara prou temps implantada com per poder-ne fer una valoració real i objectiva. Per això la Sra. Playà planteja que es remeti el seu estudi al si del Consell Municipal de Seguretat, que és el fòrum on hi participen tots els agents implicats. El Grup de CiU votarà a favor de la Proposta de Resolució sempre i quan el Grup del PPC valori modificar el primer acord en el sentit de què s'estudiï en el marc del Consell Municipal de Seguretat Ciutadana la conveniència o no d'implantar aquest sistema de seguretat a la ciutat, i en el cas que es cregués positiva la seva implantació quins sectors serien susceptibles de ser-ne usuaris.

La Sra. Labòria comença dient que la present Proposta de Resolució és una proposta complexa. L'únic antecedent d'aquest sistema és el que ha desenvolupat l'Ajuntament de Badalona, a través de la guàrdia urbana de la localitat, basat en la instal·lació, prèvia petició del comerciant, d'una aplicació vinculada a un programa de gestió informàtica policial, desenvolupat per una empresa. Les seves característiques tècniques només permeten, però, la instal·lació d'aquest sistema en telèfons de tecnologia Android, i per tant hi ha tota una gamma de telèfons que no són compatibles. Es tracta d'un dispositiu que es col·loca a la pantalla, un botó vermell, que quan es prem envia un senyal d'alarma silenciosos al centre policial. El sistema no pot discriminar quin tipus d'alarma és, si hi ha una persona sospitosa al comerç, si hi ha una persona accidentada o malalta, si hi ha un robatori, un furt, etc. No permet saber què passa. Es tracta només d'un senyal que rep el centre d'alarmes. Quan es rep el senyal s'envia al comerç, de forma prioritària, una unitat policial. L'alarma està vinculada exclusivament a l'adreça del comerç. El servei del botó vermell només està previst, d'acord amb les normes de l'Ajuntament de Badalona, pel petit comerç, restant exclosos els comerços de franquícies, les grans i mitjanes superfícies comercials, així com tots aquells comerços que per normativa sectorial tenen l'obligació de tenir mesures de seguretat actives i passives: estacions de servei, joieries, rellotgeries, bancs, caixes, etc. El servei, així com la seva instal·lació, és gratuït. Seria com una central d'alarmes d'un sol tipus d'avís, com les que antigament es tenien als centres policials. En l'actualitat, amb una tecnologia policial molt més avançada, es presta a través d'empreses de seguretat privades, amb centrals d'alarma privats i amb prestacions afegides com ara la videovigilància, les escoltes o la discriminació de senyal per avís posterior. El servei que proposa el Grup del PPC es va posar en funcionament a Badalona el 15 de setembre. Hi ha noranta comerços que estan funcionant amb aquest sistema. Es comencen ja a tenir problemes derivats de falses alarmes. La guàrdia urbana de Badalona té com a telèfon fix d'emergències el 092, i només pels telèfons fixos. A Terrassa, en canvi, també es pot trucar al 092 des de telèfons mòbils. Per tant, la tecnologia de Badalona és inferior. El telèfon de Badalona per trucar des dels mòbils és de difícil memorització i es deriva a través del 112 al telèfon d'emergències de Catalunya. La Sra. Labòria afegeix que no coneix les estadístiques de seguretat de Badalona, i per tant no les pot comparar amb les de Terrassa. Segons la Junta Local de Seguretat, i el propi Conseller Sr. Espadaler, Terrassa se situa en una franja baixa pel que fa a les incidències sobre la seguretat. L'Ajuntament de Badalona, recorda la Sra. Labòria, també va promoure, l'any 2009, i així es va demanar també al Ple de l'Ajuntament de Terrassa, un sistema de sms, que ha quedat obsolet. La Sra. Labòria resumeix dient que el sistema que es proposa és ineficient i ineficaç, des del punt de vista de la seguretat a Terrassa. El mòbil en què s'instal·la es vincula informàticament a una adreça en concret, la qual cosa implica que si es fa servir fora de la botiga la patrulla no trobarà l'alarma. A més, a la nit no serveix. En no discriminar el tipus d'alarma, la policia respon en efectius i en temps com si fos una alarma de la màxima prioritat, enviant efectius suficients, de vegades mobilitzant-ne d'altres zones, quan el que pot passar realment pot no ser gaire greu. Es poden donar diferents escenaris, com ara falses alarmes per una manca d'atenció o una manipulació incorrecta del mòbil, per presència de persones sospitoses, per una discussió entre una persona i un botiguer, per una persona malalta, per un accident, per un furt, per un robatori amb violència. Hi ha multitud d'escenaris possibles i només un sol senyal d'alarma. En el cas de robatori amb violència o de furts, a més, normalment no es pot prémer un botó. Pel nivell de resposta de la policia el que interessa és que el comerciant faci una trucada immediata informant del fet i doni les descripcions de les persones, els objectes o les vies de fugida. És necessita, per tant, molta més informació. Tots els sistemes d'un sol botó presenten molts problemes per falses alarmes, que generen respostes policials ineficients. Els centres d'alarma privats disposen d'una tecnologia molt més avançada, tot i que probablement tinguin també casos de falses alarmes. La Sra. Labòria continua assenyalant que a Terrassa, el model de relació amb els comerciants està basat en altres criteris que els de Badalona: en facilitar la comunicació amb el sistema d'emergència i seguretat, el 092, el 112, els telèfons de denúncia de fàcil memorització, correus electrònics de denúncies, o establint convenis amb sectors especialitzats en el cas

d'establiments més delicats o que tenen més probabilitat de rebre robatoris. Hi ha les oficines de denúncies. També es una campanya de formació i d'informació als comerciants, que es reuneixen i treballen activament. Es fan accions preventives, que són la base del model de seguretat de Terrassa, amb programes específics, amb una col·laboració entre tots els cossos policials, programes específics per Nadal, a l'estiu, durant els períodes de rebaixes. Es fa un seguiment monitoritzat de les estadístiques de seguretat, que permet analitzar i situar les accions preventives en els llocs i les hores que realment interessin. Per tot això, la introducció del sistema del botó vermell no generaria cap increment de seguretat. Potser sí que ho fa a Badalona, que no té ni els mateixos sistemes de relació, ni de resposta, ni la tecnologia que hi ha a Terrassa.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Rodríguez, qui comença dient que no ha volgut donar la sensació de què el Grup del PPC volia tornar a plantejar un debat sobre la seguretat o la inseguretat a Terrassa. El Grup del PPC no considera que Terrassa sigui una ciutat insegura. La present Proposta de Resolució no entra a valorar aquesta sensació, ni aporta dades de criminalitat o de d'inseguretat a la ciutat. Es tracta d'una proposta que intenta incorporar una aplicació que és objectivament bona. La Sra. Labòria ha fet una descripció d'aquesta aplicació, i al Sr. Rodríguez li ha semblat que tot el que ha descrit és bo. Que a Terrassa es pugui fer de forma més personalitzada, segons les necessitats pròpies o els mecanismes de què es disposa, és bo. La proposta del Grup del PPC, amb l'ànim d'arribar a un acord amb l'equip de govern, no fixa cap termini. Planteja estudiar la possibilitat d'implantar aquesta aplicació. La Sra. Labòria diu que no, directament, que no s'estudiarà res. I, a més, i això és preocupant, quan el Grup del PPC presenta una proposta de resolució al Ple, ningú de l'equip de govern, i en aquest cas la Sra. Labòria, que és qui en té la competència, els truca. L'equip de govern es presenta al Ple i directament diu que no vol estudiar el que es planteja. El Sr. Rodríguez considera que això és greu. La Sra. Labòria no ha trucat al Sr. Rodríguez des què el dilluns el Grup del PPC va presentar la proposta. L'equip de govern no n'ha volgut parlar, per tal que aquest Grup li expliqués els motius i la voluntat de presentar-la. El govern municipal es nega fins i tot a estudiar la possibilitat d'aplicar una mesura que, a judici del Sr. Rodríguez, seria bona per als comerciants i per a la ciutat. La Sra. Labòria ha dit que aquesta mesura només s'ha aplicat a Badalona. El Sr. Rodríguez recorda que també s'ha aplicat a Cornellà, on governa el PSC. L'aplicació de Cornellà és més genèrica. El Sr. Rodríguez recorda també que el Grup del PPC va presentar al mes de gener d'enguany una altra proposta sobre l'estudi de la possibilitat d'implantar un aplicatiu de telefonia mòbil, conjuntament amb els cossos i forces de seguretat de la ciutat, en matèria de seguretat, civisme i assistència en casos d'emergència i informació en temps real. L'equip de govern va dir també que no. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Playà, el Sr. Rodríguez assenyala que no tindria inconvenient en modificar el redactat de la proposta per tal que el Grup de CiU li pogués donar suport. Però el Grup de CiU sap que a l'Ajuntament de Terrassa, quan una Proposta de Resolució queda condicionada al seu estudi en una comissió, com podria ser el cas del grup de treball de la Rambla, es retarda permanentment la presa de decisions al respecte. I això no és el més correcte. El que pertoca és prendre una decisió i executar-la, portar-la a terme. El Sr. Rodríguez recorda, a més, que el Consell Municipal de Seguretat Ciutadana no pren decisions. És només un òrgan consultiu. Això endarreriria la presa de decisions, que segurament quedaria per al proper mandat. El Grup del PPC no pot, per tant, canviar el redactat, ja que vol l'aplicació immediata de la mesura proposada.

La Sra. Playà assenyala que, tal i com ha plantejat la Sra. Labòria, aquest sistema no té garanties de ser aplicat a la ciutat de Terrassa, perquè podria no ser prou eficaç i útil. Els ajuntaments que l'apliquen no porten prou temps fent-ho com per haver obtingut resultats del mateix. També se sap que comporta problemes. Per altra banda, facilitar un servei a la ciutadania resulta útil i necessari quan resol els problemes dels usuaris. És justament aquesta utilitat la que espera el ciutadà. És fonamental l'opinió de què les institucions públiques existeixen sobretot per

proporcionar un producte o un servei. I la base d'un servei de qualitat, que els ciutadans usen i valoren, és precisament la idea d'utilitat, que pel que sembla el mecanisme que es proposa no té. Pel que sembla també, aquest model de seguretat no resulta del tot útil. La Sra. Playà afegeix que és molt fàcil presentar propostes en les quals es plantegin determinades actuacions. Però també és convenient i obligatori que totes les actuacions que es proposin, en relació al benestar de la ciutadania no siguin aplicades d'immediat, sinó que abans siguin estudiades a fons en el marc que correspongui, des del punt de vista dels recursos existents, i per aplicar-les als col·lectius més adients i en situacions concretes. La Sra. Playà lamenta que el Grup del PPC no admeti la proposta de transacció del Grup de CiU. La Sra. Playà reitera la petició, que en cas de no ser acceptada faria que el Grup de CiU s'abstingués en la votació.

La Sra. Labòria posa de manifest que aquest mateix matí el Sr. Rodríguez l'ha trucada. Aleshores la pròpia Sra. Labòria ja li ha avançat que el govern no acceptaria la proposta. També li ha dit que no acceptaria portar-la al Consell Municipal de Seguretat. L'equip de govern ja ha estudiat aquesta mesura. En la seva anterior intervenció, la Sra. Labòria ha donat prou arguments sobre la seva ineficiència i la seva ineficàcia en el sistema de seguretat de Terrassa. També es va estudiar en el seu moment, l'any 2009, la proposta del Grup del PPC d'implantar el sistema de sms que havia implantat Badalona. Igual que també es va estudiar quan al mes de gener el mateix Grup va proposar implantar l'aplicatiu de Cornellà, consistent en un botó que truca directament al 112, ja que en aquesta població no hi ha la possibilitat de trucar al 092 des dels mòbils, a diferència de Terrassa, on sí funciona perfectament. En les dues ocasions esmentades ja va haver-hi un debat en el Ple. El govern havia estudiat les diferents propostes, que van ser desestimades en el Ple. La Sra. Labòria ha aportat tots els arguments per no aprovar la proposta que avui es presenta. Si el Grup del PPC pensa que el govern no ho ha estudiat, és la seva percepció. La Sra. Labòria pot assegurar que els cossos de seguretat de la ciutat sí ho han fet.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	EN CONTRA

Epígraf 18) Presentada pel Grup municipal del PSC, en relació a l'inici dels treballs per a la redacció d'un Codi Ètic de l'Ajuntament de Terrassa.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PSC, és el que a continuació es transcriu:

« Al llarg dels darrers anys, els índexs de confiança política han disminuït en la major part dels països industrialitzats i, paral·lelament, han augmentat els casos de desencís i apatia política. Entre les diverses causes d'aquesta caiguda, podem identificar factors econòmics, socials i polítics.

» Probablement, un dels factors més importants és la desafecció amb els polítics i els partits polítics per motius diversos .Els múltiples escàndols de corrupció i de conductes èticament reprovables que han aparegut en els últims temps han contribuït a estendre aquesta idea, allunyant la població de les decisions polítiques que es prenen.

» La caiguda de la confiança pública és un fet preocupant tenint en compte que es tracta d'un dels actius de més valor per a les institucions governamentals, en tant que les ajuda a promoure la participació democràtica i contribueix a la prosperitat econòmica i a l'eficiència en el sector públic.

» “Tenir confiança política implica, entre altres coses, tenir una creença ferma que els servidors públics, en l'exercici de les seves funcions, són honestos, fiables i regulars; que són gent de paraula i que estan qualificats per a la feina que fan. Tanmateix, la realitat és que, arreu del món, la política i l'Administració pública són percebuts com els sectors amb més presència de corrupció” (Transparency International, 2009).

» “A Catalunya, una part important de la població està poc satisfeta o gens satisfeta amb el funcionament de la democràcia. La gran majoria considera que els polítics actuen més aviat per interès propi i que «no tenen en compte el que pensa la gent». Alhora, la gent se sent molt poc facultada per influir en el que fan els polítics” (Centre d'Estudis d'Opinió, 2010).

» Per tal d'augmentar la confiança pública en els polítics i en les administracions públiques cal, a més a més, que resolguin amb efectivitat els problemes de la ciutadania, que es percebi en tot moment una predisposició ferma a actuar èticament.

» El paper dels càrrecs públics i del personal al servei de l'administració pública en la gestió dels ajuntaments, essencial per al sistema democràtic per la seva proximitat a la ciutadania és exercit en general amb sentit de la responsabilitat, voluntat de servei a la societat, transparència, eficàcia i dedicació màxima a les seves funcions públiques. Excepcionalment es produeixen fets que degraden i perjudiquen la democràcia i fan mal a la credibilitat de les institucions i dels polítics.

» Per tal d'evitar que el sistema democràtic hagi de suportar aquests casos de mala gestió i puntualment de corrupció, de falta de transparència en la gestió i en la comunicació amb la ciutadania, allunyament dels càrrecs electes de la realitat social, connivència amb els interessos privats, absència de suficients mecanismes de control per part de l'oposició i de la ciutadania, etc, l'única resposta possible és la de comprometre's amb el bon funcionament de la democràcia local i aprofundir-hi mitjançant una participació més honesta, participativa i transparent.

» Sempre han estat imprescindibles i ara més que mai, per a la qualitat de la democràcia, pautes de comportament ètic tant per part dels membres corporatius com per part del personal al servei de l'administració amb l'objectiu d'oferir a la ciutadania un compromís de complir no solament les obligacions previstes a les lleis, sinó d'inspirar les seves actuacions per principis ètics i de conducta inclosos en un codi ètic de bon govern i administració.

» La ciutadania demana a les institucions transparència, honestedat i eficiència. Per respondre a aquestes inquietuds, volem iniciar el procés per redactar un codi ètic que sigui d'obligat compliment per a càrrecs electes, per als treballadors i empreses i també per a totes les entitats que rebin subvencions municipals.

» Un codi ètic que reculli el valors i els principis institucionals de l'Ajuntament de Terrassa, però també desenvolupi unes normes envers la societat i la ciutadania.

» Aquests instrument ens ha de permetre recuperar i reforçar la confiança de la ciutadania en les nostres institucions, i ha de suposar un impuls del diàleg, la transparència, la

col·laboració i la participació, alhora que es contribueix a millora els nivells de qualitat democràtica.

» Amb aquesta finalitat volem posar en marxa el procés per tal d'elaborar una proposta de codi ètic per al conjunt de l'organització municipal que reculli els principis de transparència i ètica pública, junt amb diferents mesures per millorar la gestió dels nostres serveis públics i la qualitat de la democràcia local, que ens permeti augmentar la nostra transparència i la democràcia participativa.

En conseqüència, es proposa al Ple l'adopció dels següents

ACORDS:

Primer. Iniciar els treballs per a la redacció d'un Codi Ètic de l'Ajuntament de Terrassa que reculli els principis, regles i models de conducta que haurien de seguir els membres del consistori, els treballadors i treballadores de l'Ajuntament i les empreses i altres organismes que en depenen, les empreses privades que hi tenen relació i les associacions i entitats que reben subvencions municipals.

Segon. Elaborar aquest document de forma oberta i col·laborativa, en coherència amb el procés Àgora Terrassa i sotmetre'l a una consulta ciutadana, si així es determina.

Tercer. Facultar al Tinent d'Alcalde d'Hisenda i Serveis Generals, per tal d'impulsar i dirigir les actuacions que siguin necessàries per tal que es pugui aprovar el Codi Ètic de l'Ajuntament de Terrassa en el termini màxim de quatre mesos.»

Pren la paraula el Sr. Vega, qui comença dient que estem vivint una crisi que té moltes cares. Segurament la més visible, pels seus efectes devastadors, és la crisi econòmica. Però la crisi té altres cares, tant profundes com l'econòmica. El Sr. Vega es refereix a la crisi de confiança social que s'està vivint. Els partits i les institucions de govern s'enfronten avui a una crisi de credibilitat sense precedents a la nostra democràcia. I aquesta crisi necessita una resposta. L'Ajuntament de Terrassa ha de donar resposta a la legítima inquietud dels ciutadans que es veuen sorpresos a diari per notícies que indignen tothom. Aquesta resposta passa per enfortir la institució de l'Ajuntament, dotant-la de mecanismes institucionals permanents que facin, si no impossible com a mínim molt difícil que es produeixin conductes impròpies o fora de la llei per part d'electes o treballadors públics. El primer pas de l'enfortiment de la institució, per dotar-la de més credibilitat, ja s'ha donat o s'està donant amb la posada en marxa de la iniciativa del govern obert. El de Terrassa és dels primers ajuntaments de Catalunya que ho ha fet, i ha de continuar aprofundint en la política de finestres obertes, des del principi que els ciutadans tenen dret a saber tot el que fa i decideix el seu ajuntament. Al Sr. Vega li agradaria fer avui el segon pas, amb aquesta Proposta de Redacció, amb l'adopció d'un codi ètic. Govern obert i codi ètic van en una mateixa direcció, que és la d'instituir, de forma permanent, més enllà dels canvis polítics, una forma de fer i de treballar pròpia de l'Ajuntament de Terrassa, amb uns estàndards elevats de transparència i d'ètica. El Sr. Vega afegeix que aquesta no és una proposta de partit, sinó una proposta de ciutat, que té com a objectiu enfortir i legitimar una institució que és de tots, i que es diu Ajuntament de Terrassa. Per això s'apel·la a què sigui una proposta col·laborativa, que sigui coherent amb el procés Àgora Terrassa, que es va endegar entre tots, i que acabi, si així es determina, en un procés participatiu de consulta popular. Si les institucions són fortes, si es treballa d'acord amb regles clares i a la llum del dia, la corrupció, o qualsevol altre comportament impropis, és més difícil. Aquest és l'objectiu que es persegueix. Es tracta d'una proposta oberta, col·laborativa, en la qual es vol que s'impliquin els Grups municipals,

el treballadors i la ciutat en el seu conjunt. Aquest és l'esperit dels acords que es plantegen, i per això el Sr. Vega convida a la resta de Grups a què li donin suport.

Intervé a continuació el Sr. Pérez, qui comença destacant les paraules del Sr. Vega quan deia que aquesta no és una proposta de partit sinó de ciutat. Justament per això el Sr. Pérez demana al Grup del PSC que retiri aquesta Proposta de Resolució. És clar que cal actuar seguint uns principis, uns compromisos que de manera ètica inspirin la manera de fer, i que segurament han d'anar molt més enllà del mínim imprescindible que marca la legalitat. Però no fóra bo que la ciutadania fes lectures que no es corresponguin amb l'esperit de la Proposta de Resolució o dels arguments del Sr. Vega quan l'explicava. Al Sr. Pérez no li agradaria que la ciutadania es plantegés, pel moment en què es presenta, al final del mandat, que aquesta iniciativa té una voluntat més estètica que no pas ètica. El Sr. Pérez considera que no es tracta de solemnitzar mitjançant una Proposta de Resolució i un posicionament del Ple municipal, un tema quan hi ha hagut diferents moments al llarg del present mandat, i en aquesta mateixa sala de Plens, que s'han plantejat. Al febrer de 2013, el propi Grup del PSC va presentar una proposta sobre la regeneració democràtica i la lluita contra la corrupció. Cap al final d'aquell debat, el propi Sr. Pérez deia: "...perquè no es trasllada la demanda de transparència al terreny local, perquè no constituir una comissió per tal de concretar i aprovar mesures per aprofundir en la transparència i en el bon govern del món local.". El mes següent, el Grup del PPC va presentar una Proposta de Resolució en la línia de redactar un reglament de transparència i accés a la informació. Es va parlar també de principis ètics i de què era imprescindible abordar i establir reglaments. El Grup de CiU parlava també, en alguna de les seves intervencions, de la cultura ètica. Al febrer de 2014, el Grup del PPC també presentava una proposta en aquesta línia. D'entre aquests moments esmentats, el Sr. Pérez es quedaria amb un, que és el que fa que el Grup d'ICV-EUiA demani la retirada de la present Proposta de Resolució, i que es doni coherència a un procés en el qual tots els Grups municipals han esdevingut impulsors. Es tracta del procés Àgora, un espai, amb un grup dinamitzador, per pensar, per activar, per motivar tothom en tant que ciutadania. Aquesta era una nova forma per acostar-se als problemes que afecten la ciutat, impulsant noves maneres de fer, i construint confiança i complicitats, i per tant, fent ús d'aquesta metodologia, en la qual s'hi ha participat al llarg d'un any. Fa pocs dies el grup dinamitzador presentava la Memòria, el recull de la feina feta. Mirant aquest treball, es comprovava que hi havia tot un seguit d'eixos, i en concret un que parla del creixement col·lectiu, de l'ètica i dels valors. Hi ha hagut sessions del procés Àgora en les quals s'han plantejat preguntes, recollides a la Memòria, com ara si existeix una ètica de ciutat o com es podria impulsar, vertebrar, desenvolupar la consciència ètica de la ciutat. I aportant idees en les línies estratègiques d'aquest propi document, com per exemple com realitzar una auditoria ètica, com reclamar un codi ètic, com dibuixar un mapa de governança o dels conflictes ètics que existeixen a la ciutat. Per tant, afegeix el Sr. Pérez, l'instrument i l'espai ja hi són, ja es tenen. I tot això està a l'espera de ser validat i de retornar cap a la ciutadania. I a partir d'aquí construir el que s'ha intentat marcar amb el procés Àgora, que és la complicitat entre la ciutadania, l'administració, la política i els polítics. Per tant, el Sr. Pérez considera que no fa falta plantejar avui al Ple encetar un procés en relació al codi ètic, perquè ja hi ha un procés anterior, amb tres moments de debat plenari i amb un procés concret, que el Sr. Pérez ha esmentat, que tenen com a línia estratègica els valors i l'ètica. El Sr. Pérez vol acabar aquesta intervenció assumint una autocrítica com a membre d'un Grup municipal que forma part del govern municipal: segurament el govern no ha estat prou àgil en aquest tema, en dinàmiques com aquestes i en una setmana en la qual hi ha hagut notícies que encara han colpit més. El Sr. Pérez i el Grup d'ICV-EUiA assumeix la quota que li pertoca en aquesta manca d'agilitat en relació a desenvolupar i a donar empenta al que avui s'està plantejant. El Sr. Pérez reitera seguidament la petició de retirada de la Proposta de Resolució, i torna a esmentar la frase del Sr. Vega en el sentit de què no és una proposta de partit sinó de ciutat. El Sr. Pérez planteja, per tant, començar de zero, tornar a posar el cronòmetre a zero i obrir allò que ja ha marcat el propi procés Àgora.

Intervé seguidament la Sra. Peinado, qui comença donant la benvinguda a la present proposta. El Grup del PPC ha presentat diverses propostes relatives a la transparència, a l'accés a la informació i al bon govern. En concret han estat quatre. L'última, del mes de març de 2013, demanava un reglament municipal de transparència, accés a la informació i bon govern, en el qual s'inclogués un codi ètic, uns principis ètics i d'actuació que fossin assumits pels responsables polítics i alts càrrecs de l'Ajuntament. Al febrer de 2014, el Grup del PPC va demanar la creació d'una comissió d'àmbit municipal en la qual fer un seguiment, una anàlisi i un estudi de la implementació de la llei estatal relativa a la transparència, accés a la informació i bon govern. Aleshores, el Grup del PPC va plantejar que la seva pretensió era obrir un fòrum, una comissió municipal, per a què es pogués analitzar i debatre obertament sobre aquests temes, i que acabés sent un pacte de ciutat per la transparència. La Sra. Peinado demana al govern municipal que no es prengui les seves paraules com un retret, tenint en compte que aleshores va votar en contra de les dues propostes del Grup del PPC, ja que se n'alegra de què finalment plantegi allò que aquest Grup han vingut reclamant. Allò únic que la Sra. Peinado demana al govern municipal és aprendre de l'experiència. A vegades passa que els Grups municipals de l'oposició plantegen bones idees. I aquesta n'era una, que el govern no va valorar en el seu moment, perdent així un temps valuós. Aquest temps ja no es pot recuperar, però cal aprendre de l'experiència. La Sra. Peinado demana que quan el govern detecti que el Grup del PPC ha tingut una bona idea, no esperi a què passi el temps, la maquilli i l'acabi presentant com a seva. Si el govern hagués accedit, el març de 2013, a fer un reglament i després a crear una comissió, ara per ara s'hauria guanyat un temps que hagués permès disposar ja d'aquestes eines, aprovades i implantades. La Sra. Peinado afegeix que és innegable que els casos de corrupció que assolien el país deixen colpit tothom cada dia. A la Sra. Peinado, però, no li agradaria connectar aquest codi ètic, que avui es proposa, exclusivament com a conseqüència d'aquests casos de corrupció o de mala gestió, ni com la seva solució. La Sra. Peinado no creu que sigui així. De fet, el Grup del PPC ja venia, des del principi de la present legislatura, plantejant-ho, perquè considera que com a societat cal aprofundir en la idea de democràcia i en el procés democràtic. Cal evolucionar i disposar d'una major democràcia. No és possible restar aturat. Probablement com a conseqüència d'aquest aprofundiment en la democràcia, d'aquesta permanent reforma, de pensar en els drets dels ciutadans, d'aquesta reforma legal que permeti l'aprofundiment, sigui possible evitar problemes de corrupció, si no tots sí la majoria.

Intervé tot seguit el Sr. Perarnau, qui considera que aquest és un afer de ciutat. El Sr. Vega ha dit que no s'ha de veure aquesta proposta com una proposta de partit. Però les propostes de resolució, per definició, ho són, en aquest cas del Grup del PSC. El propi Sr. Vega ha esmentat el procés Àgora, un procés amb una gènesi completament diferent, no a partir d'una proposta de partit sinó a partir d'un acord de tots els Grups polítics municipals. El Sr. Perarnau demana la retirada de la Proposta de Resolució per la forma en què ha estat presentada, no perquè estigui en desacord amb el seu contingut. També demana un esforç en quant a definir de què s'està parlant, ja que s'estan barrejant diversos temes. En el Ple de març de 2013, arran de la Proposta de Resolució del Grup del PPC sobre la transparència, també es van esmentar de passada els codis ètics o de bon govern. El Sr. Perarnau puntualitza que no es tracta exactament del mateix. El resultat d'aquell debat va ser que l'equip de govern va dir que no, va demanar més temps i consens per arribar a un codi de transparència i va votar en contra de la proposta del Grup del PPC. El Grup de CiU es va abstenir perquè demanava treballar sobretot en base al consens, a aquell consens que va donar pas al procés participatiu Àgora. El Sr. Perarnau pregunta tot seguit què ha passat en un any i escaig per a què el mateix Regidor que va defensar el no, ara vulgui liderar aquesta qüestió, és a dir el sí. El Sr. Perarnau també pregunta si el codi sobre transparència del març de 2013, per al qual es demanava més temps i consens, és el codi ètic que ara es proposa. El Sr. Perarnau suposa que no és exactament el mateix. Una altra pregunta que cal fer, afegeix el Sr. Perarnau, és contra què era

exactament el vot contrari que l'equip de govern va donar en aquell moment, el març de 2013. Presentar aquest tema ara, en forma de Proposta de Resolució, no és la millor manera de començar, tot i que en el fons hi haurà un acord. A favor del consens, el Sr. Perarnau demana la retirada de la Proposta de Resolució del PSC i que aquesta es converteixi el més aviat possible en un acord de tots els Grups municipals, ja que es tracta d'un important afer de ciutat, que pot marcar no només la relació entre els partits polítics, els càrrecs polítics electes, els càrrecs de confiança, sinó que és un codi ètic que hauria de marcar, en general, les relacions entre l'Ajuntament i el conjunt de la ciutadania. El Sr. Perarnau recorda finalment un fragment de l'acta del mes de març de 2013, on es diu "El govern municipal manté el compromís d'assolir acords, de voluntat de cercar complicitats, de què sigui una ordenança o un reglament consensuat. Es manté el compromís amb la ciutadania de poder tenir una proposta en un període d'un mes o un mes i mig." D'aquestes paraules fa més d'un any. El Sr. Perarnau considera que en relació al problema de la desafecció vers la política, s'està actuant tard. La malaltia de la corrupció, la sensació de què hi ha molta gent en els partits polítics que estan en el lloc que ocupen no per servir sinó per servir-se'n, ja és una sensació massa generalitzada. Els codis ètics hi han de ser en totes les organitzacions. Però en el context de l'exposició de motius de la Proposta de Resolució, el codi ètic es presenta com una mena de farmaciola, quan el que cal en aquests moments és cirurgia major. Tot i així, el Sr. Perarnau afirma que la major part dels càrrecs electes i de confiança han actuat amb honestedat. La criminalització de la classe política en general obvia els esforços de molta gent honesta, i dóna pas a discursos populistes que estan fora de to.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Vega, qui manifesta en primer lloc que en el cas de l'Ajuntament de Terrassa, afortunadament, el que es proposa són mesures preventives, no de cirurgia. L'esperit de la proposta és de millora, però no es pot parlar de cirurgia major. És veritat que el Grup del PPC va presentar una Proposta de Resolució per a la creació d'una comissió de seguiment de la implantació de la Llei de transparència, una llei que serà prescriptiva a partir del desembre de 2015. En aquell debat, el Sr. Vega ja va parlar de les jornades que es realitzen i de tot el treball que s'està fent en aquest sentit. Pel que fa a la intervenció del Sr. Pérez, el Sr. Vega manifesta que el Grup del PSC vol incorporar el procés Àgora i la ciutat. El cert és que el Sr. Vega no té consciència de què ningú en aquest Ple hagi proposat abans la redacció d'un codi ètic. El Grup del PSC considera que en aquets moments és oportú fer-ho, pel moment que està vivint la societat, pels casos que s'estan donant, per la manca de confiança en la política i per la necessitat de regeneració. Aquesta proposta, doncs, és oportuna. No vol ser oportunista. No proposa cap metodologia concreta, sinó oberta, participativa i col·laborativa, per tal que entre tots es pugui definir com s'ha de fer. Sobre els comentaris relatius a què aquesta iniciativa es presenti com la Proposta de Resolució d'un partit, el Sr. Vega recorda que ell va demanar a la Junta de Portaveus que li permetés assistir-hi per explicar-la. El Sr. Vega ho va fer. La intenció que hi havia, i el Sr. Vega admet que les formes són importants, era que aquest tema no arribés a la sala de Plens de la mà de cap Grup municipal, sinó de la mà de tots. Aquesta era la intenció i així ho va intentar el Sr. Vega. La voluntat, conclou el Sr. Vega, és que es faci mitjançant una metodologia oberta, col·laborativa i participativa, a treballar entre tots. I per tal que sigui una proposta de ciutat, i no d'un partit, es planteja que si així es considera adient es pugui referendar en una consulta popular. L'ètica no és propietat de ningú. És propietat de tots i obliga tothom. El que proposa el Grup del PSC és que sigui per a tothom, que estigui feta per tothom, quants més millor. Aquest és l'esperit de la Proposta de Resolució, la primera voluntat de la qual era que fos un acord de la Junta de Portaveus.

Intervé a continuació el Sr. Pérez, que manifesta que la primera voluntat hauria de ser el procés Àgora, que ja hi és. Aquest és l'instrument i no venir al Ple, o a la Junta de Portaveus, des d'una perspectiva de partit. El Sr. Pérez es mostra d'acord amb el Sr. Vega en què hi ha un

problema, un problema que fa temps que hi és, tot i que en els últims anys ha crescut de forma exponencial la percepció de distància entre determinades elits polítiques i la ciutadania, i més al llarg de la present setmana. La ciutadania està percebent que la política serveix bàsicament per fer diners, i no se sap ben bé qui controla a qui, o si és el diner el que acaba controlant finalment la política. Per tant, hi ha un descrèdit cada vegada més accentuat. Fins i tot hi ha partits que s'atreveixen a parlar de regeneració democràtica, o de la necessitat de noves formes de fer política. Està clar que el que es necessita en aquests moments són parets de vidre, per deixar veure les virtuts però també per deixar veure les misèries. La situació de crisi actual ha posat en qüestionament no només la política i els polítics, sinó també el paper de les administracions, la seva manera d'actuar i de funcionar. Per tant, cal una gestió transparent, amb mecanismes de rendició de comptes, i amb molts espais reals de participació de la ciutadania en les responsabilitats d'allò públic. El Sr. Pérez afegeix que el Grup d'ICV-EUiA treballarà en tot això, un Grup que actua seguint principis ètics, sense que li faci falta cap codi al respecte. Aquests principis ètics estan en relació amb uns compromisos, una ètica que inspira i condiona les seves maneres de fer: compromís de servei públic, de defensa del bé comú, de prioritzar per davant de tot l'interès públic i col·lectiu, compromís de qualitat democràtica, de coherència, de transparència, compromís d'evitar la demagògia, d'evitar l'oportunisme, compromís de rectificació. Aquests són els principis ètics del Grup d'ICV-EUiA, independentment de qualsevol codi ètic i de si es tracta de *nova* o de *vella* política. L'existència d'un codi ètic no garanteix, per si mateix, actuacions ni conductes correctes. El Sr. Pérez no sap si el municipi de Parla té codi ètic. Sabadell el té, i això no treu que hi hagi càrrecs imputats, entre ells el seu exalcalde. O tot el seguit d'alcaldes i alcaldesses que aquests dies han estat portada en molts mitjans de comunicació per fets delictius. Igual els seus ajuntaments tenien codis ètics. El Sr. Pérez reitera la seva petició de retirada de la Proposta de Resolució, perquè ja existeix l'espai per desenvolupar el que s'hi planteja. Tot i que s'arriba tard, hi ha l'espai per desenvolupar-lo, la metodologia i tot el procés Àgora. El Sr. Pérez no sap què explicarà la propera vegada que la comissió dinamitzadora cridi al grup d'impuls: si haurà d'explicar que l'Ajuntament s'ha inventat el que avui es proposa o que començarà un treball en relació al codi ètic. El Sr. Pérez recorda que això ja ho han treballat i impulsat els propis Grups municipals que formen part d'aquest Ajuntament.

La Sra. Peinado espera que el Grup del PSC no retiri la Proposta de Resolució. El Grup del PPC està d'acord amb el seu esperit, amb el seu contingut i amb el que pretén. A més, en el cas de Terrassa no s'hi arriba tard. És el moment oportú. El Sr. Perarnau connectava el nivell de casos de corrupció amb el fet d'abordar aquesta qüestió. Tenint en compte que a l'Ajuntament de Terrassa no hi ha cap cas de corrupció, a nivell municipal s'està en el moment perfecte per abordar un procés d'aprofundiment en la democràcia i en la qualitat democràtica, que és el que la Sra. Peinado entén que es pretén amb la Proposta de Resolució, a banda de què pugui servir com a prevenció de casos hipotètics de corrupció. El Grup del PPC donarà, doncs, recolzament a la proposta. La Sra. Peinado demana al Grup del PSC una petita rectificació material, de redacció, que no transforma en cap sentit la proposta. Més aviat el que fa és clarificar-la i evitar la confusió o l'ambigüitat del llenguatge. En el setè paràgraf de l'exposició de motius, es diu. " Per tal d'evitar que el sistema democràtic hagi de suportar aquests casos de mala gestió i sovint de corrupció...". La Sra. Peinado demana, simplement que se substitueixi la paraula "sovint" per "puntualment". D'aquesta manera, el redactat d'aquest paràgraf quedaria com segueix:

" Per tal d'evitar que el sistema democràtic hagi de suportar aquests casos de mala gestió i puntualment de corrupció..."

La Sra. Peinado reitera que es tracta d'un suggeriment d'estil, perfectament acceptable, que dona millor sentit al paràgraf. En tot cas, el sentit del vot del Grup del PPC no dependrà d'aquest canvi, tot i que esperaria que el Grup del PSC l'acceptés.

El Sr. Perarnau puntualitza que en cap cas la seva metàfora anterior sobre la cirurgia major feia referència a l'Ajuntament de Terrassa, sinó que tenia a veure amb l'exposició de motius de la Proposta de Resolució i la seva referència a la desafecció i a la corrupció. Res a dir respecte l'Ajuntament de Terrassa. Segons li ha traslladat la Portaveu del seu Grup municipal, el Sr. Perarnau assenyalava que aquesta proposta va ser presentada a la Junta de Portaveus. Allí es va dir que no calia presentar-la, que tothom hi estava d'acord i que per tant es comencés a treballar. Malgrat tot, el Grup del PSC ha insistit i l'ha presentada com a Proposta de Resolució de partit. Això és el que és, una proposta de partit, del PSC, i no cal maquillar-ho. El Sr. Perarnau continua assenyalant que segurament hi ha alguna cosa que grinyola en relació al procés Àgora. Es tracta d'un procés participatiu, de debat ètic, un debat sobre civisme, sobre valors. Algunes de les ponències són directa i explícitament sobre valors ètics. Aquest és el cas de la ponència on estava el propi Sr. Perarnau. El Sr. Perarnau pregunta si s'ha valorat, a partir de la Proposta de Resolució, com han de confluïr ambdós processos, i fins a quin punt no es pot produir un solapament. El procés Àgora és un procés ciutadà, participatiu, i un dels seus eixos principals és el debat ètic. En les seves sessions es va proposar l'elaboració d'un codi ètic. El tema del bon govern també hi és present. El Sr. Perarnau torna a preguntar sobre la manera com han de confluïr aquestes dues feines, l'impuls d'un codi ètic i de bon govern. A vegades sembla que siguin sinònims. El Sr. Perarnau insisteix en què cal tenir clar de què s'està parlant. En cas contrari es barreja la transparència, els codis ètics i els codis de bon govern, que poden ser la mateixa cosa o no. El Sr. Perarnau recorda que l'Ajuntament de Terrassa va signar l'adhesió a la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la ciutat, el dia 19 de març de 2004, que en certa manera és un codi ètic. Es fixen els drets de la ciutadania i els deures dels qui ostenten l'administració. S'hauria d'haver creat una comissió de seguiment, que sembla que no s'ha creat. La Proposta de Resolució presentada avui no en fa referència. El Sr. Perarnau pregunta si es tindrà en compte l'adhesió a aquesta Carta Europea i si s'ha fet algun seguiment d'aquest compromís, que va ser prou ferm. La Carta és quelcom força seriós. Per altra banda, el Sr. Perarnau convida al Tinent d'Alcalde, Sr. Vega, a què porti el tema del codi ètic una mica més enllà, i es valori la possibilitat de treballar el tema del codi ètic i del bon govern des d'una perspectiva més àmplia, la qual cosa seria molt beneficiosa per a tothom. Es tracta de valorar la integració del codi ètic dins les normes ISO 26.000, per exemple. N'hi ha d'altres, però aquesta n'és una. És la guia i validació internacional sobre responsabilitat social de les organitzacions, ja siguin privades o públiques. Una altra és la SGE 21, norma internacional de gestió ètica i socialment responsable. Ambdues normes tenen una visió més global de la responsabilitat ètica i dels codis ètics. No se circumscriuen només a codis ètics o de bon govern, sinó que són normes internacionals de validació, que integren codis ètics, sensibilitat mediambiental, la conciliació de la vida laboral i familiar, el respecte als drets humans, les polítiques de no discriminació, etc. A través d'aquests mitjans es pot evidenciar i posar en ordre coses que ja es fan i que tenen un mateix sentit. A més, poden ser validades objectivament i no depenen d'opinions subjectives. Malgrat tot el que acaba de dir, el Sr. Perarnau anuncia que, per responsabilitat i deixant de banda el debat partidista, el Grup de CiU votarà a favor de la Proposta de Resolució.

El Sr. Vega posa de manifest, i així ho creu, que si aquesta Proposta de Resolució s'aprova haurà de ser la Junta de Portaveus la que faci una proposta metodològica. El fet que hi figuri el Sr. Vega és perquè alguna persona ha de tenir la responsabilitat del seguiment, no perquè vulgui controlar cap procés. El Sr. Vega reitera que la idea inicial va ser presentar aquesta proposta a la Junta de Portaveus perquè es convertís en una acord de la Junta. El Sr. Pérez ha fet una distinció

en relació a l'ètica individual, que és pròpia de les persones. Evidentment, hi ha persones que fan les coses malament, a tot arreu, a qualsevol lloc. El propi Sr. Pérez ha dit que la gent pensa que fer política és fer diners. El Sr. Vega està convençut de que el Sr. Pérez no ha fet diners amb la política, i hi porta molts anys. Segur que aquesta no ha estat mai la seva intenció, perquè té una ètica individual. Per tant, aquest és un tema en el qual el Sr. Vega creu que no cal entrar-hi. Del que es tracta aquí és del codi ètic d'una institució. Les estadístiques ho reflecteixen d'una manera molt clara. Quan hom mira els països nòrdics, que tenen codis ètics i elements de transparència, es veu com disminueix la corrupció. El Sr. Vega no creu que els suecs o els finesos estiguin vacunats contra les males pràctiques. Senzillament hi ha uns mecanismes, que les pròpies institucions han creat, que fan una tasca molt preventiva contra les males praxis que es poden produir. La proposta que es presenta avui va en aquest sentit, elaborar un codi ètic, de valors, que alineï les coses que ja s'han fet a l'Ajuntament de Terrassa i que facin de control. Després es poden crear observatoris o comissions de seguiment d'aquest codi ètic. El Sr. Vega considera que això enfortirà l'Ajuntament de Terrassa com a organització, ja que tot i que és un ajuntament que pot anar amb la cara ben alta en aquests temes, pot evitar males pràctiques que es poguessin donar, ja sigui per part dels polítics o dels treballadors. Per tant, el Sr. Vega considera que es tracta d'una bona proposta, en uns moments actuals de desconfiança de la ciutadania. A més, es tracta d'una proposta molt oberta, amb la participació de tothom, i que vol que estigui validada per la ciutadania. Per això s'ha incorporat l'acord segon. El Sr. Vega conclou anunciant que no retirarà la proposta, i anima a tots els Grups a sumar-se a la mateixa, amb un esperit completament obert, de col·laboració i de treball conjunt. Ningú vol acaparar cap procés ni posar-se més medalles que els altres.

Pren la paraula el Sr. Pérez per tal de fer una esmena a l'acord segon de la proposta, en el sentit de que on diu: "Segon. Elaborar aquest document de forma oberta i col·laborativa, en coherència amb el procés Àgora Terrassa i sotmetre'l a una consulta ciutadana, si així es determina.", digui "Segon. Elaborar aquest document de forma oberta i col·laborativa, en el marc del procés Àgora Terrassa i sotmetre'l a una consulta ciutadana, si així es determina."

El Sr. Vega considera que si s'està parlant del codi ètic de l'Ajuntament, el procés Àgora pot ser un marc de col·laboració i de participació, però algú ha d'impulsar el procés. Tot i així, si posteriorment, en el marc de la Junta de Portaveus, es considera convenient introduir alguna modificació per part del conjunt de Grups, es pot considerar. El Sr. Vega anuncia, però, que la Proposta de Resolució queda com ha estat transcrita al començament d'aquest punt de l'Ordre del dia.

El Sr. Pérez anuncia, en conseqüència, que el Grup d'ICV-EUiA, donarà un sí crític a la proposta.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 19) PROPOSTES URGENTS

Per part de la Presidència s'informa de que no hi ha Propostes Urgents.

SEGUIMENT I CONTROL DE LA GESTIÓ D'ALTRES ÒRGANS DE GOVERN MUNICIPAL

Epígraf 20) Donar compte del llistat extractat dels Decrets i Resolucions números 7.131 a 8.035/2014, així com els tramitats electrònicament (912 a 1.020/2014), dictats per l'Alcalde-President i Regidors i Regidores delegats.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori el llistat amb el contingut extractat dels Decrets i Resolucions dictats per l'Alcalde-President i pels Regidors i Regidores delegats, i que duen els números del 7.131/2014, de 27 d'agost, al 8.035/2014, de 25 de setembre d'enguany, així com els tramitats electrònicament (del número 912 al 1.020). Els membres del Consistori han pogut, igualment, sol·licitar a la Secretaria General la consulta de cadascun d'aquests Decrets i Resolucions.

Epígraf 21) Donar compte del llistat d'acords adoptats per la Junta de Govern Local.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori informació sobre els acords adoptats per la Junta de Govern Local en les reunions dels dies 10 i 24 d'octubre d'enguany (sessions números 17 i 18/2014, respectivament).

Epígraf 22) PRECS I PREGUNTES

Pren la paraula en primer lloc el Sr. Rodríguez, qui es refereix al passatge de l'Obrer. El Grup del PPC va fer dues preguntes, en les dues sessions plenàries anteriors, sobre si havia prevista alguna mesura per facilitar l'entrada i sortida de vehicles dels aparcaments dels habitatges. Durant aquest mes s'ha fet una intervenció en aquest carrer, que segons el punt de vista del Grup del PPC no ha estat prou ben senyalitzada per als veïns. Això ha provocat que la grua municipal, cada dia, s'emportés entre deu i vint vehicles al dipòsit, amb les molèsties que això ocasiona no només als veïns del passatge de l'Obrer sinó a d'altres ciutadans que no van veure que s'havia canviat la senyalització del carrer, impeding aparcari-hi. El Sr. Rodríguez pregunta quins han estat els criteris per canviar, al passatge de l'Obrer, la senyalització de prohibir aparcari i perquè no s'ha fet d'una forma més evident.

La Sra. Peinado es refereix als pisos de la Societat Municipal d'Habitatge destinats a lloguer, preguntant quants d'aquests pisos tenen fixada una renda superior als 250 € al mes, i quin percentatge representen aquests pisos en relació al total d'immobles destinats a lloguer per la societat municipal. En segon lloc, la Sra. Peinado pregunta quin és el lloguer més elevat que es paga en aquests moments en els pisos de protecció oficial que ofereix l'empresa. Finalment, la Sra. Peinado pregunta quants pisos buits té avui la Societat Municipal d'Habitatge.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Turmo, qui comença anunciant que serà reiteratiu al respecte, però mentre que la imatge de Sa Majestat el rei Felip VI no presideixi, com correspon normativament, aquest saló de Plens, haurà de seguir preguntant com es troba la tramitació per fer possible el compliment de la normativa. En un altre ordre de coses, el Sr. Turmo es refereix a unes informacions de premsa segons les quals s'han iniciat converses amb treballadors de TMESA, atesa la situació polèmica existent. El Sr. Turmo pregunta si s'han iniciat converses amb el col·lectiu de treballadors per valorar com es pot traduir finalment l'adjudicació del contracte, si aquestes converses són reals, i si fos així en quina situació es troben. En tercer lloc, el Sr. Turmo demana al Sr. Alcalde que traslladi a la Sra. Vigués que la previsió en els Pressupostos Generals de l'Estat d'inversió en rodalies a Catalunya és de gairebé noranta milions d'euros, dels quals quasi vuitanta milions anirien destinats a la província de Barcelona. En quart lloc, el Sr. Turmo manifesta que ha de fer esment a un fet que ha estat notícia a la ciutat de Terrassa, no per part del Grup del PPC, ja que aquest ha actuat com a ciutadans compromesos amb la ciutat i amb la normativa, respecte una

situació lamentable: la “taca groga”. Al Sr. Turmo li molesta la taca groga si li posen a la cara o a l’espai públic, no si aquells que l’organitzen la posen a casa seva. Per a què consti en acta, perquè és important per a la història de la ciutat, el Sr. Turmo fa referència a l’actuació que van tenir de dur a terme els membres del Grup municipal del PPC, la Sra. Peinado i el propi Sr. Turmo, presentant primer una denúncia i després una ampliació de la mateixa. El Sr. Turmo dóna lectura tot seguit a la denúncia, en la part que fa referència als fets:

« Durante el día 10 de octubre de 2014, en horario que no podemos determinar, aunque parece ser que fue durante la tarde-noche, individuos desconocidos ensuciaron la ciudad de Terrassa, zona centro, colgando cintas amarillas de las ramas de los árboles, empapelando con plásticos amarillos los troncos de los árboles y farolas, colgando pancartas, etc., en espacios no autorizados en principio para ello.

» Que a día de hoy, 16/10/2014, aún permanecen gran parte de los citados elementos en la vía pública.

El Sr. Turmo puntualitza en aquest punt que durant aquests sis dies, els Regidor i la Regidora esmentats van mantenir contactes amb responsable de l’Ajuntament. La denúncia continua:

» Que los citados hechos entendemos vulneran lo establecido en nuestras ordenanzas municipales, entre otras, la de Buen Gobierno y Convivencia Ciudadana, por lo que pudieran ser constitutivos de infracción administrativa, y en función de la cuantía del daño causado, y salvo mejor criterio, pudieran ser constitutivos de un ilícito penal.

» Que ante la inacción por parte del departamento-s correspondiente del Ayuntamiento de Terrassa competente en el mantenimiento y orden de la vía pública, consideramos necesario la interposición de la presente denuncia a fin de:

- 1.- Constatación de los hechos denunciados.
- 2.- Averiguación de los autores.
- 3.- Valoración de los daños.
- 4.- Reparación de los daños causados.
- 5.- Tramitación que corresponda, administrativa (expediente sancionador) y/o penal, en la que se incluya la reclamación del coste económico que comporte la reparación de los daños causados

Por lo expuesto,

SOLICITAMOS, Que teniendo por presentado este escrito junto con sus copias, y por **DENUNCIADOS** los hechos contenidos en el cuerpo del mismo, acuerde la apertura del expediente que corresponda y la práctica de las diligencias que considere oportunas.»

El Sr. Turmo afegeix que no hagués fet falta cap botó vermell per denunciar una situació tan evident com la que es va produir, que va necessitar d’hores per empaperar la ciutat, sobretot el centre de la mateixa, i de la qual se’n tenia coneixement. En data 21 d’octubre d’enguany, es va haver de presentar una ampliació de denúncia, en relació a la ja presentada, que el Sr. Turmo dóna lectura a continuació:

« PRIMERO.- Que des de la fecha en la que se interpuso denuncia, 16/10/2014, hasta el día de hoy, 21/10/2014, se ha embadurnado de amarillo, con lo que parece ser fundamentalmente plástico, nuevos espacios públicos, mobiliario urbano (farolas, señales, pivotes...), árboles y monumentos de la ciudad, infringiéndose con ello, según entienden los suscribientes, lo establecido en nuestras Ordenanzas Municipales, entre otras, la de Buen Gobierno y Convivencia Ciudadana. Las nuevas zonas afectadas, salvo error, son la Plaça del Progrés, la Rambla d'Ègara, el monumento de la máquina de vapor situada en la confluencia de la Rambla de Egara y la calle Galileo, carrer Montserrat, la fuente de la Creu Gran, entre otros, habiendo ya sido retirado el plástico que embadurnaba el emblemático monumento de la máquina de vapor antes referido (desconocemos por quién fue retirado).

» SEGUNDO.- Que según se desprende del contenido de noticias de 2 medios de comunicación local, en concreto del diario digital “La Torre”, noticias de diferentes días, y del “Diari de Terrassa”, noticias de fechas 18 y 21 de octubre de 2.014, se trata de una campaña impulsada por la ASAMBLEA NACIONAL CATALANA (conocida como “ANC”), ejecutada por sus propios miembros y con el firme propósito de no cejar en su empeño hasta que una autoridad judicial se lo requiera, de lo cual se desprende que no cuentan con la autorización administrativa pertinente para la realización de esta supuesta campaña así como que entienden que su actuación no es conforme con la legalidad.

TERCERO.- Consideramos que los citados hechos, como ya se ha indicado más arriba, vulneran lo establecido en nuestras ordenanzas municipales, entre otras, la de Buen Gobierno y Convivencia Ciudadana, por lo que pudieran ser constitutivos de infracción administrativa, y en función de la cuantía del daño causado, y salvo mejor criterio, pudieran ser constitutivos de un ilícito penal.

CUARTO.- Que con el presente escrito de AMPLIACIÓN DE DENUNCIA se acompañan los siguientes documentos para su unión al expediente de referencia:

- 1.- Copia del escrito de denuncia de fecha 16-10-2014 como Documento núm. UNO
- 2.- Fotografía impresa de cómo quedó el monumento de la máquina de vapor referida en la alegación primera que se acompaña como Documento núm. DOS.
- 3.- Fotografía impresa de árboles embadurnados que se acompaña como Documento núm. TRES.
- 4- Fotografía impresa de la fuente de la Creu Gran que se acompaña como Documento núm. CUATRO.
- 5- Copia de 3 artículos del diari Digital La Torre que se acompañan como Documentos núm. CINCO, SEIS y SIETE
- 6- Copia de la noticia del Diari de Terrassa del día 18 de octubre de 2014, antes referida, que se acompaña como Documento núm. OCHO y copia de la noticia del Diari de Terrassa del día 21 de octubre de 2.014, antes referida, que se acompaña como Documento núm. NUEVE

QUINTO.- Solicitamos, de conformidad con la normativa vigente, que se nos de traslado de cuantas resoluciones y actuaciones haya habido hasta el momento a consecuencia de nuestra denuncia de fecha 16 de octubre de 2014, y de cuantas pudiera haber y practicarse en el futuro hasta la resolución del expediente incoado.

Por lo expuesto,

SOLICITAMOS, Que teniendo por presentado este escrito junto con sus documentos y copias, y por AMPLIADA la DENUNCIA a que se refieren los hechos y alegaciones contenidos en

el cuerpo del mismo, respecto la denuncia de fecha 16-10-2014 y a lo solicitado en la misma a cuyo contenido nos remitimos y damos aquí por reproducido, acuerde la unión de este escrito y de los documentos acompañados al expediente administrativo del que trae causa, y como se solicita en la alegación Quinta dese traslado a esta parte denunciante de cuantas resoluciones y actuaciones haya habido hasta el momento a consecuencia de nuestra denuncia de fecha 16 de octubre de 2014, y de cuantas pudiera haber y practicarse en el futuro hasta la resolución del expediente incoado.»

El Sr. Turmo continua dient que aquesta actuació no s'hauria d'haver produït. No haurien d'haver estat dos Regidors de l'oposició el qui acabessin buscant el recolzament en aquest cas, per compromís democràtic amb la ciutat, de la normativa, com a prova de què la normativa és la que garanteix la convivència, i sota el plantejament de què no pot haver-hi democràcia sense llei. El Grup de l'estelada no ho entén així. El Sr. Turmo reitera que això no hauria d'haver estat així, i sobretot d'una manera tan evident, plastificant mobiliari urbà del Raval de Montserrat. Per tant, és evident que es coneixia, bàsicament per part de totes aquelles persones que un dia o altre entraran a l'Ajuntament. La denúncia i l'ampliació de denúncia mostren la preocupant situació en què es va trobar la ciutat. Així ho entén el Grup del PPC. A més, sense una necessària reacció de la màxima autoritat municipal, en una mostra, com a mínim, de feblesa. Un Regidor que ja no hi és a l'Ajuntament, tot al·ludint a l'anterior Alcalde, Sr. Pere Navarro, reclamava en el seu moment que Terrassa necessita lideratge, un lideratge fort i clar, capaç d'impulsar les polítiques prioritàries per Terrassa, les polítiques que Terrassa necessita en aquests moments, polítiques de promoció econòmica per generar ocupació, i polítiques de reforç dels serveis socials. Capaç de centrar-se en allò que és important, amb allò que comporta resoldre problemàtiques que estan dia a dia afectant als ciutadans de Terrassa. Però, indubtablement, si un Alcalde abaixa el cap en un simple fet d'incivisme, amb tota la simbologia que tenia al darrera, la taca groga, que intenta ocupar la ciutat, l'espai públic de tots, de tots els terrassencs, d'una manera evident i notòria, que es podria haver acabat el primer dia, en cinc minuts, hi ha el risc de què aquest Alcalde abaixi el cap en d'altres situacions. El Sr. Turmo s'adreça directament al Sr. Alcalde, tot manifestant que la situació que va viure la ciutat, des del 10 al 21/22 d'octubre, és democràticament inacceptable. I l'Alcalde n'és el màxim responsable. Segons l'opinió del Grup del PPC, hi ha tres opcions per explicar el que va passar: una primera, general, de connivència, de complicitat, de simpatia, d'empatia, amb els incívics, i el Sr. Turmo suposa que no; incapacitat o por. Terrassa no hauria de tenir un Alcalde que té por, si fos aquest el cas. Un Alcalde que fos incapaç d'agafar el timó de la ciutat, si fos aquest el cas. I Terrassa, en cap cas, podria tenir un Alcalde, i aquest seria el pitjor dels supòsits, que empatitza, encara que sigui mínimament, amb l'incivisme. Perquè després de l'incivisme venen coses pitjors. Això se suma a d'altres situacions surrealistes, respecte de les quals encara no s'ha donat una explicació fonamentada, sense que s'hagi facilitat la llicència d'ocupació de la Sala de Govern per part d'una plataforma partidista per dur a terme un acte en què es proposava un referèndum il·legal, és a dir per proposar quelcom il·legal, cedint un espai institucional de manera injustificada. El Sr. Turmo reitera que no s'ha facilitat al Grup del PPC la llicència d'ocupació necessària, que seria la justificació per a la seva cessió, en casos excepcionals i per interès general, que tampoc hi eren. O aquest Saló de Plens, per una determinada manifestació o concentració. Els responsables són els que fan com si no ho veiessin. Per això, sumat a aquestes altres situacions surrealistes, que il·lustren una manca de valoració del compliment de la legalitat, que és la garantia de la democràcia, i tot i que no és una petició ni simple ni fàcil, el Grup del PPC va demanar en roda de premsa, i avui el Sr. Turmo l'expressa en el Ple, com l'espai màxim d'expressió de la democràcia local, la dimissió del Sr. Alcalde. El Sr. Turmo manté aquesta petició i la reitera avui en el Ple. Es tracta d'una petició política. En el Ple, que és la màxima expressió de la democràcia local, corresponia també fer-ho, per compromís i responsabilitat democràtica. Si més no, el Sr. Turmo demana al Sr. Alcalde que es disculpi davant de la ciutadania, i que es comprometi a què mai més, a la ciutat de Terrassa, sigui pel motiu que sigui, per empatia, per por o per incapacitat, per part

d'incívics, gent que incompleix les normes, gent no té la voluntat de complir amb la normativa, molts d'ells radicals independentistes, no tots perquè sempre hi ha sectors encara afortunadament moderats vinculats a l'estelada, es tornarà a produir una situació similar.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Salvador, qui es refereix a una petició del veïnat sobre qüestions de millora del manteniment urbà. Es tracta de dues placetes situades als carrers Aneto i Begur, en un cas, i Aneto i Ordal, en un altre. Hi havia un mobiliari infantil que es va retirar. La Sra. Salvador entén que va ser pel seu deteriorament. Els veïns demanen si es pot reposar, ja que es tracta d'una zona molt transitada. També demanen que es millori el drenatge en aquestes zones, ja que quan plou es formen grans bassals i els espais no es poden fer servir durant diversos dies. Caldria doncs tenir-hi més cura.

La Sra. Vigués anuncia públicament, en aquesta Sala de Plens, que el Grup de CiU farà demà una roda de premsa, amb Diputats del Grup Parlamentari de CiU a Madrid, en la qual s'analitzaran i s'explicaran les minses inversions i els pressupostos restrictius, també en l'aspecte de rodalies, de l'Estat per a l'any 2015. Tot seguit la Sra. Vigués felicita al Grup del PPC, perquè per primera vegada en una sessió plenària han deixat d'utilitzar, per referir-se al Grup de CiU, el concepte "síndrome de l'estelada". Aquest comentari és molt lleig. El Grup del PPC ha utilitzat aquesta expressió moltes vegades. Avui no ha fet, i per això la Sra. Vigués el felicita. Però quan el Grup del PPC parla "del síndrome", ho fa en masculí tot i que és un mot femení i hauria de ser "la síndrome". Ja se sap, però, que al Partit Popular el català els hi importa poc. I, a més, pel que fa al significat del mot, es tracta del conjunt de símptomes que configuren una malaltia. I quan es diu que qui pensa diferent és una persona que està malalta, equiparant idees amb malaltia, llençant insinuacions de malaltia quan no s'està d'acord amb algú, és millor no recordar a quin moment de la història correspon. I també és la demostració d'una gran manca de sensibilitat vers les persones que realment estan malaltes. La Sra. Vigués reitera la seva felicitació, i desitja que aquest mot no sigui utilitzat més en aquesta sala de Plens. La Sra. Vigués, en un altre ordre de coses, posa de manifest la presència activa de l'Alcalde Sr. Ballart en les xarxes socials, i a través d'elles la seva relació amb la ciutadania: Twitter, Facebook i darrerament Change.org, la plataforma de peticions més gran del món. Que Terrassa i el seu Alcalde estiguin presents a les xarxes és quelcom positiu. Ara bé, el Grup de CiU voldria saber, també sota el principi de la transparència del qual se n'ha parlat abans, com s'articulen les peticions que els ciutadans fan directament a l'Alcalde a través de les xarxes: si hi ha establert un protocol al respecte; quin és el sistema de gestió de les peticions que hi arriben; l'ordre de prioritats; la rapidesa en la formulació de les respostes; com es transfereixen als serveis; quins mitjans humans i materials s'hi destinen; i quins costos suposa. La Sra. Vigués és conscient de què avui no es podran contestar totes aquestes preguntes, però agrairia que se li facilités aquesta informació, ja que, paradoxalment, el Grup de CiU encara continua rebent queixes de ciutadans als quals no se'ls hi contesten les instàncies presentades per la via ordinària, o que les respostes s'allarguen molt en el temps.

Pren la paraula la Sra. Playà, qui comença assenyalant que les entrades a la ciutat constitueixen la primera percepció de les persones que visiten Terrassa. L'entrada a la ciutat, després de deixar la C-58, i en concret el recorregut per la Rambleta del Pare Alegre, no dóna precisament una visió de ciutat amable. Hi ha un tram que fa impacte, degut a què es troba ple d'habitatges desocupats i abandonats, molts d'ells en un estat lamentable de deixadesa i de brutícia. El que fa encara més trista aquesta percepció és la manca reiterada d'enllumenat del sector. Per aquest motiu la Sra. Playà transmet les queixes dels pocs veïns que viuen en aquesta zona, tot considerant que una part de responsabilitat d'aquesta situació és del propi Ajuntament, degut a què en el seu moment es va preveure una reurbanització del sector, que no es durà a terme de forma imminent ni a curt termini. Per aquests motius, la Sra. Playà trasllada al Ple la sol·licitud de què es

procedeixi de forma immediata a fer les inspeccions corresponents en relació a la salubritat d'aquests habitatges, que es troben abandonats i alguns d'ells oberts, plens de deixalles i d'escombraries, amb el corresponent perill per a les persones que esporàdicament puguin entrar-hi. La Sra. Playà també demana que es revisi l'enllumenat del sector.

Pren la paraula en primer lloc el Sr. Alcalde, per tal de referir-se a la intervenció del Sr. Turmo. El Sr. Alcalde comença dient que la situació actual és molt sensible, degut al context. Si en aquests moments s'està vivint una situació de confrontació és en part també degut a l'immobilisme del Partit Popular a Madrid, que no està fent absolutament res per resoldre la situació per la via del diàleg i de l'entesa a Catalunya. El Sr. Ballart considera que el moment present requereix, sobretot, un Alcalde amb seny, que no busqui en cap cas la confrontació, i que sempre intenti resoldre els conflictes i els problemes per la via del diàleg i de l'entesa. Això és el que el Sr. Ballart intenta fer cada dia en l'exercici de la seva funció pública. El Sr. Ballart convida al Sr. Turmo, si no li agrada l'actual Alcalde de Terrassa, a què en una propera sessió plenària presenti una moció de censura, una alternativa, que sigui debatuda i que si obté una majoria potser farà que pugui accedir a l'Alcaldia de la ciutat.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Labòria, qui comença confirmant que el Grup del PPC va demanar en el Ple que es revisés la situació del passatge de l'Obrer. Es tracta d'un carrer molt estret, i els veïns tenien dificultats per entrar i sortir dels seus aparcaments. Els veïns demanaven la instal·lació de contragualls, però això els hi hagués suposat un sobrecost. La via té una amplada molt estreta, que pràcticament impossibilita l'aparcament. Per això es va optar per treure la possibilitat d'aparcar. La Sra. Labòria assenyala que es va procedir com es fa sempre, senyalitzant amb tanques i informant amb fulls. Va haver-hi una denúncia dels veïns per tal que es retiresin vehicles. La Sra. Labòria informa que hi ha hagut nou retirades de vehicles, al llarg de tots els dies, no deu cada dia. El que s'ha fet ha estat incrementar la senyalització i tornar a posar tanques, per tal que la gent en sigui conscient. A la vista de les queixes produïdes, doncs, s'ha tornat a repartir fulls i a senyalitzar. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Peinado, la Sra. Labòria manifesta que no disposa ara de la informació detallada que ha demanat, ni la recorda de memòria. Per tant se li contestarà per escrit. Respecte a la intervenció del Sr. Turmo, la Sra. Labòria confirma que les converses amb els treballadors de TMESA són reals. A la comissió política de mobilitat s'ha informat sobre la situació que s'havia viscut amb la contractació del servei de transport públic. Quan ja s'havia adjudicat a una de les empreses, es va informar als treballadors, als comitès, als sindicats i a les persones particulars que ho havien demanat. Es va informar també de la resolució del Tribunal de contractes. Aleshores els treballadors es van tornar a inquietar per la seva situació. Se'ls ha rebut, se'l ha atès, s'ha fet de mediador amb la nova empresa concessionària. El govern municipal ha de garantir que el servei es presti amb la màxima qualitat possible, com a mínim com s'estava prestant fins ara. També s'han de garantir els drets dels treballadors, i així se'ls hi ha manifestat, així com a la nova empresa adjudicatària. Pel que fa al tema de la "taca groga", i ja que el Sr. Turmo ha dit que es va posar en comunicació amb responsables de l'equip de govern, la Sra. Labòria confirma que va rebre reiterats missatges i trucades telefòniques. Ja aleshores la Sra. Labòria els hi va dir que les cintes de color groc a l'espai públic, penjades als arbres i fanals del centre, van estar detectades per la policia. No va caldre que ho diguessin els membres del Grup del PPC. Ja ho va detectar el propi govern municipal. No s'havia vist cap persona col·locant-les, no s'havia detectat ningú col·locant les cintes. El dissabte, dia 11 d'octubre, a la tarda, la pròpia Sra. Labòria va dir als membres del Grup del PPC, que en no representar cap perill per a les persones o els béns, i no havent-hi cap text amb calúmnies ni injúries, es tramitaria per un procediment normal per tal que s'anessin retirant. Es va rebre la denúncia, que aquests moments es troba en el servei de via pública. S'ha iniciat l'expedient administratiu corresponent, com en qualsevol altra denúncia. Com a part interessada, el Grup del PPC anirà rebent informació sobre les actuacions que es vagin duent a terme. El Sr. Turmo ha dit

moltes coses, amb moltes de les quals la Sra. Labòria en discrepa absolutament. Ha dit que Terrassa necessita lideratge. La Sra. Labòria manifesta que Terrassa té lideratge. També ha dit que cal centrar-se en allò que és important. La Sra. Labòria planteja que si per al Grup del PPC allò més important en aquests moments és la “taca groga”, és que té un seriós problema. En canvi, s’abstenen de parlar en el Ple de les inversions de l’Estat, de l’atur, de moltíssimes coses que el Grup del PPC considera que corresponen al govern de l’Estat i no al Ple perquè no són de competència municipal. L’acusació que ha fet el Sr. Turmo de *democràticament inacceptable*, la Sra. Labòria li podria retornar en relació a l’actitud del Grup del PPC. El Sr. Turmo ha demanat la dimissió del Sr. Alcalde. El Sr. Alcalde ja li ha contestat. La Sra. Labòria considera que en relació amb aquest tema no estem davant d’un problema jurídic o administratiu. El Grup del PPC està portant al terreny d’allò administratiu i jurídic un problema polític. En aquest cas s’ha produït l’actuació d’una entitat, d’associacions, de veïns, que s’ha dut a terme a tota Catalunya, no només a Terrassa, d’una manera i amb una actitud pacífica i tranquil·la. L’actitud del Grup del PPC de Terrassa sí que és única, ja que a cap més municipi el PP ha presentat cap denúncia. El govern municipal actua com pertoca. Si hi ha un incompliment de les ordenances el govern les farà complir. Així s’ha actuat i les cintes s’han anat retirant.

El Sr. Domínguez informa a la Sra. Salvador que ha calgut recollir alguns jocs infantils, a les zones que ha esmentat, per la seva perillositat. En alguns casos perquè els jocs estaven deteriorats i es corria el risc de què els infants rebessin mal. Els jocs s’aniran canviant i s’aniran reposant, a mida que es disposi d’existències a les Brigades Municipals. Pel que fa a la neteja, el Sr. Domínguez anuncia que pren nota i que es faran les gestions oportunes per tal que un equip d’inspecció ho miri i es faci la neteja corresponent. Respecte a la intervenció de la Sra. Playà, el Sr. Domínguez anuncia que es mirarà la situació de la zona que ha esmentat. El problema és la incidència que té en el sector l’estació de servei. Es mirarà de buscar una solució. Es parlarà amb les persones que viuen en aquests habitatges per veure quina és la seva actitud en relació a la neteja de la zona.

Pren la paraula el Sr. Aguado, qui en relació a la intervenció del Sr. Turmo li demana una mica de seriositat en relació al bust del rei. A l’Acta corresponent a la sessió del passat mes de setembre, a l’apartat de Precs i preguntes, es transcriuen les següents paraules: “Pren la paraula el Sr. Aguado, qui comença dient al Sr. Turmo que no entrarà en el seu joc. S’està fent la feina i, pel que fa a la presència de la imatge del rei en el Ple, s’hi està treballant. La documentació que s’havia demanat ja ha arribat. El Sr. Aguado afegeix que aquest saló de Plens té un seguit de característiques i condicions. Hi ha la galeria de terrassencs il·lustres. El format de quadre, en el cas del rei, no hi encaixa. Per això es vol continuar amb la línia anterior, la del bust. Aquest bust ha estat encarregat ja a un artista local, que està a l’espera de les fotografies oficials per tenir una imatge correcta del rei. Per tant, s’hi està treballant. Potser en la propera sessió plenària encara no estigui acabat. El Sr. Aguado ho avança per evitar que el Sr. Turmo torni a fer el mateix retret.”. El Sr. Aguado afegeix que l’artista encarregat de realitzar el bust l’ha fet arribar avui a l’Ajuntament. Ara pertoca fer tota la documentació relativa a la sessió, etc., i trobar el suport ideal. Per poc, doncs, l’acte d’avui hauria pogut estar ja presidit pel bust. El Sr. Aguado espera que en la propera sessió plenària, donat que el bust ja hi serà present, el Sr. Turmo no faci un altre cop la mateixa pregunta.

I no havent-hi cap més assumpte que tractar, quan és un quart de dotze de la nit del dia de la data, per part de la Presidència s’aixeca la sessió, de la qual s’estén la present Acta, que com a Secretari **CERTIFICO**.